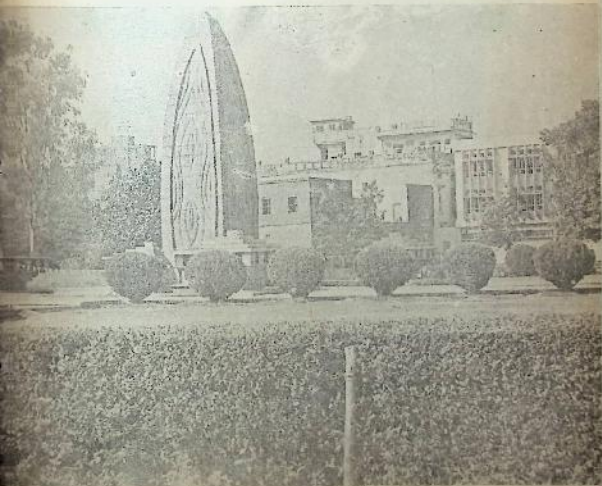

ਵਰਿੰਮਾਮ

ਅਗਸਤ ੧੯੮੫

੨/੫੦

ਜਲਿਆਂ ਵਾਲਾ ਬਾਗ

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਹਾਇ

ਭਰਪੂਰ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਅਤੇ ਸੁਆਦ ਲਈ ਵਰਤੋ:
ਸਵੈਚਾਲਤ ਜਰਮਨ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ
ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਭੁਰਭੁਰੇ ਅਤੇ ਸੁਆਦਲੇ

ਅਸੋਕਾ ਬਿਸਕੁਟ

ਵਧਾਕਾ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਸੰਪਰਕ:

PHONES 565693
212667

THE ASOKA BISCUIT WORKS
HYDERABAD (A.P.)

ਨਿਰਮਾਤਾ: ਈ ਅਸੋਕਾ ਬਿਸਕੁਟ ਵਰਕਸ ਹੈਦਰਾਬਾਦ (ਏ.ਪੀ.)

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਹਾਇ

ਟੈਂਟ ਹਾਊਸ ਵਾਲਿਆਂ ਵਾਸਤੇ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ

ਵਧੀਆ, ਇਲਕਸ਼ ਵੇਨ ਸਵੈਨੇ ਸੁੰਦਰ ਡੀਜ਼ਾਈਨਾਂ ਤੇ ਗਰੈਟੀ ਸੁਦਾ ਪਕੇ ਹੋਏ ਵਿਚ ਬਣੇ
ਟੁਕੜੀਦਾਰ ਪਰਿੰਟ ਸ਼ਾਮਿਆਨੇ, ਕਨਾਰਾਂ, ਲਕੜੀ ਤੇ ਸਟੀਲ ਦੇ
ਫਰਨੀਚਰ ਲਈ ਪਧਾਰੇ ਜਾਂ ਲਿਥੇ।

ਨਾਮਧਾਰੀ ਏਜੰਸੀਜ਼

੨/੨੦੬੮, ਚਾਹ ਅੰਦਾਰਾ, ਜੁਬਲੀ ਸਿਨੇਮਾ ਦੇ ਪਿਛੇ,
ਚਾਂਦਨੀ ਚੌਂਕ, ਦਿਲੀ-੧੧੦੦੦੬

Manufacturers & Suppliers of :

TUKRIDAR PRINTED SHAMIANAS & KANATS

FOR ALL KINDS, IN ATTRACTIVE AND GUARANTEED FAST COLOURS

WOODEN & STEEL FURNITURE

& PADESTALFAN ETC.

PLEASE CONTACT

Office : 258411

Phones : " : 250345

Resi. : 213054

Namdhari Agencies

2/2068 CHAH ANDARA, (Behind Jubilee Cinema)
CHANDNI CHOWK, DELHI-110006.

THE TRADERS' BANK LTD.
COMPLETES

50

(1933-1983)

YEARS OF DEDICATED SERVICE TO THE NATION

WE PAY 0.25% MORE INTEREST ON SAVINGS
AND TERM DEPOSITS
UPTO 3 YEARS THAN OTHER SCHEDULED
COMMERCIAL BANKS

*Invest in our attractive deposit schemes
and grow with the growing Bank*

Branches in : PUNJAB, HARYANA, U. P. & DELHI

THE TRADERS' BANK LTD.

(Regd. & H. O. H-72, Connaught Circus New Delhi)

(Scheduled Bank)

S. PARKASH SINGH
General Manager

S. SHER SINGH SINDHU
Chairman

ਵਰਿਆਮ

ਅਪਰੈਲ ੧੯੮੫

ਜਿਲਦ ੧੦

ਅੰਕ ੬

ਸੰਪਾਦਕ : ਜਗਦੀਸ਼ ਸਿੰਘ

ਵਰਿਆਮ ਸਕੂਲਾਂ ਕਾਲਜਾਂ ਲਈ ਪੜ੍ਹਾਨ

‘ਵਰਿਆਮ’ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਸਿਤਿਆ ਵਿਭਾਜ ਪੰਜਾਬ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਪਤਰ ਨੰਬਰ ੩/੧-੭੭-ਅੰਡੀਟਰਜ਼, ਮਿਤੀ ੨-੩-੭੭ ਰਾਹੀਂ ਪੰਜਾਬ ਭਰ ਦੇ ਸਕੂਲਾਂ ਕਾਲਜਾਂ ਤੇ ਲਾਇਬਰੇਰੀਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਹੈ।

ਵਰਿਆਮ ਦੇ ਨਵੇਂ ਦਰ

ਇਕ ਪ੍ਰਤੀ	੨-੫੦ ਰੁਪਏ
ਸਾਲਾਨਾ ਜੇਦਾ	੨੫-੦੦ ਰੁਪਏ
ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਵਾਸਤੇ	੬੫-੦੦ ,,
ਪੰਜ ਸਾਲ ਵਾਸਤੇ	੧੦੦-੦੦ ,,
ਲਾਈਵ ਮੈਂਬਰ	੩੦੦-੦੦ ,,
ਥਾਈਲੈਂਡ : ਹਵਾਈ ਡਾਕ	੨੦੦-੦੦ ,,
ਸਮੁੰਦਰੀ	੬੦-੦੦ ,,
ਅਰਬ-ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ] ਹਵਾਈ ਡਾਕ	੨੫੦-੦੦ ,,
ਤੇ ਯੂਰਪ] ਸਮੁੰਦਰੀ	੭੫-੦੦ ,,
ਅਮਰੀਕਾ :] ਹਵਾਈ ਡਾਕ	੩੦੦-੦੦ ,,
ਕੈਨੇਡਾ :] ਸਮੁੰਦਰੀ ਡਾਕ	੭੫-੦੦ ,,

ਦਫਤਰ ਦਾ ਪਤਾ :	Office Address
ਮਾਸਕ ਵਰਿਆਮ	Monthly WARIAM
ਲਾਡੋਵਾਲੀ ਰੋਡ	(Punjabi)
ਜਲੰਧਰ-੧੪੪੦੦੧	Ladowali Road
ਫੋਨ : ੭੨੨੦੪ ਪੀ. ਪੀ.	Jalandhar-144001
	Phone : 12504 PP

ਵਿਰਚੀ ਬਨਾਮ ਰਾਹੀਂ

ਇਸ ਅੰਕ ਦੇ ਪੰਨਾ ੧੪ ਤੇ ਫ਼ਸਲੀ ਕਵਿਤਾ ‘ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੁਕਤੀ ਦਾਤ’ ਪ੍ਰਸਿਧ ਪੰਜਾਬੀ ਕਵੀ ਸ: ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਰਾਹੀਂ ਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਗ਼ਲਤੀ ਨਾਲ ਰਾਹੀਂ ਦੀ ਥਾਂ ਵਿਰਚੀ ਡਪ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਫ਼ਾ ੧੫ ਅਤੇ ੨੫ ਉਪਰ ਡਪੀਆਂ ਰੁਝਦੀਆਂ ਦੀ ਰਾਹੀਂ ਜੀ ਦੀਆਂ ਹੀ ਹਨ।

ਸੰਪਾਦਕੀ/ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦਾ ਕੋਮੀ ਦਿਨ ਦਸਾਪੀ	...	੫
ਜਗਦੀਸ਼ ਸਿੰਘ/ਜਿੰਗ ਦੁਪ ਨ ਵਿਆਪਦੇ	...	੭
ਜਗਦੀਸ਼ ਸਿੰਘ/ਦਿਲੀ ਦਾ ਦੋਲਾ (ਰਿਪੋਰਟਾਜ)	...	੯
ਤਰਲੋਕ ਮਨਮੁਕੁੰ/ਮੰਗਲ ਦਾ ਸਫ਼ਰ	...	੧੩
ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਰਾਹੀਂ/ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੁਕਤੀ ਦਾਤ	...	੧੪
ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਕਵੀ/ਕੀਤੇ ਦੀਆਂ ਪੈਰਾਂ	...	੧੭
ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ/ਕੁਰਬਾਨੀ	...	੨੫
ਜਗਦੀਸ਼ ਸਿੰਘ/ਤੁ ਸਹਿਬ ਸਚੇ ਦੇਦੁ	...	੨੬
ਤਰਲੋਚਨ ਸਿੰਘ ਭਾਟੀਆ/ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਕੰਵਲ	...	੩੩

ਵਧਾਈਆਂ

ਦਿਲੀ ਵਿਚ ਹੋਏ ਨਾਮਧਾਰੀ ਹੌਲ ਦੇ ਅਵਸਰ ਤੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਦਰਬਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਮਾਸਟਰ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅਤੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਕਾਟ ਦੇ ਬਸਤਰਾਂ ਦੀ ਕਟਾਈ ਸਿਲਾਈ ਦੇ ਜਿਧ ਹਸਤ ਮਾਧਰ ਬਚੁਰਗ ਸੰਤ ਅਨੰਤਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪੰਥ ਵਤਨ ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਦਿਤੀ ਗਈ। ਅਦਾਰਾ ‘ਵਰਿਆਮ’ ਦੀਆਂ ਸਨਮਾਨਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਮਿਤਰ ਮੰਤਲ ਨੂੰ ਵਧਾਈਆਂ ਅਗਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। —ਜਗਦੀਸ਼ ਸਿੰਘ

ਇਕ ਬੇਨਤੀ

ਵਰਿਆਮ ਦੇ ਬਕਾਏ ਚੰਦਿਆਂ ਦੀ ਇਕ ਹਕਕੀ ਰਾਹੀਂ ਪਾਠਕਾਂ ਵਲ ਬਕਾਇਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਭ ਨੂੰ ਇਸ ਸਿੱਧੀ ਕਾਰਣ ਪਤਾ ਨਿੱਤੋ ਹਨ। ਅਗੋਂ ਵਲਿਆ। ਹਦ ਹੀ ਭੋਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਪਿਛਰੋਂ ਚੰਦੇ ਛੋਟੀ ਭੇਜਣ। ਇਸ ਮਹਿੰਗਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਕੰਮਤਾਂ ਅਜਾਨ ਛੂ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਚਾਹੀਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਰਿਆਮ ਦੀ ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਇਸਤਿਫਾਜ਼ਾ ਰਾਹੀਂ, ਮਾਇਕ ਸਹਿਯੋਗ ਰਾਹੀਂ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਗਾਥਕ ਬਣਾਏ। ਜੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਘਟੇ ਘਟ ਅਪਣੇ ਚੰਦੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਪਹੁੰਚਾਏ ਪਾਠਕਾਂ ਦਾ ਫ਼ਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਕਈ ਸਾਲ ਤਕ ਚੰਦੇ ਹੀ ਨਾ ਭੇਜਣੇ ਉੱਥਿਤ ਨਹੀਂ।

ਵਰਿਆਮ ਪੜ੍ਹਦੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਸੋਚਿਆ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਵਰਿਆਮ ਵਾਸਤੇ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ?

ਵਰਿਆਮ/ਅਪਰੈਲ ੧੯੮੫

੫

“ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦਾ ਕੌਮੀ ਦਿਨ ਵਿਸਾਖੀ”

ਵਿਸਾਖੀ ਦਾ ਦਿਨ ਪੰਜਾਬ ਵਾਸੀਆਂ ਵਾਸਤੇ ਇਕ ਹੁਲਾਰੇ ਦਾ ਦਿਨ ਹੈ। ਜੋ ਕੌਮੀ ਦਿਨ ਸਮੂਹੇ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦਾ ਕੌਮੀ ਇਤਿਹਾਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਵਿਸਾਖੀ ਹੀ ਹੈ। ਮਜ਼ਹਬ ਸਾਤ ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਭੂਮੀ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਉਲੰਘ ਕੇ ਇਹ ਸਭ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਦਾ ਦਿਨ ਹੈ। ਮੌਸਮ ਦੇ ਸੁਰਪਣ ਦੇ ਪਖੋਂ ਆਵਾਯਤਾ ਦੇ ਪਖੋਂ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਨਾਤੇ ਇਹ ਦਿਨ ਸਰਵ ਸਰੋਸ਼ਟ ਇਤਿਹਾਸ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਸਾਖੀ ਦੀ ਆਖਰ ਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਦੀ ਪ੍ਰਮਿਤ ਕਵਿਤਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ :

ਘਰ ਘਰ ਮੰਡਲ ਵਜਦਾ ਘੰਜੀ ਚਲੇ ਵਸਾਖ
ਧਰਤੀ ਮਰਾ ਚੁੰਮ ਕੇ ਝਲੀ ਪਾਏ ਦਾਖ

ਕਣਕਾਂ ਦੇ ਨਿਸਰਨ ਨਾਲ ਕਿਸਾਨ ਦੀ ਖੂਮ ਉਹਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਦਿਨ ਰਾਤ ਦੀ ਕਹੜੀ ਸਿਹਨਤ ਧਾਇ ਪੈਂਦੀ ਦਿਸਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬੱਦਲ ਦੀ ਉਹਦਾ ਪੈਰ ਢੋਲ ਤੇ ਤਾਲ ਉਤੇ ਖਿਰਕਨ ਲਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਪਕੀਆਂ ਕਣਕਾਂ ਦੀ ਮਹਿਕ ਨਾਲ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਧਰਤੀ ਨਸਿਆਈ ਜਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਣਕਾਂ ਦੀ ਮਹਿਕ ਸਰਹਦ ਦੇ ਹੱਦ ਬੰਨੇ ਟੱਪ ਕੇ ਸਾਂਝੇ ਦਿਲਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੋ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਖੁਸ਼ਬੋ ਏਕਤਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਅਨੰਦਪੁਰ ਦੇ ਕੋਸਰਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ੧੬੯੯ ਨੂੰ ਜਸਮੇਸ਼ ਗੁਰੂ ਦੀ ਨੰਗੀ ਤਲਵਾਰ ਨੇ ਇਸੇ ਵਿਸਾਖੀ ਨੂੰ ਚਮਕਾਰ ਮਨਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਰਾਤ ਮੰਗੜੀ ਚੜੀ ਨੂੰ ਵਖ ਵਖ ਜਾਤਾਂ ਦੇ ਪੰਜਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਸੇ ਭੇਟ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਵੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਰਾਤੀ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਧਰਤੀ ਦੀ ਜਨਤਾ ਨੇ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਅਰਪਿਤ ਕੀਤਾ। ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਨਿਆਰਾ ਨਿਰਤਰੇ ਨਿਰਵੈਰ, ਪ੍ਰਨੋਰ, ਜਟਾ ਜੁਟ ਖਾਲਸਾ ਸਾਜਿਆ ਜੋ ਆਤਮ ਰਸ ਦਾ ਜਾਨਣ ਹਾਰਾ ਸੀ। ਇਹ ਖਾਲਸਾ ਭਾਰਤ ਦੀ ਬੰਦ ਖਲਾਸ ਵਾਸਤੇ ਜੂਝਿਆ। ਜਦੋਂ ਭਕ ਇਹ ਨਿਆਰਾ ਰਿਹਾ—ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸਾਰਾ ਭੇਜ ਬਸਾਇਆ। ੧੬੯੯ ਦੀ ਵਿਸਾਖੀ ਨੇ ਏਕਤਾ ਅਤੇ ਸੁਰਬੀਰਤਾ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿਤਾ।

੧੮੫੭ ਦੀ ਵਿਸਾਖੀ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਇਨਕਲਾਬ ਦੇ ਜਨਮ ਦਾਣੇ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮੁੜ ਖਾਲਸੇ ਦੀ ਆਤਮ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਾਮਰਾਜ ਵਿਰੁਧ ਜੂਝ ਵਾਸਤੇ ਹਿਆਰ ਕੀਤਾ। ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਪੰਨਿਆਂ ਤੇ ਲਾਲ ਰੁਤ ਨਾਲ ਇਕ ਗੂੜ੍ਹਾ ਚਿੱਤਰ ਉਝਰਿਆ ਗਿਆ। ਖ਼ੈਰਾਨੀ, ਤਪ, ਤਿਆਗ ਅਤੇ ਸਾਦਗੀ ਇਹ ਨਾਮਧਾਰੀ-ਸੰਤ-ਖਾਲਸਾ ਦਾ ਸਰੂਪ ਸੀ—ਜੋ ੧੮੫੭ ਵਸਾਖੀ ਦਾਣੇ ਦਿਨ ਉਜਾਗਰ ਹੋਇਆ।

ਸੰਨ ੧੯੧੯ ਦੀ ਵਿਸਾਖੀ ਨੂੰ ਫਿਰ ਇਤਿਹਾਸ ਨੇ ਮੰਗ ਪਾਈ। ਜਦੋਂ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਖੇਤਾਂ ਵਿਚ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੇ ਕਣਕਾਂ ਦੀ ਵਾਢੀ ਪਾਈ ਹੋਈ ਸੀ ਤਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਇਕ ਉਜੜੇ ਬਾਰ ਜਥਿਆਂ ਵਾਲਾ ਵਿਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਕਾਂਡਰ ਜਰਨਲ ਡਾਇਰ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਭਗਤ ਸਿਰਾਂ ਦੀ ਵਾਢੀ ਪਾਈ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਦੋਂ ਹਿੰਦੂਆਂ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਖੂਨ ਮੁੜ ਸਾਂਝਾ ਹੋ ਕੇ ਵਹਿਆ ਸੀ। ਇਕੋ ਕੁੜੇ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦਾ ਗਰਮ ਅਤੇ ਜੋਸ਼ੀਲਾ ਖੂਨ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਏਕਤਾ ਦੀ ਕੁੜੀ ਫਾਪ ਲਾਇਆ। ਇਹ ਵੀ ਅਨੰਕਤਾ ਵਿਚ ਏਕਤਾ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਦਿਨ ਸੀ।

ਅਜ ਫੇਰ ਵਿਸਾਖੀ ਆਈ ਹੈ। ਕਣਕਾਂ ਦੀ ਮਹਿਕ ਵੀ ਹੈ। ਮਰਜ਼ੀਵਜੇ ਧਰੀਦਾਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਵੀ ਖੇਡੇ ਹੈ। ਸਾਂਝੇ ਹਸੇ ਸਾਂਝੀਆਂ ਪੀੜਾਂ ਅਤੇ ਸਾਂਝੇ ਖੂਨ ਦਾ ਦਰਿਸ਼ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬੁਲਿਆ।

ਇਸ ਪਿਆਰ ਦੀ ਗੁੱਝ ਵਿਚੋਂ ਨਵਰੁਤ ਦੇ ਬੀਜ ਨੂੰ ਕਚਲ ਵਾਸਤੇ ਜੂਝਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਸਾਡੀ ਕਾਮਨਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਨ ੧੯੯੫ ਦੀ ਵਿਸਾਖੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ, ਏਕਤਾ ਅਤੇ ਸਾਂਝੇ ਖੂਨ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸਾਮਾਨ ਕਰੇ। ਵਿਨਾਸ਼ ਵਿਮੋਖਤਾ ਅਤੇ ਮੰਦਹਾਲੀ ਦੇ ਬੀਜ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਣ।

—ਜ. ਸ.

ਸੋਗੂ ਦੂਖ ਨ ਵਿਆਪਏ

ਕਦੀ ਦਿਨ ਕੁਦਰਤੀ ਬਹੁਤ ਸੁਖਾਵੇਂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਦੀ ਘਟਨਾਵਾਂ, ਕਦੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਮੇਲ ਮਿਲਾਪਦੀ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ੮ ਜੂਨ ੧੧ ਮਾਰਚ ਤੱਕ ਹੋਏ ਹੱਲੇ ਸਮਾਗਮ ਵਿਚ ਦਿਨ ਰਾਤ ਹੁੰਦੇ ਸਿਮਰਨ ਭਜਨ ਕੀਰਤਨ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਸਤਿਨਾਮੁ ਚਰਸਨ ਨੇ ਨੁਭ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਵਾਤਾਵਰਨ ਸਿਰਜ ਦਿਤਾ ਸੀ ਜਿਹੌਂ ਜਿਹਾ ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ ਜੀ ਨੇ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਹੈ :

ਹਰਿ ਰਾਹਿ ਮੰਗਲੁ ਨਿਤ ਸਬਦਿ ਸੋਹੁ ਦੂਖੁ ਨ ਵਿਆਪਏ ।
ਗੁਰ ਚਰਨ ਲਾਗੇ ਦਿਨ ਸਭਾਯੋ ਆਪਣਾ ਪਿਰੁ ਜਾਪਏ ।
ਅਨਹਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਾਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰੋਗੀ ।
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸੋਗੀ ॥

ਹਰਿ ਨਾਮ ਦਾ ਰਸ ਭੋਗਦੇ ਅਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਿਆ ਕੇ ਪਵਿਤਰ ਹੋਏ ਗੁਰਮੁਖ ਸਮੂਹ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਸੀ ਕਿ ਸਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਕਲ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਸਾਡੀ ਹੋਵੇ। ਇਥੋਂ ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਅਮ੍ਰਿਤ ਵਰਖਾ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਹ ਅਮ੍ਰਿਤ ਜੋ ਸੁਨਿਸ਼ਾ ਮੁਨਿਸ਼ਾ ਖੋਜਦੇ ਫਿਰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਅਮ੍ਰਿਤ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਹੁੰਦੀ ਰਹੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਭ ਲੱਭ ਅਹੰਕਾਰ ਤਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਚ ਸਚੇ ਦਾ ਵਾਸਾ ਸੀ, ਅਮ੍ਰਿਤ ਕੁਹ ਤੋਂ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਭਗਤਾਂ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਨੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਕਾਮਨਾ ਹੀ ਕਰਨੀ ਸੀ। ਸਮੁੱਚੀ ਕਾਇਨਾਤ ਦੇ ਜੀਵਾਂ ਵਾਸਤੇ ਜਿਉਣ, ਸੁਖ ਅਤੇ ਮੰਗਲ ਦੀ ਧਾਰਣਾ।

ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਵਾਪਰੀਆਂ ਖੂਨੀ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਰੂ ਪਰਭਾਵਿਆਂ ਵਿਚ ਇਹ ਸੰਤ-ਗੁਰੂ ਸਮਾਗਮ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਵਿਸ਼ਾਲ ਪੰਡਾਲ ਦੇ ਦੂਰੋਂ ਕੋਠੀਆਂ ਤਕ ਦੁਪ ਖਿੱਟੇ ਰਸਤਰਾਂ ਵਿਚ ਬੈਠੀਆਂ ਗੁਰਮੁਖ ਸੰਗਤਾਂ ਵਿਚ ਵਿਚ ਕਿਤੇ ਭਰਵੇਂ ਪੀਲੇ ਨੀਲੇ ਵਸਤਰਾਂ ਦਾ ਪਰਭਾਵ ਇਥੇ ਦਿਖਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਚਿੱਟੀ ਚਾਦਰ ਉੱਤੇ ਝੱਲਾਂ ਦੀ ਕਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਸੁਖ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਸੀ।

ਦਿੱਲੀ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਠੱਕਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਇਕ ਅਹਿੰਦ ਸੰਦੇਹ ਲੁਕਿਆ ਪਿਆ ਸੀ। ਏਭਾ

ਵੱਤਾ ਸਮਾਗਮ ਦਿੱਲੀ ਉਜੜਣ ਦੇ ਹੋਰੀ ਹੋਰੀ ਪਿਛੋਂ ? ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਪਿਛਲੇ ਕੁਝੀਆਂ ਵਿਚ ਹੋਈਆਂ ਖੂਨੀ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦਾ ਕਤਲ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਵਿਰੋਧੀ ਘਲੂਘਾਏ। ਇਹਨਾਂ ਹੱਲਾਂ ਦੇ ਵਿਕਰਾਣ ਅਕਸ ਥਲੇ ਨਾਮਧਾਰੀਆਂ ਦੇ ਦਿੱਲੀ ਹੱਲੇ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਯਿਥੇ ਪਲਾਂ ਦੀ ਹੈ ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਚਿੰਨ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਚਿੰਨਾ ਵਿਚ ਸੀ। ਯੁਭ ਕੁਝ ਨਵਰਾਂ ਦੀ ਚਾਦੀਆਂ ਟੋਵੇਆਂ ਸਨ। ਕਦੀਆਂ ਨੇ ਤਾਂ ਹੱਲਾ ਸਮਾਗਮ ਹੀ ਧਰਨ ਤੇ ਕਿੱਤੂ ਕੀਤਾ ਪਰ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਕੁਰੂ ਅਧਮ ਦੇਵ ਜੀ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਹੈ :

ਜਾਗੁ ਚਿੰਤਾ ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ, ਚੰਗੀ ਵਿਆਪੇ ਰੋਗ
ਗਿ੍ਰਸਤਿ ਕੁੰਟਿਕ ਪਲੇਟਿਆ, ਕਦੇ ਹਰਖ ਕਦੇ ਸੋਗ
ਰਉਣ ਕਰੇ ਚੁਹ ਕੁੰਟ ਕਾ, ਘੜੀ ਨ ਬੰਦਸੁ ਸੋਇ
ਜਿਤਿ ਆਵੇ ਓਸੁ ਪਾਤਸ਼ਾਹਮੁ, ਤਨੁ ਮਨੁ ਜੀਤਕੁ ਹੋਇ

ਜਦੋਂ ਅੱਠ ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਅਮ੍ਰਿਤ ਦੇਲੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਹਾਥੀਆਂ ਨੇ ਆਪਾ ਦੀ ਵਾਹ ਦੇ ਕੀਰਤਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ 'ਹਰਿ ਅਮ੍ਰਿਤ ਬਿਨੇ ਨੋਇਲਾ ਮਨੁ ਪ੍ਰੇਮਿ ਤਰਨਾ ਰਾਗ ਰਜੇ' ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਉਸ ਛਿਟ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਲਗਾਤਾਰ ਦਿਨ ਰਾਤ ਅਮ੍ਰਿਤ ਦੀ ਵਰਖਾ ਹੋਈ ਰਹੀ। ਕਦੀ ਕੰਧਰਵ ਹਾਥੀਆਂ ਦਾ ਕੀਰਤਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਦੀ ਚੋਲਕ ਫੇਲਿਆ ਵਿਚ ਮਸਤ ਹੋਏ ਸਿੱਖ ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵੰਡ ਰਹੇ ਹਨ ਕਦੀ ਸੰਤ ਸਮਾਗਮ ਵਿਚ ਅਨੰਦਾਂ ਹੱਸਾਂ ਖੇਡਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਾਭੋਵਾਲਤਾ ਦੀ ਬਾਤ ਪਾ ਰਹੀ ਹਨ।

ਮਨ ਵਿਚੋਂ ਮਾਨ, ਮਹ, ਵਿਕਾਰ, ਪਾਪ, ਦੁਖ ਸੰਤਾਪ ਘਿਰਨਾ ਸਭ ਭਜ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ 'ਰੈਣਿ ਸੁਗੰਧੀ ਦਿਨੁ ਸਹੇਲਾ' ਹੀ ਹੋਦਾ ਚਲਾ ਰਿਹਾ। ਪ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਗਮੀਤ ਸਿੰਘ ਵੀ, ਮਹਾਰਾਜ ਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਦੇ ਫੋਨਾਂ ਤੋਂ ਨਿਕਲੀਆਂ ਗੁਬਾਰਾ ਦੀਆਂ ਪੰਗਤੀਆਂ, ਸਰੋਦ ਸਿਤਾਰ, ਨਾਰੰਗੀ ਦਿਲਵਾਰਾ ਸਾਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਗੁਲਾਂ ਅਤੇ ਕੁਝ ਥੱਲੇ ਮ੍ਰਿਦੰਗਾਂ ਦੋਲਕਾਂ ਦੀਆਂ ਥਾਪਾਂ ਚਿੱਟੀ ਦੀ ਰਿਹਾ ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਮਿਠਤ ਘੋਲ ਰਹੀਆਂ ਰਹੀ।

ਨੌਂ ਭਾਰੀ ਦੀ ਗਤ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ ਕਦੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜਜ਼ਬਾਤਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਡਿਓਂ ਡਿਓਂ ਨੇ ਸਾਹ ਬਾਰ ਇਹ ਹੀ ਅਲਾਇਆ :

‘ਅਮਨ ਵੇਕਰਾ ਸਮੇਂ’ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅੱਜ

ਅਮਨ ਏਕਰਾ ਦੀ ਦੁਹਾਈ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਪੰਜਾਬ ਦੇ
ਨੌਜਵਾਨ ਲਾਇਕਾਂ ਦੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਜੰਗ, ਹਿੰਸਾ ਅਤੇ ਫੂਟ
ਦੀਆਂ ਤਾਕਤਾਂ ਨੂੰ ਵੰਗਾਰ ਪਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ।

ਅਮਨ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਇਸ ਯਗ ਵਿਚ ਸੰਕੇਤ ਪਾਠਾਂ ਦੇ
ਭੰਗ ਪਾਏ ਗਏ, ਮਹਾਨ ਹਰਨ ਗੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਸ਼ਾਲ ਲੰਗਰ
ਲਾਇਕਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅੰਤਲੇ ਦਿਨ ਅਨੰਦ ਕਾਰਨ
ਕੀਤੇ ਗਏ।

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੁਆਰਾ ਅਮਨ ਸ਼ਾਂਤੀ
ਸੰਨਿਹੇਦ ਅਤੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਰਜਾ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਮਨ
ਸੀਤਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਾਮ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਪਾਵਨ ਉਪਦੇਸ਼
ਨਾਲ ਇਹ ਮੌਲਾ ਅਤਿ ਹੀ ਮੰਗਲਮਈ ਅਤੇ ਸਥਾਵਰ
ਵਾਤਾਵਰਨ ਵਿਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ।

ਅਰਵਾਜੀਏ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਸਨ : “ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਵਦਾਸ
ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਸਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਕੋਈ ਦੁਖੀਆ
ਨਾ ਹਰੇ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੇ ਧਰਮ ਵਰਣਾ...”

ਗਿਆਨੀ ਮਾਤਰ ਨੂੰ ਇਹ ਸ਼ਾਂਤੀ ਯਗ ਸਮਾਪਤ
ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਦਿਨ ਹੀ ਪਬਰਾਂ ਆ ਗਈਆਂ,
“ਅਕਾਲੀ ਨੀਤਰ ਜੱਲਾਂ ਹੋਂ ਹਿਰਾ ਕਹ ਦਿਤੇ ਗਏ,
ਸਰਕਾਰ ਵਾਰਤਾ ਲਈ ਤਿਆਰ”।

ਕਈ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਹੱਲ ਨਾਲ ਕੀ
ਜੰਬੰਧ?...ਇਹ ਸੰਵੇਧ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕਈ ਵਾਰ ਇਥੇ
ਹੈ ਹੋਇਆ। ਕਈ ਕਹਮ ਅਜਿਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ
ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਅਸਰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ “ਗੁਰੂ
ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਹੌਲੀ ਤੋਂ ਹੌਲੀ ਦਾ ਰੂਪ ਦੇ ਰੇ
ਜੰਗੀ ਅਭਿਆਸਾਂ ਦੇ ਪਰਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਪ੍ਰਿਤ ਤਰੀ ਸੀ। ਬਦੀ
ਅਤੇ ਪਾਪ ਦੇ ਪਿਲਾਫ ਜੰਗ ਅੱਜ ਵੀ ਚਾਹੀ ਹੈ ਤਾਕੇ ਉਸ
ਦੇ ਢੰਗ ਤਰੀਕੇ ਬਦਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।”

ਦਿੱਲੀ ਹੱਲੇ ਵਿਚੋਂ ਪਿਲਾਏ ਅਧਿਆਤਮਕ ਰੰਗਾਂ ਦੁਆਰਾ
ਦੁਖ ਕਰੋਸ ਅਤੇ ਪਾਪਾਂ ਦੇ, ਪਿਲਾਫ ਅਪਣੇ ਹੀ ਖੰਭ ਨਾਲ
ਜੰਗ ਲੜੀ ਗਈ ਹੈ।

—ਜਗਦੀਸ਼ ਸਿੰਘ

ਜਗਤੁ ਜਲੰਦਾ ਰਬਿ ਲੋਂ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ

ਜਿਤ ਦੁਆਰੇ ਉਬਰੇ ਤਿਤੈ ਲੋਹੁ ਉਬਾਰਿ

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੁਖੁ ਵੇਖਾਲਿਆ, ਸਭਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ

ਨਾਨਕ ਅਚਰੁ ਨ ਸੁਝਈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਬਖਸਣਹਾਰੁ

(ਸਲੋਕ ਮ: ੩)

ਫੋਨ : ੭੨੮੬੯
੭੪੭੩੦

ਨਾਮਧਾਰੀ ਟੈਂਟ ਹਾਊਸ

ਹਮੀਦੀਆ ਰੋਡ

ਭੋਪਾਲ (ਮ: ਪ੍ਰ:)

ਵਰਿਆਮ, ਅਪਰੈਲ ੧੯੮੫

ਦਿੱਲੀ ਦਾ ਹੌਲਾ

ਅਸੀਂ ਦਿੱਲੀ ਤਾਂ ਛੇ ਮਾਹਰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਹੀ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਸਾਂ ਪਰ ਸ਼ਰ ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਵਾਰਨਿੰਗ ਮਿਲ ਗਈ ਸੀ: "ਅੱਜ ਬਿਲਕੁਲ ਬਾਹਰ ਨਾ ਨਿਕਲੋ ਇਥੋਂ ਦੀ ਹੌਲੀ ਬਹੁਤ ਭੈੜੀ ਹੁੰਦੀ ਏ ਕਿਸੇ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।" ਸਾਂ ਮਾਂ ਗਵਾਬ ਵਿਚ ਜੰਤ ਸੁਖਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਘਰ ਗਿਆ ਤੇ ਉਥੋਂ ਹੀ ਨਾਕਰ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਚਰਚਨ ਵੀ ਹੋਏ। ਨਾਮਧਾਰੀ ਹੋਲੇ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਾਸਤੇ ਤਿਆਰੀ ਸਿਖਰਾਂ ਤੇ ਸੀ। ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਤਸਵੀਰਾਂ ਵਿਚ ਘਿਰੇ ਬੈਠੇ ਸਨ।

ਦੂਪ ਦੇ ਚੜ੍ਹਾਅ ਨਾਲ ਘਰ ਵਿਚ ਬੈਠਣਾ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ। ਆਖਰ ਸਕੂਟਰ ਫੜਿਆ ਤੇ ਲਾਕੇ ਬਾਝੇ ਦੀਆਂ ਸੜਕਾਂ ਤੋਂ ਘੁੰਮ ਕੇ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਰਾਜ ਗਾਰਡਨ ਚੋਕ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। ਇਥੋਂ ਹੀ "ਜਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਨਗਰ" ਦੀ ਮਖਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹੋਲਾ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣਾ ਸੀ ਪਰ ਮੇਲਾ ਅੱਜ ਹੀ ਲਗ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੰਡਾਲ ਦੀ ਸਜਾਵਟ ਆਖਰੀ ਪੜਾਅ ਤੇ ਸੀ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ, ਸਾਈਕਲ ਸਟੇਂਡ, ਜੋਤਿਆਂ ਦਾ ਸਥਾਨ, ਦਰਬਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਭੰਗਰ ਅਸਥਾਨ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਆਖਰੀ ਚਰਨਾਂ ਤੇ ਸਨ। ਇਕ ਚੱਸ ਅਤੇ ਉਤਰਾ ਦਾ ਮਾਹੌਲ ਸੀ। ਹੋਲੇ ਦੇ ਭੰਗਰ ਵਾਸਤੇ ਆਟਾ ਸੁੱਪ ਕਣਕ ਤੋਂ ਤਿਆਰ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਮੰਡਰ ਵਾਸਤੇ ਇਕ ਨਵੀਂ ਚੌਕੀ ਅਪਣੀ ਲਾਈ ਗਈ। ਭੰਗਰ ਸੰਧ ਦਾ ਤਿਆਰ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਇਕ ਖੂਹ ਨਵਾਂ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਗਰ ਕਾਧਪੋਰੇਸ਼ਨ ਤੇ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲਈ ਗਈ ਸੀ ਇਹ ਉਤੇ ਜੋ ਨਵੀਂ ਉਸਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਇਹ ਜੋਗੀਆਂ ਵਾਂਗ ਡੱਬ ਕੇ ਅੰਤ ਤੇ ਲਾਏ ਹੋ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਸਾਹਮਣੇ ਸਿੰਦਰ ਨਿਕਲੇ ਇੰਟਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਰ ਕਰਕੇ ਲੋਕੀਆਂ ਕਰਾਰਾਂ ਭੰਗਰ ਫਕਟ ਵਾਸਤੇ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਪਹਲੇ ਪਾਸੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪਾਣੀ ਦੀਆਂ ਟੂਟੀਆਂ ਹਿਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ—ਪਾਣੀ ਬੰਨ੍ਹਾ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਦੇ ਪੀਣ

ਜੋਗਾ ਆਉਂਦਾ, ਜੀ ਮਿਠਾ ਤੇ ਸਵਾਦੀ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਉਪਰ ਛਿੱਟੇ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਸਨ, ਥਲੇ ਦੀ ਅਜਿਹਾ ਪਰਬੰਧ ਸੀ। ਉਸ ਤੋਂ ਅਗੇ ਹੋਰ ਦੇ ਪਾਵਲ ਪਾਸੇ ਇਲਾਨ ਲਈ ਟੂਟੀਆਂ ਸਨ ਤੇ ਹੋਰ ਦੂਰ ਜੋਗਲ-ਪਾਣੀ ਜਾਣ ਵਾਸਤੇ ਨੀਮ-ਫਲ ਟੱਟੀਆਂ ਦਾ ਪਰਬੰਧ ਸੀ। ਭੰਬੂਆਂ ਦੀਆਂ ਕਰਾਰਾਂ ਸਨ ਰਹਿਣ ਵਾਸਤੇ। ਹਟੀਆਂ ਦੀ ਇਕ ਲਾਈਨ ਸੀ—ਕਰੂਟ, ਚਾਹਾਂ, ਪੁਸਤਕਾਂ ਅਤੇ ਦੇਸੀ ਘਿਓ ਦੀਆਂ ਜਲੋਬੀਆਂ ਅਤੇ ਭੋਲ ਦੇ ਪਕੌੜੇ ਵਾਲੀਆਂ। ਆਓ ਰਾਤ ਦਾ ਦਰਬਾਰ, ਭੋਜਨਾਂ ਦੇ ਪਰਬੰਧ, ਮੁਛ-ਰਿਛ, ਜਤਿਗੁਰ ਅਖਬਾਰ, ਕਵਿਕ ਟਰੰਡਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਈ ਦਰਬਾਰ ਸਥਾਪਤ ਹੋ ਚੁਕੇ ਸਨ। ਸ: ਸੁਲੱਖਣ ਸਿੰਘ ਮੰਬਰ ਮੈਟਰੋਪੋਲੀਟਨਕੋਂ ਸਲ ਸਰਗਰਮੀਆਂ ਦੀ ਦੂਰ ਬਣੇ ਲਗਦੇ ਸਨ। ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਆਪ ਹਰ ਕੌਮ ਵਿਚ ਰੁਝੇ ਸਨ ਇਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਸੜਕਾਂ ਵੀ ਆਪ ਚੁੱਕ ਚੁੱਕ ਕੇ ਲਿਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਹੁਣ ਸ: ਹਰਦਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਹੋਸਪਾਲ ਸਾਹਿਬ ਵੀ ਪਧਾਰ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਡਿੱਕੇ ਨਿੱਕੇ ਕੰਮ ਦੀ ਦੀ ਨਾਮਥ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਅਦੋਸ਼ ਦੇ ਹਰੇ ਸਨ।

ਸ਼ਾਮ ਤਕ ਨਕਸ਼ਾ ਹੀ ਬਦਲ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਵਾਈ ਸੋ ਆਲੀਆਂ ਦੇ ਬੈਠਣ ਵਾਲਾ ਉਦਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸਟੇਜ ਦੂਜ ਦੇ ਚੰਨ ਵਰਗੇ ਆਕਾਰ ਦਾ ਸੀ। ਗਲੀਚੇ ਵਿਛ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਚਿੱਟੀਆਂ ਬਦਰਾਂ ਨਾਲ ਜੋਗ ਮੰਗ ਕਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਪੰਡਾਲ ਜਿਸ ਵਿਚ ੨੫੦੦੦ ਵਿਅਕਤੀ ਬੈਠ ਸਕਦੇ ਸਨ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਕੱਚੇ ਬਾਂਸ ਕੋਈ ਸਪੋਰਟ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬਸ "ਬਿਨੁ ਬਮੁ! ਕਰਨੁ ਰਹਾਇਆ" ਹੀ ਸੀ। ਚਾਹੇ ਪਾਣੀਆਂ ਤੋਂ ਬੰਦ ਜਿਓਂ ਬਹੁਤ ਚੜ੍ਹਾ ਹਾਲ ਉਸਾਰ ਦਿਤਾ ਸੀ। ਸ: ਸੋਭਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਤੰਬੂਆਂ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਿ ਸਟੇਜ ਵਾਲਾ ਹਿਸਾ ਵਾਟਰ ਪ੍ਰਕੂਰ ਹੈ—ਰਾਗਸ ਆ ਜਾਣ ਤਦ ਵੀ ਪਾਣੀ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ।

ਸ: ਸੋਭਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸ: ਰਾਜਾ ਸਿੰਘ ਤੰਬੂਆਂ ਵਾਲੇ ਅਪਣੇ ਲਫਿ ਲਸਕਰ ਨਾਲ ਡੇਰੇ ਲਾਈ ਬੈਠੇ ਸਨ।

ਖੁਦ ਨਾਕਰ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਾਲੰਟੀਅਰਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਥਾ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਸਨ। ਹਿਦਾਇਤਾਂ ਵਿਛੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ।

ਸੁਭ ਆਰੰਭ

੯ ਭਾਗੀਖ ਨੂੰ ਹੋਲੇ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂ ਆਰੰਭ ਮਹਾਰਾਜ ਬੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਰਾਜੀਆਂ ਦੇ ਕੀਰਤਨ ਨਾਲ ਪੈਂਟੇ ਚਾਰ ਦਸੇ ਹੋ ਚੁਕਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਪਹਾੜਾਂ ਤੋਂ ਪੰਜ ਜੋਤਾਂ ਛੱਡੇ ਗਏ । ਆਪ ਜੀ ਆਪਣੇ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਸ਼ਾਬਾਂ ਅਤੇ ਸੰਵਕਾਂ ਸਮੇਤ ਸਟੇਜ ਤੇ ਆਏ । ਇਕ ਵਾਰ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਨਿਰਵਿਅ ਅਤੇ ਹਿਰ ਰਾਗੀਆਂ ਵਲ ਮੁਖ ਥਰਕੇ ਬੈਠ ਗਏ ।

ਇਸ ਵੇਲੇ ਰੋਜ਼ ਰੋਜ਼ਨੀਆਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ।

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਆਸਨ ਉੱਤੇ ਖੁਲਦਾ ਮਸ਼ੀਨੀ ਛਤਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ । ਇਹ ਘੁਮਦਾ ਹੈ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ । ਬਹੁਤ ਖਾਹਿਕ ਬਲਬਾਂ ਦੀ ਚਮਕ ਸਿਰੀ ਛਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਘੁਮ ਰਹੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਸੁਗਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਤਾਰ ਹੋਵੇ । ਗੋਹ ਰਾਗੀਆਂ ਦੇ ਸੱਖਾ ਤਿੰਨ ਕਤਾਰਾਂ ਵਿਚ ਬੈਠਾ ਹੈ । ਹਾਥਮੋਨੀਅਮ ਕੋਈ ਨਹੀਂ । ਅਨੇਕਾਂ ਹੀ ਦਿਲਰੁਬਾ ਸਾਜ਼, ਰਾਗੀ ਲੋਕ ਬੈਠੇ ਹਨ—ਸਾਹੀਗੀ ਹੀ ਰਾਗ ਸਹਿਨਾਈ ਦੇ ਤਖਲੇ ਦੀਆਂ ਹੋ, ਤਿੰਨ ਜੋਤੀਆਂ ਹਨ, ਸੰਤਰ, ਸਰੋਬ ਅਤੇ ਸਿਤਾਰ ਦੀਆਂ ਬਣਕਾਰਾਂ ਪ੍ਰੰਗੀਆਂ ਹਨ ।

ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਸਾਕਾਰ ਮੁਹਤ ਜੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਅਪਣੇ ਨੁਬਾਰ ਬਿੰਦ ਤੋਂ ਸੋਜ਼ ਵਿਚ ਭਿਜੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਸੰਗਤ ਰਾਗ ਵਿਚ ਲਬਦ ਉਚਾਰਿਆ ਹੈ :

ਪਿਆਰੇ ਇਨ ਬਿਧਿ ਮਿਲਣੁ ਨਾ ਜਾਈ,

ਸੈਂ ਕੀਤੇ ਕਰਮ ਅਨੇਕਾ

ਰਾਗੀਆਂ ਦੀ ਮਿਲਵੀਂ ਹੁਕ ਨੇ ਇਨ ਬਿਧਿ ਮਿਲਣੁ ਨਾ ਜਾਈ ਦਾ ਤਰਲਾ ਲਿਆ ਹੈ ।

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਕੰਠ ਤੋਂ ਲਬਦ ਦਾ ਉਦਯਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ । ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਹੈ :

“ਪਾਨੁ ਪਤਿਓ ਅਰੁ ਬੇਦੁ ਬੀਚਾਰਿਓ

ਨਿਵਲਿ ਕੁਅੰਗਮ ਸਾਧੇ

ਪੰਚ ਜਨਾ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਨ ਛੁਟੀਕਰਿ

ਅਧਿਕ ਅਹੰਗਾਹਿ ਸਾਧੇ

...

ਪਿਆਰੇ ਇਨ ਬਿਧਿ ਮਿਲਣੁ ਨਾ ਜਾਈ

ਲਬਦ ਦਰਸਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਣ ਵਾਸਤੇ ਕਈ ਕਰਮ ਕੀਤੇ ਸਭ ਨਿਸਫਲ ਗਏ ਹਨ । ਭੀਰਬ, ਮੂਜਾ ਅਰਥਾ, ਬੰਦਣ ਭੰਡੋਰਿਤ, ਖੰਟੁ ਕਰਮ, ਜੋਗ ਸਿਧ ਅਸਣ, ਚੇਰਾਜੀ ਰਾਜ ਨੀਤਾ, ਸੰਹਟੀਆਂ ਸੋਜਾ ਸਭ ਕੁਝ ਨਿਸਫਲ ਗਿਣਕੇ

ਅੰਤਲੀਆਂ ਕੁਝਾਂ ਗੁੰਜਦੀਆਂ ਹਨ :

ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਹੈ, ਸਿਰ ਕਰਮਨ ਕੰ ਕਰਮਾ ॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਭਇਓ ਪਰਾਪਤਿ,

ਜਿਸੁ ਪੁਰਖ ਲਿਖੇ ਤਾ ਲਗਨਾ

ਤੋਰ ਸੋਰਕੁ ਇਹ ਰੰਗਿ ਮਾਤਾ

ਭਇਓ ਨਿਪਾਲੁ ਦੀਨੁ ਦੁਖ ਬੰਜਨੁ,

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥

ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਨੂੰ ਮਸਤਕ ਨਿਵਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਗਤਾਂ ਇਕ ਪਾਸੇ ਨਾਲ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਆ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕ ਨਿਵਾਲ ਪੰਡਾਲ ਵਿਚ ਬਾਉਂ ਵਾਈਂ ਬੈਠ ਰਹੀਆਂ ਹਨ । ਪਰਬੰਧ ਇਹੋ ਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮਥਾ ਟੇਕਣ ਵਾਲੇ ਸਟੇਜ ਅਤੇ ਸੰਗਤਾਂ ਦੇ ਦਰਮਿਆਨ ਦੂਰ ਨੂੰ ਰੋਕਦੇ ਨਹੀਂ । ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਖੂਨ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਨਾਈ ਵਿਚ ਘੁਮਦਾ ਹੈ ਇਹੋ ਹੀ ਸੰਗਤਾਂ, ਸਿੰਘ, ਬੀਬੀਆਂ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਹੁਣੀ ਆਦਿ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਵੱਖਰ ਅਤੇ ਵਾਤੀ ਨਾਲ ਚੁਪ ਚੁਪੀਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕ ਟੇਕ ਸਥਾਨ ਰਹਿਣ ਕਤੀ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ । ਸਪੀਕਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸੁਖਮ ਸਿਸਟਮ ਵਿਆਪਕ ਪੱਧਰ ਤੇ ਹਰ ਕੋਨੇ ਅਤੇ ਹਰ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿਚ ਕੀਰਤਨ ਦੀਆਂ ਖਾਹਿਕ ਤੋਂ ਖਾਹਿਕ ਸੁਬਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਾ ਰਿਹਾ ਹੈ । ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿਚ ਗਰਬਾਣੀ ਦਾ ਕੀਰਤਨ ਅਤੇ ਹਸਤਾ ਉਪਰ ਭਜਨ । ਕੇਸਾਂ ਸਮੇਤ ਿਏਸ਼ਨਨ ਕਰਕੇ ਸਵੇਤਧਾਰੀ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸੰਗਤਾਂ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਮਾਲਾ ਫੇਰਦੀਆਂ ਸਾਖੀਆਤ ਸਤਿਜੁਗ ਸਥਾਪਤ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ । ਅਸਾ ਦੀ ਵਾਹ ਵਿਚ ਮੁੜ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਖਬਦ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ।

ਅਸ ਹਮ ਦਲੀ ਨਾਕੁਰ ਪਹਿ ਹਾਰਿ

ਜਸ ਹਮ ਸਰਨਿ ਪੁਰੁ ਕੀ ਆਈ,

ਰਖੁ ਪੁਰੁ ਕਾਏ ਮਾਰਿ ॥

ਅਸਾ ਦੀ ਵਾਹ ਪਉੜੀ ਬਹੁਤ ਸੁਠਾਲ ਕੇ ਲੋਅ ਰਿਚ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ । ਲਬਦ ਦੇ ਅਖਰਾਂ, ਲਗਾਂ, ਮਾਕਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਨਿਮਾਤ ਨਿਮਾਧ ਕੇ ਉਚਾਰਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ । ਚਰਾ ਨੂੰ ਵੀ ਵਰਕ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਲੋਂ ਭੰਟ ਸੰਸਦਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਸਿਧ ਹੋਸਤ ਲਬਲਾ ਵਾਦਕ ਸੰਤ ਖਜਾਨ ਸਿੰਘ ਦੀਆਂ ਆਥ ਬੀਟ ਬਾਪਾਂ ਸੁਖਦਿਸਰ, ਪਿੰਕੀ ਦੀ ਬਨਾਤੀ-ਪੰਜਾਬੀ ਬਾਦ ਦੀਆਂ ਬਿਰਕਟਾਂ ਤੇ ਫੂਹੀ ਦੀਆਂ ਗੂੰਜਾਂ,

ਕੁਰਬਾਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸਰੋਂਦ ਦੀ ਬਣਕਾਰਾਂ ਹਰਿਭਜਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸਿਤਾਰ ਦੀਆਂ ਲਿਲਕਫੀਆਂ, ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਦਾ ਖੁਲਾ ਗਲਾ ਬਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਤਾਰ ਸਹਿਨਦੀ ਅਤੇ ਮਧਰ ਕੰਠ, ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਗਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਲਾਸਕੀ ਨਤਰਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਰਾਜ ਬੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਪਤਮਾਨ ਅਸ਼੍ਰਿਤ ਵਿਚ ਤਿਸ ਤਿਸ ਕੇ ਆ ਰਹੇ ਸਨ।

ਇਹ ਕਾਂ ਸੁਹਾਵਣਾ ਹੋਇਆ ਪਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਠੇ ਸ਼ਬਦ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਆਸਾਂ ਦੀਆਂ ਸੁਰਾਂ ਵਿਚ :

“ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਬਲਿਦਾਰੀ,

ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਬਾਨੁ ਸੁਹਾਇਆ।”

ਬੱਧੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਇਕ ਹੋਰ ਸ਼ਬਦ ਘਾਸ ਦੀਆਂ ਸੁਰਾਂ ਵਿਚ :

“ਜਿਨਿ ਮੰਡਾ ਲਾਲੁ ਰੀਝਾਇਆ,

ਹਉ ਤਿਹੁ ਆਕੈ ਮਨੁ ਭੋਰੀਆ”

ਅਤੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕ ਤੋਂ ਇਕ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਰਾਗੀ ਪ੍ਰਭਾਣ ਦੇ ਹਰੇ ਸਨ ਤਾਂ ਇਹ ਤੁਕ ਇਸੇ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਆਈ :

ਯਾਰ ਦੇ ਹਿਕ ਭੁੰ ਹਿਕਿ ਚਾਤੇ

ਹਉ ਕਿਸੁ ਚਿਏ ਰੀਆ

(ਇਕ ਤੋਂ ਇਕ ਢਲਦੀਆਂ ਹਨ ਮੈਂ ਕਿਸ ਦੇ ਚੋਤੇ ਆ ਸਕਦੀ ਹਾਂ)

ਠੀਕ ਹੀ ਇਸ ਵੇਲੇ ਕੀਰਤਨ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਤੋਂ ਇਕ ਚੜ੍ਹਦਾ ਜੀ। ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ ਬਸੰਤ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਬਸੰਤ ਦੀ ਪੋਤੀ ਦਾ ਗਾਇਨ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਅਰਦਾਸ ਹੋਈ—ਹੱਲੇ ਦਾ ਸੁਹਾਵੇਂ ਹੋ ਕੂਕਾ ਸੀ।

ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਰਾਜ ਬੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਭਾਸ਼ਨ

ਅਰਦਾਸ ਬਾਅਦ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਰਾਜ ਬੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦਿਆਂ ਕੁਰਮਾਇਆ।

...“ਹੱਲੇ ਦਾ ਆਰੰਭ ਸਿੱਖ ਪੰਥ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਨੇ ਕੀਤਾ। ਲਗੇਂ ਦੀ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਰੂਪ ਮੁਨਾਸਬ ਸਮਝਿਆ ਉਹ ਹੱਲੇ ਨੂੰ ਦਿਤਾ। ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਜੰਗੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇਖਣ ਪਰਪਟ ਲਈ ਮਾਨ੍ਹਣੀ ਜੰਗਾਂ ਦੇ ਕਰਤਬ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਰਹੇ।

ਹੱਲੇ ਦਾ ਵਰਤਮਾਨ ਰੂਪ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਦੇਣ ਹੈ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਕਈ ਹੱਲੇ ਕੀਤੇ। ਉਂ ਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਅਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਹੱਲੇ ਜੀਤੇ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ

ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਨੰਦਪੁਰ ਹੱਲੇ ਮਹੱਲੇ ਸਮੇਂ ਪੱਚੇ ਚਜਾਹ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਸੀ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਹੱਥ ਦੇ ਇਕ ਦਿਸ਼ਾ ਹੇ ਨਾਲ ਜਾਹੀ ਜੰਗਤ ਸਮੂਹ ਇਕ ਥਾਂ ਪਲ ਗਏ। ਇਹ ਹਸਿਪਲਿਠੇ ਦੀ ਇਕ ਝਾੜੀ ਸੀ। ਜਾਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਦੇਣ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।...ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਢਰਨਾਂ ਵਿਚ ਅਰਦਾਸ ਕਰੋ ਕਿ ਜੋ ਸਾਡੀਆਂ ਸਿਫਤਾਂ ਲੱਗ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕੀਏ।...

ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਹੱਲੇ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਰੱਬਾ ਕੀਰਤਨ ਸਰਵਨ ਕਰੇ ਜਾਂ ਮੰਦਾ ਕਰੇ। ਮਥ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਤਜਨ ਕਰਦੇ ਹਰੇ ਅਤੇ ਦਸਨਾ ਵਾਹਿਲੀ ਨਾ ਰਹੇ।...ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਨਿਰਣ ਵਾਲੀ ਅਲਖ ਜਗਤ ਮਟੇਜ ਤੇ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਬਚਨ ਮੰਨਣਾ ਹੈ। ਸਰ ਕੁਝ ਕਰਕੇ ਵੀ ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ ਦੀਆਂ ਇਹ ਤੁਕਾਂ ਯਾਰ ਰਖਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ :

“ਜੇ ਲੋੜਹਿ ਰੰਗਾ ਆਪਣਾ

ਕਰਿ ਪੰਨਹੁ ਨੀਝੁ ਸਦਾਈਅ”

.....

ਭਾਉ ਭਗਵੰਤ ਕਹਿ ਨੀਝੁ ਸਦਾਈ

ਭਉ ਨਾਨਕ ਮੋਖਿਹੁ ਪਾਏ”

ਅੱਗ ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਧਾਨ ਵਾਲੇ ਸਜਨ ਧਾਮਮਕ ਸਦੇਸ਼ਾਂ ਹੋ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਹੱਲਾਂ ਦੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਰਹੰਦ ਵਿਚ ਸਾਹਿਬਦਾਇਆਂ ਦੇ ਧਰੀਦੀ ਮੇਲੇ ਤੇ ਵੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੀਆਂ ਹੱਲਾਂ ਹੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਇਕ ਬਹੁਤ ਜੰਗੀਰ ਸਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਧਰਮ ਦੀ ਘਾਟ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ... ਕਲਿਜੁਗ ਵਿਚ ਧਰਮ ਦਾ ਇਕ ਪੰਰ ਅਜੇ ਕਾਇਮ ਹੈ ਤਾਅ ਅੰਜ ਮਾਤਰ ਹੈ ਸ਼ਕਤੀ ਪੀਣ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਕੂਠ ਹੈ। ਕੂਠ ਹੱਲਣਾ ਹੁਨਰ ਹਨ ਗਿਆ ਹੈ।...ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਢਰਨਾਂ ਵਿਚ ਅਰਦਾਸ ਕਰੋ ਕਿ ਸਿੱਖੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਮਨ ਵਿਚ ਆਵੇ ਅਤੇ ਹੱਲਾ ਨਿਰਵਿਮਨ ਸਮਾਪਤ ਹੋਵੇ।

ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਕਵੀ

ਹੱਲੇ ਦੇ ਸਮਾਗਮ ਦੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਦਾ ਔਲਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਕੱਤਰ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਕਵੀ ਜੀ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਸੁਣਾਇਆ ਕਿ ਅੱਜ ਇਹ ਬਾਹਸ ਬਰਮ ਹੋਵੇਗਾ :

੯ ਤੋਂ ੧-੪੫ ਤੱਕ ਹੱਲੇ ਦੇ ਦੀਵਾਨ

੨ ਤੋਂ ੩-੦੦ ,, ਰਾਮ ਸਿਰਫਤ

ਵਰਿਆਮ/ਅਪਰੈਲ ੧੯੮੫

੧੧

੩ ਤੋਂ ੪.੦੦ ,, ਹਰੂਗੀ ਕੀਰਤਨ
੪ ਤੋਂ ੫.੩੦ ,, ਵਿਹਿਰ ਸਮਾਗਮ
ਹੱਲੇ ਜੋ ਦੀਵਾਨ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੰਦੇ ਸੀ :
੬ ਤੋਂ ੧੦.੩੦ ਸੰਤ ਜਗਦਾਨ ਸਿੰਘ ਸ਼ੁਰੂ ਸਿੰਘ

ਰਤੋਲਿਆਂ ਵਾਲੀ ਵਾਲੀ
੧੦.੩੦ ਤੋਂ ੧੧.੩੦ ਸੰਤ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ
ਸੰਤ ਨਗਰ

੧੧.੩੦ ਤੋਂ ੧੨.੧੫ ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਫੋਟੋ ਸਾਹਿਬ
੧੨.੧੫ ਤੋਂ ੧.੪੫ ਪੰਡਿਤ ਹਰਚਰਨ ਸਿੰਘ
ਝਲਾ ਕਾਲੇ

ਅਨੰਦ ਕਾਰਜਾਂ ਦੇ ਇਨਚਾਰਜ :

ਅਰੇਤ ਆਲਮਾ ਸਿੰਘ ਸਨਪਤਰਦੀ ਐਂਗੀਟਰ ਸਤਿਜੁਗ
ਅਤੇ ਸੰਤ ਸਤਿਨਾਮ ਸਿੰਘ ਰਮੇਸ਼ ਨਗਰ ਦਿੱਲੀ ਐਲਾਨੇ ਗਏ ।
ਕਾਰਾ ਵਿਨ ਇਥੋਂ ਸਿਲਸਲੇਦਾਰ ਦੀਵਾਨ ਸਜਾਏ
ਗਏ । ਦੀਵਾਨ ਅਮਰਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਇਸ ਸਾਹਿਬਕ ਮੇਲੇ ਦਾ
ਬਹੁਤ ਸੁਖਾਵਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ । ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿੱਠੀ ਮਿੱਠੀ
ਧੂਪ ਵਿਚ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਨਗਰ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਸੀ ।
ਰਿੰਗ ਰੋਡ ਤੇ ਮੁਖ ਦੁਆਰਾ ਤੇ ਐਲਾਮੀਨਾਮ ਦਾ ਸੁੰਦਰ
ਪਰਫੇਸ ਦਵਾਰਾ ਸੀ ਜਿਸ ਤੇ ਚਿੱਠੀ ਪਰਚਮ ਝਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ।
ਅਗੇ ਸ਼ਾਮਿਆਨੇ ਨਾਲ ਇਕ ਡਿਊਡੀ ਦੀ ਸਕਲ ਦਿਤੀ ਗਈ
ਸੀ । ਚੌਥੇ ਤੇ ਸੱਤਵੇਂ ਪਹੁੰਚ ਮਾਰਗ ਨੂੰ ਲਾਭ ਮਿੱਟੀ ਪਾਕੇ
ਜਾਇਆ ਸੀ । ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਸਾਈਕਲ ਸਕੂਟਰ
ਪਾਤਰ ਸੀ—ਅਗੇ ਖਬੇ ਹੱਥ ਲੰਮੀਆਂ ਕਤਾਰਾਂ ਵਿਚ ਲਗੇ
ਸਟਾਲਾਂ ਤੇ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦੀ ਭੀੜ ਸੀ । ਸਜੇ ਪਾਸੇ ਇਕ
ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਥਾਂ ਤੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਚਿਤਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਸੀ ।

ਚਿਤ੍ਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ

ਇਸ ਵਾਰ ਇਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਨੇ ਇਕ ਧਰੁਤ ਉਜਲਾ ਤੇ
ਨਿਖਰਿਆ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ । ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਠਾਕਰ
ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਮੋਹਨਤ ਨੇ ਇਕ ਤਾਜਗੀ ਬਖਸ਼ੀ ਸੀ
ਅਤੇ ਕਲਾ ਪੱਖ ਬਹੁਤ ਉਜਾਗਰ ਸੀ । ਭਾਵੇਂ ਤਸਵੀਰਾਂ
ਇਤਿਹਾਸਕ ਤਾਂ ਸਨ ਹੀ ਪਰ ਠਾਕਰ ਜੀ ਦੀ ਸਜੀਵ
ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫੀ ਨੇ ਨਾਮਧਾਰੀਆਂ ਦੇ ਦਿਅਰਾਸ ਦੇ ਸਤਿਆਚਾਰਕ
ਪੱਖ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਕੰਨਾਂ ਤੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ । ਪਹਿਲੀਆਂ
ਤਸਵੀਰਾਂ ਦੀਆਂ ਇਨਲਾਰਜੀਆਂ ਵੀ ਨਵੇਂ ਕੰਨਾਂ ਤੋਂ ਸਨ
ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਡਿਸਪਲੇ ਵੀ ਕਲਮਈ ਸੀ । ਚੁੱਠ ਦੀ
ਵਾਨਣੀ ਵਿਚ ਭਜਰੇ ਖੂਹ ਤੋਂ ਗਜ਼ਦੇ ਨਾਲ ਦਿਸ਼ਨਾਨ ਕਰਦਾ

ਸਿੰਘ, ਜੁਗਜ ਦੀ ਟਿੱਕੀ ਦੇ ਨਾਲ ਚੌਥੀ ਦੀ ਵਾਰ ਜੀ
ਸਮਾਪਤੀ ਤੇ ਗੁਰੂਕੇ ਤੋਂ ਪਾਠ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸਿੰਘ । ਸਿਮ੍ਰਤੀ
ਮੰਦਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਸਿਰ ਤੋਟੋਕਾ ਬੁਕੀ ਜਾ ਰਹੇ ਜਗਤਮਾ
ਚੋਸ ਕੋਰ ਜੀ । ਸੋਵਲਿਨ ਸੂਟ ਰਿਹਾ ਨਾਮਧਾਰੀ ਐਲਾਨੇ, ਹਾਕੀ
ਦੇ ਮੈਜ ਵਿਚ ਨੁਝਦਾ ਠਿਕਚੁ ਖਿਲਾੜੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਤਸਵੀਰਾਂ
ਅਜੁਰੀ ਕਲਾ ਭ੍ਰਿਤੀਆਂ ਸਨ । ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਫੋਟੋਆਂ ਦੇ ਨਵੇਂ
ਪ੍ਰਿੰਟ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਜੀਲੇ ਸਨ । ਜੱਥੇ ਵਿਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੁਝ
ਸਮੇਂਦਿਆ ਸੀ । ਜੋ ਘਾਟ ਕੁਝ ਖਰਬਦੀ ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਸੀ ਕਿ
ਨਾਮਧਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਾਹਿਤਕ ਪੇਤਰ ਨਾਲ ਸਪੰਧਤ ਤਸਵੀਰਾਂ
ਦੀ ਅਣਦੇਂਦ ਸੀ । ਪਰ ਇਹ ਘਾਟ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ
ਸੀ ਲਗਦੀ । ਸਮੁੱਚੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਇਹ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਮੇਲੇ ਦਾ
ਇਕ ਮੁਖ ਆਕਰਸ਼ਨ ਸੀ ।

ਵਿਦੁੱਤਬੰਦੀ

ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਹੱਲੇ ਦੀ ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਹਰ
ਕੰਮ ਇਕ ਮਣੀਓ ਨਾਲ ਅਤੇ ਜੁਗਤ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
ਸੀ । ਜਾਹਰ ਹੋ ਕਿ ਇਸ ਪਿਛੇ ਬਹੁਤ ਵਿਦੁੱਤਬੰਦੀ ਅਤੇ
ਮਿਹਨਤ ਲਗੀ ਹੋਵੇਗੀ ।

ਦੀਵਾਨ ਪੰਡਾਲ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਹੀ ਭਰਪੂਰ ਸੀ ।
ਬਾਹਰ ਸਟਾਲਾਂ ਉਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿਚ ਅਤੇ ਲੰਗਰ ਵਿਚ ਵੀ
ਸੰਗਤਾਂ ਵਿਚਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ । ਅਤੇ ਕੁਝ ਦਿਲੀ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ
ਦੀ ਕਦੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ।

ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ

ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਦੇ ਵੇਲੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਭਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ
ਦੀ ਭਰਵੀਂ ਟੇਪ ਆਵਾਜ਼ 'ਚ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਰੇ ਕਥਾ ਚਲ ਗਈ
ਸੀ । ਜਦੋਂ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ
ਸਤਿਗੁਰ ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਭਲਾ ਮਨਾ ਦਿੰਦਾ ਤਾਂ ਇਕ ਮਸਰਾਏ ਨੇ
ਬੌਰ ਦੀ ਕਿਲਕਾਰੀ ਮਾਰੀ । ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਦੀ ਖਮੋਸ਼ੀ ਵਿਚ
ਹੀ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦੀਆਂ ਪਾਲਾਂ ਦੰਦਾਂ ਪਾਜਿਆਂ ਤੋਂ ਆਕੇ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਸ਼ਰਧਾ ਪੂਰਬਕ ਨਾਮਕਾਵਾਂ ਕਰਕੇ
ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਇਥੋਂ ਲੀਨ ਹੋਈਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਜਿਵੇਂ
ਨਵੀਆਂ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ । ਸੰਗਤਾਂ ਦੂਰ ਦਰਦਾਤਾਂ ਅਤੇ
ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ : ਇੰਗਲੈਂਡ, ਅਮਰੀਕਾ, ਜਰਮਨੀ, ਬਾਈਲੈਂਡ
ਆਦਿ ਤੋਂ ਵੀ ਆਈਆਂ ਸਨ । ਇਕ ਮਾਈ ਨੂੰ ਦਿਸਦਾ ਘੱਟ
ਸੀ । ਉਸ ਨੇ ਪੁੱਛ ਪੁਛਾ ਕੇ ਸੇਵਕਾਂ ਕੋਲੋਂ ਜਦੋਂ ਨਿਭਾਂ
ਕਰ ਲਈ ਕਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਇਹ ਹੀ ਹਨ ਹਰ ਹੀ ਉਸ
ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ । (ਬਾਬੀ ਸਵਾ ੨੫ ਤੇ)

“ਜੰਗਲ ਦਾ ਸਫਰ”

—ਤਰਲੋਕ ਮਨਸੂਰ—

ਜਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਮੈਨੂੰ ਇਕ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਸੱਚ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੋਇਆ ਹੈ । ੧੯੪੦ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਭੀਰ ਮੁੰਡੇ ਇਕਠੇ ਫੌਜ ਵਿਚ ਭਰਤੀ ਹੋਏ ਸਾਂ । ਇਕਠਿਆਂ ਇਕਸਾਂ ਸਕਾਫ਼ ਵਿਚ ਟਰੇਨਿੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਤੇ ਫਿਰ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਤਿਉਣੀ ਬਜਾਨ ਲਈ ਵੱਖ ਵੱਖ ਯੂਨਿਟਾਂ ਵਿਚ ਚਲੇ ਗਏ ਸਾਂ ।

੧੯੫੦ ਵਿਚ ਇਕ ਇਕਾਤ ਵਿਚ ਕੰਠਿਆਂ ਜੁੜ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਸਾਥੀਆਂ ਘਰੇ ਸੋਚਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਪਤਾ ਲਗਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ੨੬ ਪੈਨਲਨ ਪਾ ਚੁਕੇ ਸਨ ਤੇ। ਗਰ ਅਸੀਂ ਚਾਰ ਤੇ ਗਏ ਸਾਂ । ਜਦੋਂ ਇਹਨਾਂ 'ਚੋਂ ਦੀ ਇਕ ਇਕ ਕਦੇ ਪੈਨਲਨ ਜਾਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਕਠੇ ਹੋਣ ਜਾਣ ਦੇ ਅਹਿਸਾਸ ਦਾ ਡਰ ਘੇਰਨ ਲਗ ਪਿਆ । ਅਖੀਰ ਉਹ ਵਕਤ ਦੀ ਆਇਆ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਤੀਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਮੈਂ ਇਕਲਾ ਹੀ ਰਹਿ ਗਿਆ । ਇਕ ਇਕਲਾਪਾ, ਇਕ ਉਦਾਸੀ, ਮੈਂ ਇਕਲਾ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਭੇਅ, ਸਹਿਮ ਜਿਹਾ, ਮੈਂ ਇਕਲਾ... ਬਾਕੀ ਸਭ ਟੁਰ ਗਏ, ਮੈਂ ਇਕਲਾ ।

ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਜਿਹਾ ਹੀ ਇਕਲਾਪੇ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਮਨੁੱਖ ਅੰਦਰ ਵਡੇਰੀ ਹੁੰਦੀ ਉਮਰ ਨਾਲ ਉਦੋਂ ਜਾਗਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਨਿਤ ਆਪਣੇ ਹਮ-ਉਮਰ ਸਾਥੀਆਂ ਸਨੇਹੀਆਂ ਦੇ ਅਕਾਲ ਢਲਾਣੇ ਦੀਆਂ ਖਬਰਾਂ ਸੁਣਨ ਲਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ । ਅਜੇਹੀਆਂ ਖਬਰਾਂ, ਰੋੜ੍ਹੀ ਉੱਤੇ, ਅੰਦਰਾਂ ਵਿਚ, ਸਨੇਹੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਸੁਣਨ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ । ਅਜੇਹੇ ਮੌਕੇ ਇਕ ਘੱਰ ਉਦਾਸੀ ਇਕ ਡਰ ਜਿਹਾ ਮੌਰਾ ਅੰਦਰ ਮਲ ਬਹਿੰਦਾ ਹੈ ।

ਜਿਥੇ ਮੈਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਏਥੇ ਮੇਰੇ ਖੇਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਲਗਦਾ “ਜਿਮ ਵਾਰਥਟ ਨੈਸ਼ਨਲ ਪਾਰਕ” ਨਾਂ ਦਾ ਜੰਗਲ ਹੈ । ਮਨ ਤੋਂ ਛਾਏ ਇਸ ਬੇ-ਨਕਸ਼ ਭੇਅ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣ ਲਈ ਮੈਂ ਜੰਗਲ ਦੀ ਸਰਨ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ । ਪਰ ਸਕਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ । ਜੰਗਲ ਦੀ ਚੁਪ ਇਸ ਉਦਾਸੀ ਨੂੰ ਹਰ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਕਰ ਦੇਂਦੀ ਹੈ । ਮੌਰਾ ਆਪ ਮੌਰੇ ਸਨਮੁਖ ਹੋ ਕੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ । ਮਿਤਰਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ ਵਲੋਂ ਅਨਾਏ ਗਏ ਖੁਸ਼ਕ ਵੱਡੀਰੇ ਦੇ ਗਿਣੇ ਕਰਦਾ ਹੈ । ਜਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਹੋਵਾਏ ਕੇਤੇ ਸਚ ਸਾਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ਲਗਦਾ ਹੈ ਘੋਰ-

ਉਦਾਸੀ ਦਾ ਜਾਮ ਹੁਕ ਕੇ ਪੀ ਗਿਆ ਹਾਂ ਤੇ ਆਲਾ ਵੁਆਲਾ ਸਾਰਾ ਨਿਰਾਵਧਕ ਹੋ ਕੇ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਹਾਂ—ਜਦ ਕਦੇ ਵੀ ਜੰਗਲ ਦਾ ਸਫਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ।

ਘੱਰ ਉਦਾਸੀ ਦਾ ਜਾਮ ਪੀਤਾ ਹੈ ।

ਮਦੀ-ਖਮੋਸ਼ੀ ਦੀ ਵਾਦੀ ਚੋਂ—

ਜਦ ਵੀ ਪਾਰ ਹੋਇਆ ਹਾਂ । ਤੇ—

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਦੋ-ਦਾਰ ਹੋਇਆ ਹਾਂ ।

ਮਨ ਦੇ ਪਾਤਲ ਵਿਚੋਂ ਸਦਾ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ ਹੈ :—

ਹੋ ਮਨ ਮੇਰੇ,

ਰਾਤੋ ਇਸ ਧਰਤੀ ਤੇ ਕੋਟ ਹੈ ?

ਉਮਰ ਫਰ ਜੋ ਤੂੰ ਅਗ ਦਾ ਦਰਿਆ ਤਰਿਆ ਹੈ

ਕੀ ਕਿਸੇ ਨੇ ਤੇਰਾ ਵੱਖ ਫੜਿਆ ਹੈ ?

ਮਿੱਠਾ-ਤ੍ਰਿਸਨਾ, ਭਟਕਣਾ, ਤਨਿਹਾਰੀ—

ਜੋ ਤੇਰੇ ਨਿੱਜੇ ਆਈ ਹੈ ।

ਕੀ ਕਿਸੇ ਨੇ ਅੱਗੇ ਹੋ ਕੇ,

ਆਪਣੀ ਝੱਲੀ ਵਿਚ ਪੁਆਈ ਹੈ ?

“ਏਹਰ ਆ, ਆਪਣੀ ਪੀੜ ਮੈਨੂੰ ਦੋਹ ।”

ਇਹ ਸੋਲ ਸੂਚੇ ਕਿਸੇ ਨਿਗਦੇ ਨੇ ਬੋਲੇ ਹਨ ?

ਆਪਣੀ ਹੌਂਦ ਦਾ ਅੰਸ਼, ਕਿਸੇ ਤੋਂਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ?

ਦੋ ਬੰਨ ਕੰਮਲ ਜਹੇ, ਕਿਸੇ ਤੋਂਨੂੰ ਕੰਨਾਂ 'ਚ ਘੜੇ ਹਨ ?

ਕਿਸੇ ਤੋਂਨੂੰ ਹੀਰਜ ਬੁਨਾਈ ਹੈ ?

ਕੱਚੀ ਤੇਰੇ ਸੁਨਸਨ ਰਾਗਾਂ ਤੇ ਆਇਆ ਹੈ ?

ਉਮਰ ਫਰ ਕਿਸ ਨੇ ਤੇਰਾ ਸਾਥ ਦਿਤਾ,

ਉਹ ਤੇ ਰੋਗ ਆਪਣਾ ਹੀ ਸਾਇਆ ਹੈ ।

ਤਰੀ ਤਰੀ ਤੇ ਸੋਠੇ ਹਾਂ,

ਸੁਲਗਦੇ ਅੰਗਾਰ ਮਾਂਦੇ ਹਾਂ,

ਅਖੀਂ 'ਚ ਰੋੜਾ ਪਛਾਈ ਹੈ ।

ਇਹ ਸਵਾਪੀ ਜਿੰਦਗੀ—

ਹਿਸੇ ਜੋ ਸਾਝੇ ਆਈ ਹੈ ।

ਆਪਣੀ ਹੈ ।

ਜਿਹੁ ਜਹੀ ਸੀ, ਆਪੋ ਹੰਚਾਈ ਹੈ ।

ਜਦ ਕਦੇ ਵੀ ਜੰਗਲ ਦਾ ਸਫਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ।

ਘੱਰ ਉਦਾਸੀ ਦਾ ਜਾਮ ਪੀਤਾ ਹੈ ।

ਵੀ. ਪੀ. ਓ. ਹਰੀਪੁਰ ਨਾਇਕ

ਫਿਰਾ ਨੰਨੀਤਾਲ

ਯੂ. ਪੀ.

ਵਰਿਆਮ/ਅਪਰੇਲ ੧੯੮੫

੧੩

ਭਾਰਤ ਦਾ ਮੁਕਤੀ-ਦਾਤਾ

—ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਵਿਰਦੀ—

ਜਿਵੇਂ ਮੱਸਿਆ ਦੇ ਪੈਰ ਪੁੱਟਦਿਆਂ ਹੀ
ਅਥਨਚੇਤ ਹੀ ਦੂਜ ਦਾ ਚੇਚ ਨਿਕਲੇ ।
ਸਮਾਂ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪੈੜ ਛੱਡੇ
ਤਲੀਆਂ ਉਮਦਾਂ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੰਧ ਨਿਕਲੇ ।
ਜਿਵੇਂ ਸਿਰਾਂ ਦੀ ਜਟਾ ਤੋਂ ਵਧੇ ਗੰਗਾ
ਨਾਲ ਗੋਪੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਮੁਕੰਦ ਨਿਕਲੇ ।
ਯਾਰੀ ਵੇਖ ਕੇ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿੱਤਰਾਂ ਦੀ
ਸਾਨ-ਬਾਜ਼ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਕੰਮਦ ਨਿਕਲੇ ।

ਬਹਿਕੇ ਗੋਦੀ ਬਸੰਤ ਦੀ ਦਿੱਜ ਹੀ ਤਾਂ
ਝੋਟੀ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਹੋਸਨ ਮਿਨਾਰ ਆਂਦਿਆ
ਜਿਸ ਨੇ ਆਉਂਦਿਆਂ ਮਹਿਤ ਖਲਾਰ ਦਿੱਤੀ
ਸਤਨਾਮ ਦੀ ਪਾਉਂਦਾ ਫੁਹਾਰ ਆਂਦਿਆ ।

ਸੱਠਾ ਸਾਡੇ ਦੇਸ ਦਾ ਬਿਭਿਆ ਨੇ
ਸਲਾ ਕੋਈਆ ਦੇ ਤਾਂ ਝੁੱਟਿਆ ਸੀ ।
ਸਾਡੀ ਕਣਕ ਤੇ ਜਾਲ ਵਿਛਾਏ ਉਹਨੇ
ਖੇਤਾਂ ਸਾਡਿਆ ਦਾ ਸਾਹ ਝੁੱਟਿਆ ਸੀ ।
ਕਈਆਂ ਹਿੱਕਾਂ ਦੀ ਪਤਕਦਾ ਜੋਸ ਕੋਈ
ਤਕਸ਼ਮੇਂ ਲਾ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਝੁੱਟਿਆ ਸੀ ।
ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਵਿਚੋਂ ਦਾਣਾ ਮਾਲਸੇ ਦਾ
ਕੋਈ ਪੰਛੀਆਂ ਵਾਂਗ ਨਪੁੱਟਿਆ ਸੀ ।

ਸਾਮਰਾਜ ਦੇ ਪੈਂਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਆ ਤੇ
ਸਤਿਗੁਰ ਨਵਰਤਾਂ ਦਾ ਪੱਥ ਫੇਰਿਆ ਸੀ ।
ਨਾ ਮਿਲਵਰਤਨੀ ਲਹਿਰ ਦਾ ਸੱਥਾ ਲੈ ਕੇ
ਦੇਸ ਦੋਖੀਆਂ ਨੂੰ ਰੜੇ ਘੇਰਿਆ ਸੀ ।

ਕਾਰਾਗਰੀ ਤੋਂ ਹਮਕਿਆ ਨੂਰ ਅੰਸਾ
ਗੋਰੇ ਆਪਣੇ ਥਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲੱਗੇ ।
ਬੰਸਰ ਧਰਤ ਲਈ ਕੁਦ੍ਰੁ ਜੀ ਥਣੇ ਜੋਸੇ
ਖੂਹ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਤੱਪ ਦੇ ਗਿਣਟ ਲੱਗੇ ।
ਪੁੰਡੀ ਫੁਰੀ ਹੋ ਗਈ ਕਸਾਈਆਂ ਦੀ
ਗੋਡੇ ਭਾਰ ਗੋਰੇ ਪਿਛੇ ਚਿੜਨ ਲੱਗੇ ।
ਉਸ ਦੇ ਤਾਰਿਆਂ ਤੇ ਜਦੋਂ ਨਿਰਾਹ ਮਾਰੀ
ਤਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗਿਣਨ ਲੱਗੇ ।

ਸੁੱਕੇ ਟਾਹਣਿਆਂ ਵਿਚ ਹਰਿਹਰਲ ਆਈ
ਉਘੜੀ ਲੋਕ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਹੋਈ ।
ਰਸੀਏ ਹੱਸਾਂ ਦੀ ਰਤਾ ਕੁ ਫੋਹ ਲੱਗੀ,
ਗੋਲੀ ਦੇਖ ਵਰਗੀ ਫੁੱਲ ਦੀ ਛਟੀ ਹੋਈ ।

ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸਤਿਗੁਰ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੋਂ
ਨਾਹਰਾ ਪੁਰਨ ਆਜਾਦੀ ਦਾ ਲਾਇਆ ਗਿਆ
ਸੱਚ ਬੱਲਣਾ ਤੇ ਸੱਚ ਲਈ ਲੜਨਾ
ਸ਼ਾਹ-ਸਵਾਰ ਸੀ ਸ਼ਾਹ-ਗਾਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ।
ਜੱਕੜੇ ਹੋਏ ਕੁਲਾਮੀ ਦੇ ਕੁਰੇ ਸੰਗਲ
ਸਹਿਮੇ ਗਿੰਦੜ ਨੂੰ ਸੋਰ ਬਟਾਇਆ ਗਿਆ ।
ਭਰ ਕੇ ਸੁੱਤੀ ਹੋਈ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ
ਹੱਥ ਪਿੰਡੇ ਤੋਂ ਫੇਰ ਜਗਾਇਆ ਗਿਆ ।

ਈਸਵਰ ਭਗਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਦੇਸ ਭਗਤੀ
ਜਦੋਂ ਜੋੜ ਦਿੱਤੀ ਤਹਿਰਾਂ ਚੱਲ ਪਈਆਂ ।
ਓਸਦੇ ਉਛਲਦੇ ਸਾਗਰ ਦੀ ਵਿਕੀਰ ਸੁਣ ਕੇ
ਸਭਨਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਲਹਿਰਾਂ ਚੱਲ ਪਈਆਂ ।

ਦਿਸ ਦੇ ਸੂਬਿਆਂ ਸਾਂਝ ਵਖਾਏ ਸੁਭੇ
 ਤਾਰਾਂ ਟੁਣਕੀਆਂ ਫੇਰ ਰੁਥਾਬ ਦੀਆਂ ।
 ਨਕਸ਼ੇ ਚਿਸਦੀ ਸੂਝ ਨੇ ਜਦੋਂ ਲੀਕੇ
 ਆਈਆਂ ਟੱਬੀਂ ਸਲੇਟਾਂ ਹਸਾਬ ਦੀਆਂ ।
 ਵੇਖ ਵੇਖ ਪ੍ਰਦੇਸੀ ਦੀ ਨਿਗਾਹ ਪਾਣੀ
 ਸਾਨਾ ਲਿਸਕੀਆਂ ਸਾਡੀ ਜਨਾਬ ਦੀਆਂ ।
 ਜਦੋਂ ਉਹਦੇ ਮਸਤਾਨਿਆਂ ਨਿਰਤ ਕੀਤਾ
 ਨੌਰ ਪਈਆਂ ਬਗਰਾਂ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ।

ਚਿੱਟੇ ਬੱਦਰਾਂ ਏਕਤਾ ਜਿਹੀ ਕੀਤੀ
 ਕੰਧਾਂ ਕੰਬੀਆਂ ਮੂਨੀ ਬਿਪਾਰ ਦੀਆਂ ।
 ਜੋਰ ਸਾਹਵਾਂ ਦੇ ਜੰਹਣੀਆਂ ਡਿੱਲ ਪਈਆਂ
 ਰਾਝੇ ਦੂਰੀਆਂ ਵੰਡੀਆਂ ਪਿਆਰ ਦੀਆਂ ।

ਜਦ ਭੱਕੇ ਸਾਗਰਾਂ ਵਿਚ ਜਹਾਜ਼ ਜੀਉਂਦੇ
 ਜੀਉਂਦੀ ਰਹਿੰਗੀ ਸਾਡੀ ਵੀ ਆਸ ਗੁਰੂਆ ।
 ਸਾਨੂੰ ਨਕਸ਼ਿਆਂ ਤੇ ਜੋਹਲਾਂ ਦਿਸਦੀਆਂ ਨੇ
 ਹਰਿਦੀ ਯਾਦ ਤੇਰੀ ਸਵਾਸ ਸਵਾਸ ਗੁਰੂਆਂ ।
 ਭੇਰੇ ਗਜ਼ਤਿਆਂ ਤੇ ਚਾਨਣ ਹੋ ਰਹੇ ਨੇ
 ਕਿਉਂ ਹੋਵੀਦੇ ਅਸੀਂ ਨਰਾਜ ਗੁਰੂਆਂ
 ਮੇਲਾ ਲਾਇਆ ਕਬੂਤਰਾਂ ਘੁੰਗੀਆਂ ਨੇ
 ਭੇਰੇ ਲਾਸ ਦੀ ਪੈ ਰਹੀ ਰਾਸ ਗੁਰੂਆ ।

ਜੇਰੇ ਅਦਮ-ਗੁਜ਼ੱਦਦ ਦੀ ਚੜਤ ਅੰਗੇ
 ਮਾਣ ਟੁੱਟਿਆ ਐਟਮੀ ਹੋਮਿਆਂ ਦਾ ।
 ਗੀਤ ਅਮਨ ਪੋਣਾਂ ਤੇਰਾ ਗਾਉਂਦੀਆਂ ਨੇ
 ਵੁੰ ਯਮਾਨੀਆਂ ਸ਼ਾਂਤ ਦੇ ਸੋਮਿਆਂ ਦਾ ।

ਰਬਾਈ

ਬੰਦਾ ਤੇ ਪਵਿਤਰ ਹੈ, ਗਹਿੰਦਾ ਹੈ ਗੰਦਾ ਬਣਕੇ ।
 ਜੀਵੇ ਤੇ ਸਵਾਂ ਜੀਵੇ, ਜੀਵੇ ਨਾ ਵੰਦਾ ਬਣ ਕੇ ।
 ਬੰਦੇ ਤੋਂ ਚੰਗੇਰਾ ਕੁਝ, ਈਸਵਰ ਨੇ ਘੜਿਆ ਨਹੀਂ ।
 ਜਦੋਂ ਵੀ ਰੱਬ ਆਉਂਦਾ, ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਬੰਦਾ ਬਣਕੇ ।

ੴ

ਫੋਨ : 2737

ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ

ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਹਰਿ

ਕਾਰਾਂ, ਟਰੇਕਟਰਾਂ ਤੇ
 ਟਰੱਕਾਂ ਦੇ ਇੰਜਨਾਂ ਦੀ
 ਵਧੀਆ ਬਲਾਕ ਬੋ-
 ਰਿੰਗ, ਕਰੈਂਕ ਗ੍ਰਾਂਦੀ-
 ਡਿੰਗ ਕੇ ਹੈਡ ਸੀਟ
 ਗਿਟਿੰਗ ਦਾ ਕੰਮ
 ਤਸੱਲੀ ਬਖਸ਼ ਹੁੰਦਾ
 ਹੈ ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ
 ਬੁਲਡੋਜਰਾਂ, ਕੋਲਡ
 ਸਟੋਰਾਂ ਦੇ ਕੰਪਰੈਸਰਾਂ,
 ਜੈਨਰੇਟਰਾਂ ਅਤੇ ਵਡੇ
 ਵਡੇ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ
 ਇੰਜਨਾਂ ਦਾ ਕੰਮ
 ਬਿਲਕੁਲ ਨੀਕ ਨੀਕ
 ਤੇ ਵਧੀਆ ਕੀਤਾ
 ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।

ਬੋਰਿੰਗ ਮਸ਼ੀਨ

- ★ ਬੋਰਿੰਗ, ਗ੍ਰਾਂਦੀਡਿੰਗ ਆਦਿ ਦਾ ਕੰਮ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ
 ਮੰਗਵਾਈਆਂ ਸਪੇਸਲ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਉੱਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।
- ★ ਮਰਸ਼ੀਜ਼ ਟਰੱਕ ਲੋ ਕੇ ਆਦਿ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਜਾਰ
 ਇਨਾਂ ਵਿਚ ਚਿਵਰਹਾਲ ਕਰਾ ਕੇ ਵਾਪਸ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ।
- ★ ਕੁਸਲ ਮਕੈਨਿਕ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪਰਬੰਧ ਮੁਕਮਲ ਹੈ ।
- ★ ਸਾਡੇ ਘਾਸ ਆਪਣਾ ਜੈਨਰੇਟਰ ਸੇਟ ਕੀ ਹੈ । ਇਸ ਨਾਲ
 ਬਿਜਲੀ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੇ ਵੀ ਕੰਮ ਚਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤੇ
 ਕੋਈ ਖਿਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ।

ਨੈਸ਼ਨਲ ਆਟੋ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਵਰਕਸ
 ਪ੍ਰੋ: ਲਛਮਣ ਸਿੰਘ ਨਮਧਾਰੀ
 10, ਇੰਡਸਟੀਅਲ ਏਰੀਆ, ਵਗਵਾੜਾ ।

WITH

BEST

COMPLIMENTS

FROM

ਵਧੀਆ, ਸਵਾਦਿਸ਼ਟ ਪੌਸ਼ਟਿਕ ਬਿਸਕੁਟ ਬਨਾਉਣ ਵਾਲੇ

ਅੰਬਰ ਫੂਡਜ਼

ਹੈਦਰਾਬਾਦ

AMBER FOODS

Amber pet HYDERABAD

(A.P.)

ਬੀਤੇ ਦੀਆਂ ਪੈੜਾਂ

—ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਕਵੀ

(ਲੜੀ ਜੋੜਨ ਲਈ ਵਰਿਆਮ ਦਾ

ਮਾਰਚ ੧੯੮੫ ਅੰਕ ਵੇਖੋ)

੨੪ ਜੁਲਾਈ ੧੯੭੮

ਸੋਮਵਾਰ ਨਵੀਂ ਦਿਲੀ

ਜਦ ਮੈਂ ਯਾਦ ਕਰਦਾਇਆ ਕਿ ਆਪ ਸਦਾ ਮਹੀਨਾ ਨਿਰ੍ਹੋਮ ਜੁ ਭੇਟੀ ਸਾਹਿਬ ਟਿਕ ਕੇ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਦੀ ਤਾਂ ਸਿਰਤ ਵਿਚ ਢਰਕ ਨਹੀਂ ਪਾਂਦਾ। ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਵਰਮਾਇਆ : ਸਾਲਾਨਾ ਜਪ ਪੂਜੱਗ ਸਮੇਂ ਕੰਮ ਦਾ ਵਥਾਉ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰੀਕਾਰੀ ਵੀ ਮਿਲਣ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਸਿਰਤ ਦੀ ਸੁਰਖਿਆ ਲਈ ਵਖਰਾ ਸਮਾਂ ਕਾਫ਼ਤਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਗੁਰਦੇਵ-ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਗੁਰਾਂ ਆਪਣੇ ਉਸਤਾਦ ਜੀ ਦੇ ਪਿਆਰ ਸਤਿਕਾਰ ਨੂੰ ਮੁਖ ਰਖਾਇਆਂ, ਏਥੋਂ ਕਾਰ ਲੰਜਾਨੇ ਏਅਰੋਡਰੋਮ ਤੋਂ ਘਰ ਤਕ ਛੱਡਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਲਈ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਅਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਸਤਾਦ ਦੇ ਮਾਣ ਨੂੰ ਮੁਖ ਰਖ ਸੰਤ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਕਮੇਰ ਨਗਰ ਨੂੰ ਮੱਦਕੇ ੨੮ ਜੁਲਾਈ ਨੂੰ ਗੱਡੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਾਰਿਆ ਰਖਣ ਲਈ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ।

ਸ੍ਰੀ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ 'ਨਿਰੀਖਿਅਕ' ਦੀ ਕੋਈ ਚਿੱਠੀ ਵੀ ਅੱਜ ਚਰਚਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣੀ।

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੇ

੯.੧੫ ਫਾਰ ਦੇ ਵਜੇ ਤਾਂ ਸਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ, ਸੇਠ ਜੀ, ਹੋਸਪਾਲ ਤੋਂ ਸ: ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਸੰਤ ਲਡਮਣ ਸਿੰਘ ਦੀ ਗੱਡੀ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮਿਲਕੇ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ। ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੇ ੩੦-੪੦ ਸਰੀਰ ਘਿਦਾ ਕਰਨ ਪਹੁੰਚੇ ਹੋਏ ਸਨ।

ਅਪਣੇ ਸੇਵਕਾਂ ਵਿਚ ਮਹਾਰਾਜ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਛੋਟੇ ਸਪੁਤਰ ਸ੍ਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਵਿਦਾ ਕਰਨ ਆਇਆਂ ਵਿਚ ਅਚਾਨਕ ਵੇਖਕੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਦੇ ਵੱਡੇ ਸਪੁਤਰ ਨਾਕਰ ਸਮੇਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਪਰਗਟ ਕੀਤੀ : ਨਾਕਰ ਜੀ, ਬਲ ਜੀ ਵੀ ਆ ਗਏ, ਇਹ ਅੱਜ

ਸਤਿਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਕਿਵੇਂ ? ਹੱਦ ਹੋ ਰਈ !

ਫਿਰ ਨਾਕਰ ਸਮੇਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨਾਲ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਇਕ ਰਿਟਾਇਰਡ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸ: ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਮਿਲਾਇਆ : ਇਹ.....ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਭਾਈ ਨੇ। ਸਰਕਾਰੀ ਮੁਲਾਜ਼ਮਤ ਸਮੇਂ ਸਰਦੇਰ ਦਸਤਾਰ ਬੰਨਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਹੁਣ ਪੀਲੀ ਬੰਨ੍ਹ ਲਈ ਨੇ।

ਉਹ ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਦਰ ਨਾਲ ਬੁੱਢਿਆ ਤੇ ਕੁਝ ਮਿੰਟ ਪਗਾਪਰ ਕੱਲਬਾਰ ਜਾਰੀ ਰਹੀ।

ਪਲੇਟ ਫਾਹਮ ਤੇ ਵਿਦਾ ਕਰਨ ਆਏ ਕੱਲੇ ਕੱਲੇ

ਗੁਰਮਨ ਸਿੰਘ

ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਮਿਲਕੇ ਇਕ ਦੋ ਸੁਖ ਦੇਉ ਸਭਦ ਕਹਿ ਕੇ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਣ ਦਿਤਾ। ਅੱਜ ਕਲ
ਗੁਰਮਨ ਸਿੰਘ ਸਪੁਰਦ ਸ: ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਰਾਜੇਰੀ
ਵਾਣਿਆਂ ਵਲ ਖਾਸ ਧਿਆਨ ਹੈ। ਬੋਲ ਬੁਲਾਕੇ ਆਇਆ :
ਇਕ ਘੰਟਾ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਦੀ ਆਦਤ ਪਾ। (ਨਮਾਧਾਰੀ
ਪਹਿਰਾਵੇ) ਇਹਨਾਂ ਕਪੜਿਆਂ ਵਿਚ ਬੜਾ ਫਰਕਾ ਹੈ।

ਗੱਡੀ ਨੇ ੯:੫੦ ਤੋਂ ਵਿਜਲ ਮਾਰੀ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ
ਫਸਟ ਕਲਾਸ ਦੇ ਕੁੱਝ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਜਿਥੇ ਆਪ ਜੀ ਦਾ
ਇੰਤਜ਼ਾਰ, ਸਿੱਤ ਪੂਰਬਾ, ਸ੍ਰੀ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ
ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਗੱਡੀ ਦੇ ਹਰਕਤ ਕਰਦਿਆਂ
ਹੀ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਜੰਕਾਰਾ ਹਜ਼ਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ
ਸਾਹਜਗਨ ਪੁਰ ਨੂੰ ਬਿਦਾ ਹੋ ਗਏ।

ਰੰਧਾਵਾ ਦੀ ਤਾਰੀਫ਼

ਉੱਤੇ ਆਇਆ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉਸਤਾਦ ਅਮਜਦ
ਅਲੀ ਖਾਂ ਨਾਲ ਵੱਧ ਤੋਂ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ
ਸੀ ਕਿ ਖਾਂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਯੂ.ਕੇ. ਵਿਚਲੇ ਸ: ਰੰਧਾਵਾ ਤੇ ਇਕ
ਦੋ ਹੋਰ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਬੜੀ ਤਾਰੀਫ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਇਹਨਾਂ
ਦੀ ਹਰ ਔਕੜ ਵਿਚ ਰੰਗੇ ਸਹਾਇਕ ਸਾਬਤ ਹੋਏ।

੨੮ ਜੁਲਾਈ ੧੯੭੮ ਸ਼ੁਕਰਵਾਰ
ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ

ਆਹ ! ਗਿਆਨੀ ਜੀ

ਮੈਨੂੰ ਰਮੇਸ਼ ਨਗਰ, ਨਾਮਧਾਰੀ ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ ਦੇ ਸਕੱਤਰ

ਸੰਤ ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦਾ ਇਤਿਫਾਕ ਹੋਇਆ।
ਉਹ ਹੁਣੇ ਹੁਣੇ (੨:੧੫ ਵਜੇ ਵਪਹਿਰ) ਘਰ ਪਹੰਤਿਆ ਅਤੇ
ਖਾਣਾ ਖਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਖੜੇ ਦੁਬ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਕਿ
ਨਾਮਧਾਰੀਆਂ ਵਿਚ ਇਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਵਿਅਕਤੀ ਮਹੰਤ ਗੁਰਬਖਸ਼
ਸਿੰਘ ਚਲਾਣਾ ਕਰ ਗਏ ਹਨ। ਉਸਰ ੬੦ ਤਾਂ ਉੱਪਰ
ਹੋਵੇਗੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਲਕੜਾ ਮਾਰ ਗਿਆ। ਦਵਾ
ਦਾਰੂ ਦੇ ਜਸਨ ਨਾਸ ਨਹੀਂ ਆਏ। ਹਲ ਦੋ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ
ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਵਾਸ ਪੂਰੇ ਹੋਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰਾੜਾਂ ਦੀ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੋਂ ਆਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਸੀ ਜੋ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਕੇ ਹੀ
ਸਾਕਾਰ ਕੀਤਾ।

ਸੰਤ ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦੱਸਿਆ : ਕਰੀਬ ੫੦੦
ਸਰੀਰ ਸਸਕਾਰ ਦੇ ਮੌਕੇ ਤੇ ਨਾਲ ਗਿਆ। ਦਸ ਜਥੇਦਾਰਾਂ ਨੇ
ਸ਼ਵ ਯਾਤਰਾ ਚੰਦਨ ਕੀਰਤਨ ਕੀਤਾ। ਸਬੰਧ ਨਾਲ ਸੀਤੀ
ਰਾਤ ਦੇ ਜਥੇਦਾਰ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਹੁਰੀਂ ਵੀ ਆਏ ਹੋਏ ਸਨ।
ਦਾਹ ਸੰਸਕਾਰ ਸਮੇਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਬਲਿਕ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੜਾ
ਸਲਾਹਿਆ।

ਵਹਿਮੀ ਜੀ ਵੀ ਵਿਫ਼ਤ ਗਏ !

ਉਥੇ, ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਘਰ ਸ਼ੁੱਧ ਇੰਦਰ-ਸਿੰਘ
ਸਰਸੇ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਲੜਕਾ ਸ: ਲਖਮੀਰ ਸਿੰਘ ਪਤਨੀ
ਸਮੇਤ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸੰਤ
ਤਰਨ ਸਿੰਘ ਵਹਿਮੀ, ਖੁੱਬੀ ਮਾਡੀ (ਜਗਾ) ਦੇ ਦਾਹ
ਸੰਸਕਾਰ ਸਮੇਂ ੨੫੦੦ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇਕੱਠ ਹੋ
ਗਿਆ। ਉਹ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਨਾਮਧਾਰੀ ਕਵੀ ਸਨ ਅਤੇ ਲੇਖਕ ਵੀ
ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਥਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ “ਜਸ
ਜੀਵਨ” ਦਾ ਹਿੱਸੇ ਲਿਖਕੇ ਹਿੰਦੀ ਹਿੰਸੇ ਆਪ ਫਪਵਾਕੇ
ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੇ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਜਸ ਲਿਖਣ ਤੋਂ ਵਹਿਮੀ ਜੀ
ਨੇ ਵੀ ਅਮਰਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਈ ਹੈ। ਇਸ ਹੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਹ
ਇਕ ਸਮਾਜ ਹਿਰੂ ਵੀ ਸਨ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਵੰਦਾਂ ਨੂੰ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਹੋਵੇਦੀ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਗੱਲ
ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰ
ਹੋਈ।

ਧਿਆਨ ਦਰਕਾਰ

ਘਰ ਆਇਆਂ ਮੇਰੇ ਲੜਕੇ ਮਨਦੀਪ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮੈਨੂੰ
ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜੀਵਨ ਨਗਰ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚਲੇ ਪਿੰਡ ਸੇਤ

ਨਗਰ ਵਿਚ, ਨਾਮਧਾਰੀ ਧਰਵਾਰਾਂ ਦੇ ਬਸਤਰ ਮਿਉਣ ਵਾਲੇ ਸੰਤ ਕਿਹੜੇ ਸਿੱਖ—ਬੀਬੀ ਪਾਲੋਂ ਹਰਾਂ ਦਾ ਲੜਕਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਿਆ। ਉਸ ਦਸਿਆ ਕਿ ਜੀਵਨ ਨਗਰ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਕਲਿਆਣ ਵਾਸਤੇ ਸ੍ਰੀ ਮਣਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪਿਆਨ ਦਰਕਾਰ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਨਵੀਂ ਪੌਦੇ ਵਿਗੜਨ ਦੇ ਰਾਹ ਪੈ ਜਾਵੇਗੀ।

ਵਹਿਮੀ ਜੀ ਦੀ ਇੱਛਾ

ਸੰਤ ਭਰਨ ਸਿੰਘ ਵਹਿਮੀ ਦੀ ਇੱਛਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਕੱਠ ਉਤੇ ਲੇਖਕਾਂ ਦਾ ਇਕ ਭਰਤਾ ਸਮੇਲਨ ਹੋਵੇ। ਸਾਇਦ ਇਸੇ ਗੱਲ ਨੂੰ ਮੁਖ ਰਖਦਿਆਂ ਮੈਨੂੰ ਸ: ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਬੁਢੀ ਮਾਜੀ ਤੇ ਮਾਸਟਰ ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੀ (ਵਹਿਮੀ ਜੀ ਦੇ ਭਣੇਵੇ) ਦਾ ਕੱਲ੍ਹ ਪੱਤਰ ਆਇਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਭਾਪਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ, ਅਮ੍ਰਿਤਾ ਪ੍ਰੀਤਮ, ਸ: ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਢਾਢਾ ਤੇ ਤਾ: ਅਮਰ ਢਾਢੀ ਆਦਿ ਨੂੰ ਨਾਲ ਚੋਕੇ ਰੱਗ ਦੇ ਮੇਕੇ ਪੁੱਜਾ। ਭਾਪਾ ਜੀ ਨੂੰ ਫੋਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਾਣ ਤੋਂ ਆਮਰਥਤਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਜੀ ਨੇ ਵੀ ਬੁਢੀ ਮਾਜੀ ਜਾਣ ਤੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਸੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਂ ਮਸਾਂ ਹੁਕ ਸਿਰ ਹੋਈ ਦੁਕਾਨਦਾਰੀ ਨੂੰ ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਬੰਦ ਰਿਠਾਂਜਲੀ ਨਹੀਂ ਦੇਵੀ ਜਾਵੇਗੇ।

ਅੱਜ ਸ਼ਾਮੀਂ ਚਿੱਠੀ ਮਿਲੀ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਉੱਤਰ (ਕੱਲ੍ਹ) ਵਜਦੀ ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਪਤੀ ਨਾਲ ਉੱਤਰੋਂ ਆਂਦੇ ਵਲ ਜਾਇਆ ਢਾਢਾ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ ਪਰ ਪੈਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਉਂਗਲਾਂ ਵੱਟਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਭ ਅਛਾ ਹੈ। ਅਪਣੇ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੇ ਪੁੰਗਰਾਮ ਤੱਥ ਭੰਨ ਕੇ ਅਪਣੀ ਨੂੰਹ ਨੂੰ ਭੇਜ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਰਾਮ ਦੀ ਬਸ ਭੇ।

੩੧ ਜੁਲਾਈ ੧੯੭੮ ਸੋਮਵਾਰ
ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ

ਸੰਤ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦਲੇਰ

ਦਿੱਲੀ ਅੱਜ ਬੱਦਲਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਕਦੇ ਕਦੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਸੂਰਜ ਏਨਾ ਭੇਜ ਰਖਕੇ ਉਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੁਮਾਸੇ ਦਾ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਨੁਭਵ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਮੇਰਾ ਪੁੰਗਰਾਮ ਸੰਤ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦਲੇਰ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਰਧਾਪੁਰੀ ਮਿੱਠਾ ਰੋੜ ਤੇ ਸੰਤ ਸੁਜਾਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਕ ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ। ਇਥੇ ਉਹ ਲੋਹੇ ਦੇ ਬੂਟੇ ਬਾਗੀਚਾਂ ਰਿਆਰ ਕਰਦੇ-ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਜਾਂ ਵਰਤਰ ਦੀ ਝਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਸ਼

ਸੰਤ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦਲੇਰ

ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ। ਜੇਨ ਮਾਰਬਲ ਡੀਪੋ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਕਿਰਦੇ ਉਤੇ ਰਾਂ ਵਿਹਨਾਂ ਦੀ ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਦੀ ਆਖਾਂ ਵੀ ਮਾਰੀ ਬੰਨੀ ਹੈ।

ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਦਲੇਰ ਹੁਰਾਂ ਨੂੰ ੧੧ ਵਜੇ ਮਿਲਣ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਟੇਗੋਰ ਕਾਰਡਨ ਰਏ ਹੋਏ ਸਨ। ਦੂਜੀ ਵਾਰ ੪ ਵਜੇ ਗਿਆ ਮਿਲ ਪਏ। ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਵਰਣ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ:

ਸੰਤ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦਲੇਰ ਇਸ ਦੇਲੇ ੭੬-੭੭ ਸਾਲ ਤੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਾਵਲ ਪਿੰਡੀ ਵਾਲੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਹੋਏ (ਈ: ੧੮੨੨) ਤੋਂ ੭-੮ ਸਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਭਜਨ ਪਛ ਡਿਆ ਸੀ, ਸੰਤ ਫੋਲਾ ਸਿੰਘ ਸੁਜੋਵਾਲੀ (ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ) ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਭਜਨ ਦਾਤਾ ਸਨ। ਉਦੋਂ ਇਹ ਪੂਰੀ ਜਵਾਨੀ ਵਿਚ ਸਨ ਤੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੋ ਬੋਰਤਾਂ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀਆਂ ਪੀ ਕੇ ਦੋ ਆਦਮੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਜਨਮ ਨਗਰ ਬੋਧਾ ਜਾਤਾ ਜਿਲਾ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਕੰਮ ਕਾਰ ਲਈ ਰਾਵਲਪਿੰਡੀ ਗਏ ਹੋਏ ਸਨ। ਲੱਕੜੀ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਵੰਡੇ ਹੋਏ ਉਸਤਾਦ ਸਨ।

ਜਪੁ, ਜਾਪ, ਸੁਖਮਨੀ ਆਦਿ ਵਾਣੀਆਂ ਤਾਂ ਭਜਨ ਲੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਸਨ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਉਹ ਰੰਗ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਭਜਨ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਿਛੋਂ ਰਹਿੰਦਾ।

ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਇਕ ਸ਼ਬਦੀ ਜਥਾ ਵੀ ਸੀ ਤੇ ਇਹ ਚਿਮਟਾ ਵਜਾ ਕੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਦੀਵਾਨਾਂ ਵਿਚ ਕੀਰਤਨ ਕਰਦੇ।

ਇਹ ਦਿਨ ਸੰਤ ਬੋਲਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਜਥੇਦਾਰ ਅਪਣੇ ਜਥੇ ਸਮੇਤ ਰਾਵਲ ਪਿੰਡੀ ਆਏ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਡੋਰਾ ਸੰਤ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਤੰਡੀਆਂ ਵਾਲੇ ਦੇ ਘਰ ਸੀ। ਰਾਤੀਂ ਸੰਤ ਬੋਲਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਗੋਲੇ ਦਾ ਦੀਵਾਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵੀ (ਜੋ ਉਦਾ ਅ-ਸੰਤ ਹੋ ਸੀ) ਜਾ ਚਿਮਟਾ ਖਤਰਾਇਆ।

ਚਿਮਟਾ ਦੋਖੜ ਗਿਆ

ਸੰਤ ਬੋਲਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਕੀਰਤਨ ਵਿਚ ਅਗੰਮੀ ਸੂਹ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਦਾਵਾ ਵਿਚ ਇਕ ਅੰਸੀ ਲੰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਫੀਲਦੀਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਰਹਿੰਦੀ। ਪਰ ਚਿਮਟੇ ਵਾਲੇ ਨੇ ਵੀ ਚਿਮਟੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਹੱਥ ਥੜਾ ਹੀ ਦਿਆ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਨਾਮਧਾਰੀਆਂ ਦੇ ਦੀਵਾਨ ਵਿਚ ਚਿਮਟੇ ਨੂੰ ਥਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਇਨ ਸੰਤਾਂ ਦਾ ਮਨ ਹਰਕ ਕੀਰਤਨ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਤਕ ਚਲਿਆ। ਦੇਸ਼ਵ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਵੀ ਇਹ ਮੱਥਰ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਕਿ ਵਧੀਆ ਢੋਲਕ ਛੋਟਿਆਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਚਿਮਟੇ ਨੇ ਲੈਣ ਰਾਹ ਸੰਭਾਲੀ ਰਹੀ। ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਨਾਮਧਾਰੀਆਂ ਦੀ ਢੋਲਕ ਨੇ, ਬਦਲਦੀਆਂ ਲੈਂਦੀਆਂ ਕਰਕੇ, ਸਦਾ ਹੀ ਮੋਹਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਅੱਜ ਇਹ ਨਾਮਧਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚ, ਉਸੇ ਢੋਲਕ ਦੇ ਕੋਲ, ਉਹਦੀ ਘਟਾਈ ਵਧਾਈ ਲੈਣ ਨਾਲ ਆਪ ਚਿਮਟੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਕਿ ਦੂਜੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਢੋਲਕੀ ਵਿਚ ਆਕਰਸ਼ਣ ਨਾ ਦੀ ਕੋਈ ਖੇ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇ। ਅੱਜ ਦੇ ਦੀਵਾਨ ਵਿਚ ਚਿਮਟੇ ਨੇ ਅਨੇਕ ਵਾਰ ਲੈਣ ਬਦਲੀ ਤੇ ਵਧੇਰੇ ਵੱਧੇਰੇ ਲਗਾ।

ਕੀਰਤਨ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਹੋਈ ਤਾਂ ਸੰਤ ਬੋਲਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕਹਿ ਬੈਠੇ : ਨਾਮਧਾਰੀਆਂ ਦੇ ਦੀਵਾਨਾਂ ਵਿਚ ਅਜੀਂ ਚਿਮਟਾ ਵਜਣਾ ਵਜਾਣਾ ਉਕਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਬਰੇ ਪਰ ਸਿੱਖਾਂ, ਰੋਗਾ ਦਾਖਾ ਤਾਂ ਅੱਜ ਫੌਜ ਹੀ ਗਿਆ ਹੈ—ਵਾਹਗਾ ਨਾਲ ਰਲਿਆ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਏਨੇ ਕੁ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੇ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕੁਝ ਪ੍ਰੇਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਸਾਜੀ ਕਰਮੰਡਲ ਦੁਹ ਜਾ ਲੈਣੇ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਸੰਤ ਬੋਲਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਜਾ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਇਆ। ਸੰਤ ਦੁਹ ਪੀਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿਤਾ। ਕਿਹਾ: ਜੇ ਤਾਂ ਨਾਮਧਾਰੀਆਂ ਦਾ ਕਜਨ ਪੁਰਿਆ ਈ, ਤਾਂ ਤਾਂ ਪੀ ਲਵਾਓ,

ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ।

ਵੱਖਰਾ ਫਜਨ

“ਮੈਂ ਸਿੱਖਾਂ ਸਭੀਆਂ ਤੋਂ ਅਸੰਤ ਡਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਡਾ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਫਜਨ ਹੈ?”

“ਹਾਂ, ਹੋ ਤਾਂ ਵੱਖਰਾ ਈ, ਆ ਤੇਨੂੰ ਦੱਸੀਏ।”

“ਨਹੀਂ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਭੇ। ਮੈਨੂੰ ਕਿਹੜਾ ਦੁੱਧ ਨਾ ਲੰਘੇਗਾ, ਮੈਂ ਆਪ ਹੀ ਪੀ ਲਵਾਂਗਾ।” ਖੁਸ਼ ਚੋਲਾਂ ਨਾਲ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪਾਸਾ ਮਰੋੜ ਲਿਆ।

ਕੋਲ ਪਲੱਭੇ ਸੰਤ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਖਿਆ :

“ਸੰਤ ਜੀ, ਅਜਾਮੀ ਛੱਡਣ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ। ਬਤੀ ਕੰਮ ਦੀ ਸ਼ੇ ਹੈ। ਅਤੇ ਸੰਤਾਂ ਵਿਚ ਅਵਾਜ਼ ਮਾਰ ਲਈ : ਆ ਭਾਈ, ਫਿਰ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਲਿਆਂਦਾ ਦੁੱਧ ਪੀ ਹੀ ਲਈਏ।

ਅਤੇ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਾਲੇ ਮੰਜੇ ਤੇ ਨਾਲ ਬਿਠਾ ਲਿਆ। ਦੁੱਧ ਕਰਮੰਡਲ ਮੁੰਮ ਤੋਂ ਲੈ, ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ, ਖੱਟ ਸਿਰ ਅਤੇ ਮਸਤਕ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਲੈ ਕੇਨੇ ਵਿਚ ਚੰਦਖਰਾ ਮੰਡਰ ਕੁਕ ਦਿਤਾ।

ਕੁਕ ਕੰਨ ਦੇ ਵਿਚ ਅਜਿਹੀ ਮਾਰੀ

ਖੰਦਾ ਹੋਰ ਦਾ ਹੋਰ ਬਣਾ ਦਿਤਾ।

ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਸਦੇ ਰਨ : ਮੰਡਰ ਕਾਹਦ ਮੇਰੇ ਕੇਨਾਂ ਵਿਚ ਡੁਕਿਆ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਔਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਕੂਹ ਹਰਿਆ। ਹਸਨਾ ਅਪਣੇ ਆਪ ਟੱਕ-ਟੱਕ ਚਲਣ ਲਗੀ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਿੱਖਾਂ ਹੀ ਘਰ ਆ ਗਿਆ। ਮੇਰੀ ਦੁਨੀਆ ਸਦਲ ਗਈ। ਕਰਮੰਡਲ ਲੱਟਾ ਵੀ ਫੁੱਲ ਗਿਆ। ਬੱਸ, ਇਕ ਲਿਟ ਜਿਹੀ ਜਿਹੀ ਲਗ ਗਈ। ਆਪਣਾ ਆਪ ਕਿਰੇ ਉਡ ਗਿਆ ਲਗਾ। ਘਰ ਆਇਆਂ ਦੁੱਧ ਮੇਰੇ ਤੇ ਸਦਾਰ ਹੋ ਗਈ। ਤਾਂ ਰਾਹ, ਨਾ ਰੁਕਾਈ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲ ਭੱਲਬਾਤ। ਦੁੱਧ ਕੀਤਾ ਹੋਮ ਤੇ ਜਾਵਾਂ ਤਾਂ ਇੰਜ ਹੀ ਪਰਤ ਆਵਾਂ। ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਕਾਰ, ਵਰਤ ਰਿਹਾਜ਼ ਦੁੱਧ ਕੀਰਤੀਆਂ ਹੋਣ ਲਗੇ ਤੇ ਰਸਨਾ ਸਵਾਸ ਸਵਾਸ ਹਈ ਨਾਮ ਜਪਣ ਲਗੀ। ਦੇ ਬੱਤਲਾਂ ਤੋਂ ਉਹਦੀ ਇਹ ਨਾਮ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਚੰਬੇ ਦਿਨ ਸ਼ੁਰੂ ਆ ਪਿਆ। ਲੰਗੇ ਚੌਕੜੇ ਧਰਤੀਓਂ ਹੁੰਬਲ ਨਾਲ ਉਨਾਂ ਅਤੇ ਫੱਟ ਨੂੰ ਜਾ ਵੇਸਾਂ। ਫੱਟਾਂ ਚੌਲ੍ਹੇ ਤੇ ਬੱਲਿਓਂ ਫੱਟ ਨਾਲ ਜਾ ਵਜਣ ਦੇ ਦਿਨ ਵਿਚ ਕਈ ਵਾਰ ਨਾਰਨਾਮੇ ਹੋਏ। ਜਪਾਦਾ ਸੀ ਸਿਰਫ ਮੇਰੇ ਅਵਰ ਅਥਾਹ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੋ ਉਮਡ ਪਿਆ।

ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣ : ਸਰਾਬ ਸ਼ਰਾਬੀ ਪੀ ਲਈ ਸ।

ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਭਰਾ ਨੇ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ : ਸ਼ਰਾਬ ਤਾਂ ਤਿੰਨ-ਦਾਖ ਦਿਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਸੁ ਪੀਤੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਕੁਝਾ ਖਟ ਕੁਝਿਆਂ ਦੇ ਚਜਨ ਨੇ ਇਹਨੂੰ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਕਰ ਦਿੱਤੇ।

ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੋ ਕੁ ਦਿਨ ਵੈਰਾਗ ਨੇ ਆ ਘੇਰਿਆ : ਮਨਾ ਨੇੜੇ ਕੂੜਾ ਲਾਇਆ ਈ ! ਅਤੇ ਸਾਂਝਾ ਸੰਸਾਰ ਇਸੇ ਬੁਠਾ ਲਗਣ ਲਗਾ ਜਿਵੇਂ ਇਸ ਨਾਸ਼ਮਾਨ ਨਾਲ ਇਹਦਾ ਕੋਈ ਵਾਸਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਕੋਈ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਹੈ।

ਕਾਲੀ ਨਹੀਂ ਬੰਨ੍ਹਣੀ

ਸੰਤ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦਲੇਰ ਨੇ ਅਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਇਕ ਰੁਮਾਬਕਾਰੀ ਵਿਰਾਤ ਤੋਂ ਪਰਦਾ ਉਠਾਇਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਸਿਆ : ਨਨਕਾਣਾ ਸਾਹਿਬ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸਿਧ ਸ਼ਾਹ [੧੯੨੧ ਈ.] ਹੋਂ ਜੁਗਾ ਸੀ। ਨਨਕਾਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਵੀ ਰੋਸ ਵਜੋਂ ਸਿਖਾਂ ਵਿਚ ਕਾਲੀਆਂ ਪੰਗਾਂ ਸੰਨ੍ਹਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ਰ ਚਲਿਆ। ਮੈਂ ਅਪਣੇ ਪਿੰਡ ਥੋਂ ਦੇ ਚੁਪੜੇ ਗਿਆ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਦੋਭੇ ਕਰਾ ਬਸੰਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਬੜਾ ਜੋਰ ਦਿਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਅਪਣੀ ਚਿੱਟੀ ਪੱਗ ਲਾਹ ਕੇ ਕਾਲੀ ਰੰਗ ਕੇ ਬੰਨ੍ਹਾਂ। ਮੈਂ ਅੱਡ ਗਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਸਿੰਘ ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਜਾਂ ਸਿਖ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਢੋਲਾ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਸਰੋਦ ਦਸਤਾਰ ਹੀ ਸਜਾਵਾਂਗਾ ਕਾਲੀ ਨਹੀਂ ਬੰਨ੍ਹਣੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਇਸ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦਾ ਜਿਵੇਂ ਹੜ੍ਹ ਚਲਦਾ ਹੋਵੇ। ਕਾਲੀਆਂ ਪੰਗਾਂ ਬਣਾਣ ਵਾਲੇ ਜਥੇ ਪਿੰਡੇ ਪਿੰਡ ਹੁੰਦੇ ਫਿਰਦੇ। ਸਾਰੇ ਪਿੰਡ ਵੀ ਕੜਾਹੇ ਹੜ੍ਹ ਗਏ। ਉਥਲਦੇ ਸਾਣ ਪਾਣੀਆਂ ਵਿਚ ਕਾਲਾ ਰੰਗ ਸੁਟਿਆ ਗਿਆ। ਹੰਗੀ ਹੜ੍ਹਾਂ ਗੜਕਾ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਚਿੱਟੀਆਂ ਕਾਲੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ।

“ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਤੋਂ ਉਦੋਂ ਹਮੇਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਇਕ ਅੰਦਰ ਡੋਕ ਕੇ ਬਾਹਰ ਡਾਲਾ ਲਾ ਦਿਤਾ ਕਿ ਚਿੱਟੇ ਕੱਦਾਰੇ ਜਦੋਂ ਪਰਤੀ ਲਾਹ ਕੇ ਕਾਲੀ ਰੰਗ ਹੀ ਦੇਣੀ ਹੋਵੀ। ਅੰਦਰ ਬੈਠੇ ਮੈਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ [ਉਸ ਦੇਲੇ] ਦੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਵਰਨਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਮਨ ਹੋ ਖੋਲ੍ਹੀ ਕੀਤੀ। ਜਿਵੇਂ ਸਾਣਦੇ ਓ, ਮੈਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਲੀ ਪੰਗਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਓ। ਮੈਂ ਕੁਰਾਣਾ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ, ਮੇਰੀ ਪੰਗ ਨੂੰ ਦਾਗ਼ ਨਾ ਰਹੇ। ਅਸਾਦਾਨ ਸਮਾਪਤੀ ਉਪ੍ਰੰਤ ਜਿੰਦਾ ਲਗੇ ਦਰ ਖੁਲ੍ਹੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਮੇਰੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦਿਆਂ ਫਿਰ ਭਿੜ ਗਏ ਤੇ ਤਾਲਾ ਲਟਕਣ ਲਗਾ।

ਮੈਂ ਪਿਛੇ ਮੁੜਕੇ ਦੇਖਣ ਦੀ ਕਾ ਅੱਗੇ ਹੀ ਅੱਗੇ ਨਹਿੰਦਾ ਗਿਆ ਤੇ ਗਤਾਦੀਵਾਲੇ [ਹੁਣਿਆਰਪੁਰ] ਜਿਲ੍ਹੇ ਦੀ

ਇਕ ਤਹਿਸੀਲ] ਜਾ ਸਾਹ ਇਆ। ਉਥੇ ਨਾਮਦਾਰੀ ਪਰਮਸ਼ਾਲਾ ਵਿਚ ਇਕ ਮਜ਼ਹਬੀ ਸਿੰਘ ਸੰਤ ਖਜਾਨ ਸਿੰਘ [ਪਿੰਡ ਖੰਡਾ ਜਿ: ਗੁਟਦਾਸਪੁਰ] ਫਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਆਪ ਭੜਾ ਦਾਖਿਆ, ਸ਼ਬਦ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲਾ ਜਥੇਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਰਾਣਾ ਦਾ ਵੀ ਪੰਡਿਤ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਜਾਕੇ ਮੈਂ ਅਪਣੇ ਆਉਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸਿਆ।”

ਸੰਤ ਖਜਾਨ ਸਿੰਘ ਜਥੇਦਾਰ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਥੋਂ ਦੇ ਚੁਪੜੇ ਸੰਤ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਗੁਰੂ ਦੇ ਪਿੰਡ ਪੁਜਾ। ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਕਾਹਲੀ ਦਸੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੀ ਸੀ। ੧੦-੧੧ ਘਰ ਹੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਸਨ। ਖਜਾਨ ਸਿੰਘ ਗੁਰੂ ਦੀਵਾਨ ਭਰਾਵੇ ਸਾਰਾ ਪਿੰਡ ਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅੱਲਾਨ ਕੀਤਾ : ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਕੂਕਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇ ਕਿਸੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੂਕਾ ਆਖਿਆ ਤਾਂ ਨਾਮਦਾਰੀਆਂ ਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋਥਿਆਂ ਨੂੰ ਹੱਕ ਸਕਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਸ ਤੋਂ ਉਪਰੰਤ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਉੱਤੇ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮਜ਼ ਦਬਾਅ ਨਹੀਂ ਪਿਆ।

ਬਚਨ ਅਟਲਾਧਾ

ਤਾਂ ਵੀ ਵਧੇਰਾ ਜਾਰੀ ਹੋ ਗਈ। ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿੰਡ ਦਾ ਨੰਬਰਦਾਰ ਜੋਰ, ਇਹਨਾਂ ਨਾਲ ਨਾ-ਰਜ਼ ਹੋ ਗਿਆ : ਹੇਠੇ ਭਲੇ ਵਜਦੇ ਸਾਂ, ਤੂੰ ਕੂਕਾ ਕਿਉਂ ਹੋ ਗਿਆ। ਤੈਨੂੰ ਪਰੇ ਸਰਕਾਰ ਦੁਕਿਆਂ ਦੇ ਪਿਲਾਏ ਓ। ਹੁਣ ਤੂੰ ਅਪਣੇ ਆਉਣ ਦੀ ਇਤਲਾਹ ਠਾਣੇਦਾਰ ਨੂੰ ਦੇ ਕੇ ਆਇਆ ਕਰ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪੁਲਿਸ ਸਾਨੂੰ ਪਰੇਤਾਨ ਯਹਦੀ ਫਿਰੇਗੀ। (ਇਹ ੧੯੨੨ ਈ ਭੱਲ ਹੋਵੇਗੀ।) ਸੰਤ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪਿੰਡ ਦੀਵਾਨ ਤਾਂ ਅਗੇ ਵੀ ਲਗਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਨੇ ਵੀ ਅਪਣਾ ਜਥਾ ਖਣਾ ਲਿਆ ਤੇ ਹੋਂਦ ਦੀਵਾਨ ਨਾਉਣੇ। ਜਾਂ ਨੰਬਰਦਾਰ ਨੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਭੈ ਦਿਖਾਇਆ ਤਾਂ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਗੁਰੂ ਦਾ ਕਿਹਾ : ਨੰਬਰਦਾਰਾ, ਮੇਰਾ ਗੁਰੂ ਭਾਏ ਈ। ਮੈਨੂੰ ਕੋਰਿਆਂ ਤੋਂ ਤਰ ਨਹੀਂ ਉ ਲਰਦਾ। ਕੋਈ ਮਾਤੀ ਗੋਲ ਬੋਲੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ? ਜਜਨ ਬਾਣੀ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਨੰਬਰਦਾਰ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਸੰਤ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗੋਲ ਜਾਰੀ ਚਪਦਿਆਂ ਮੈਨੂੰ ਦਸਿਆ : ਦੀਵਾਨ ਲਗਦੇ ਹੁਣ ਹੋ ਗਏ। ਦੋ ਤਿੰਨਾਂ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਵੀ ਆ ਕੀਰਤਨ ਦਾ ਲਾਹਾ ਲਿਆ। ਮੇਰੇ ਦਿਵਾਨਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਦਾ ਆਨਮ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਇਕ ਦਿਨ ਨੰਬਰਦਾਰ ਇਹ ਦੀਵਾਨ ਹੋਕਣ ਅੱਗੇ ਗਿਆ ਕਿ ਅੰਗਰੇਜ਼

ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਕੂਕਿਆਂ ਦੇ ਦੀਵਾਨ ਸੁਣਨ ਜਾਂ ਲਾਉਣ ਦਾ ।

“ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਕੀ ਰਜਾ ਸੀ । ਮੈਂ ਨੰਬਰਦਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਦਿਆਂ ਹੀ ਹੋਰ ਦਾ ਹੋਰ ਹੋ ਗਿਆ । ਉਸਨੂੰ ਰੰਗ ਵਿਚ ਆਏ ਕਹਿ ਦਿਤਾ—ਲੰਬਕਦਾਰਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕੇ ਸਰੋਹਾਂ ਤੂੰ ਸਾਨੂੰ ਗਰਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹਨੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈਂ, ਬਾਣੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਦੀ, ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਦੇਹੀ ਜਹਾਨੀ ਸਾਡੀ ਰਚਿਆ ਰਿਆਇਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ, ਤੇ ਤੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈਂ । ਨੰਬਰਦਾਰ ਤਾਂ ਇਹ ਸੁਣਕੇ ਚਲਾ ਗਿਆ । ਦੇਵਨੇਰ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਜਦੋਂ ਹੋਈ ਉਸਦੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਪਏ ਹੋਏ ਸਨ । ਮੈਨੂੰ ਰਾਵਲਪਿੰਡੀ ਆਏ ਹੋਏ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦਸਿਆ ।

“ਮੈਂ ਰਾਵਲ ਪਿੰਡੀ ਵਿਚ ਆਕੇ ਹੋਰ ਦੀਵਾਨ ਲਾਉਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ । ਤੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਪੰਥ ਦਾ ਪਰਚਾਰ ਚੰਗੀ ਚੰਗੀ ਜਾਰੀ ਕਰ ਦਿਤਾ ।”

ਸੰਤ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦਲੇਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗਾਥਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹਈ : ਵਿਹ ਰਾਵਲ ਪਿੰਡੀ ਵਿਚ ਮੇਲਾ ਹੋਇਆ । ਸਤਿਗੁਰੂ ਪੁਰਖ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਦਰਸਨ ਦਿਤੇ । ਮੈਂ ਵੀ ਕੇਵਲ ਚਰਖੇ ਕਰ ਸਕਿਆ, ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬਦਨ ਬਿਨਾਸ ਹੋਈ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ।

“ਵਿਹ ਰਾਵਲ ਪਿੰਡੀ ਦੇ ਰਾਈਸੇ ਆਜਮ ਸਾ ਆਤਮਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਤੋਂ ਹੋਲਾ ਕਰਵਾਣ ਦੀ ਪਰਵਾਨਗੀ ਲੈ ਲਈ । ਹੱਲੇ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਨਾਲ ਬਦਨ ਬਲਾਸ ਹੋਏ । ਹੱਲੇ ਵਿਚ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਵੀ ਗਿਆ । ਜਾ ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਣ ਦੀ । ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਬਦਨ ਕੀਤਾ : ਤੰਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੁਆਬੇ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਛਕਾਵਾਂਗੇ । ਏਥੇ ਨਹੀਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾਣਾ । ਮੈਂ ਹੋਰਾਨ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਦੁਆਬੇ ਦਾ ਹਾਂ ।

“ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵੀ ਅਨੇਕਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਜੋ ਗੱਲਾਂ ਐਸੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਕਰਾਮਾਤੀ ਸਨ—ਇਸ ਖੇਲੇ ਮੇਰੀ ਵਿਵਰਤੀ ਉਹੋ ਜਿਹੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਹ ਦੱਸ ਸਕਾਂ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੇ ਮੋਹੀ ਰਖਿਆ । ਭੱਕ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਲਿਖਾਂ । ਅਜੇ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਇਕ ਮਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਜਾਂਦਾ ।”

“ਕਾਲੀ ਜੀ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਕ ਹੋਰ ਗੱਲ ਦੱਸਾਂ” ਸੰਤ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਕੇਤੂਹਲ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਯਾਦ ਆਈ : ਮੇਰਾ ਸੰਮਤ ੮੮ ਵਿਚ ਵਿਆਹ ਹੋਇਆ । ਮੇਰਾ ਸਰੂਰਾ ਘਰ

ਦੋਵੀ ਦਾ ਪੁਜਾਰੀ ਸੀ । ਮੇਰੇ ਵੱਡੇ ਭਰਾ ਵੱਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਕ ਲੜਕੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ । ਮੇਰੇ ਸਰੂਰਾ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਆਪਣੀ ਲੜਕੀ (ਨਾਮ ਅਮਰ ਕੌਰ, ਪਿੰਡ ਪਸਰਾਲੀਆ ਜਿ: ਹੁਸਿਆਰਪੁਰ) ਨੂੰ ਨਾਮਾਇਆ ਕਿ ਤੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰੀਂ ਜਿਵੇਂ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਆਖੇ । ਮੈਂ ਉਹੋ ਸੋਚ ਰਖੀ ਹੋਈ ਸੀ ਤੇ ਸਰੂਰੇ ਘਰ ਜਾ ਕੇ ਵੀ ਆਪਣਾ ਸੁੱਚਾ ਲੰਗਰ ਹੜੀਂ ਬਣਾ ਕੇ ਛਕਦਾ ਸਾਂ । ਜਦੋਂ ਅਮਰ ਕੌਰ ਘਰ ਆਈ ਤਾਂ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਆਪਿਓ ਸੁ : ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਨਾ ਪੂਜਾਦਾ ਪਕਾਓ । ਮੈਂ ਸੋਚ ਰਖਕੇ ਜਿਵੇਂ ਆਇਆ ਦਿਉਹੇ ਤਿਵੇਂ ਸੋਚਾ ਕਰਾਹੀ ।

“ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸਿੰਘਣੀ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਜੇ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰਖਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਤੰਨੂੰ ਦੁਖ ਹੀ ਉਠਾਏ ਪੈਣੇ ਨੇ । ਟੁੱਬਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਲਾਹੁਣੀਆਂ ਪੈਣੀਆਂ ਨੀ । ਸਿੰਘਣੀ ਮੇਰੀ ਨੇ “ਸਤਿਬਚਨ” ਫਿਰਾ । ਮੈਂ ਗੜ੍ਹਦੀਵਾਲਿਓ ਪੰਜ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸਿੰਘ ਲਿਆ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਣਵਾਕੇ ਛਕਾ ਦਿਤਾ । ਟੁੱਬਾਂ ਉਸ ਮੇਰੀ ਮਾਰਾ ਨੂੰ ਦੋ ਦਿਤੀਆਂ । ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਦੀ ਆਈ ਅਮਰ ਕੌਰ ਨੇ ਜਦੋਂ ਸੋਧ ਰਖਕੇ ਸੁੱਚਾ ਗੜ੍ਹਵਾ ਚਲ ਦਾ ਖੂਹੋਂ ਭਰਨ ਗਈ ਤਾਂ ਲੰਨਾਂ ਉਂਗਲਾਂ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਪਾ ਲਈਆਂ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਹੀ ਕੰਮ ਤੇ ਕੰਮ ਦੀ ਕੁਝੀਆਂ ਵਾਲ਼ਾ ਉਸ ਨੇ ਗਿਆ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਹਾਸਲ ਕਰਨੀ ਹੈ ।”

ਗੱਲ ਕਰਦਿਆਂ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦਾ ਗੱਲ ਜਰ ਆਇਆ । ਕਹਿਣ ਲਗੇ : ਉਹ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਮੇਰੀ ਸੋਚ ਵਾਸਤੇ ਕਿਤੇ ਅਰਜ਼ਾਂ ਵਿਚੋਂ ਭੱਜੀ ਸੀ ।

ਮੇਰੇ ਪੁਰਣ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਸਿਆ : ਉਹ ਗੁਜਰ ਗਏ ਹਨ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਹੋਏ ਹਨ ।

ਸੰਤ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ—ਅਮਰ ਕੌਰ ਜੀ ਦੇ ਵੱਡੇ ਖੰਭੇ ਹਨ, ਤਿੰਨ ਲੜਕੇ ਤੇ ਤਿੰਨ ਲੜਕੀਆਂ : ਨਾਮ ਇਸ ਪਤਕਾਰ ਹਨ : ਚੰਨਣ ਕੌਰ ਸੁਪਤਨੀ ਸੰਤ ਚਰਨ ਸਿੰਘ ਮਾਧੂਦਾਲ [ਜਲੰਧਰ] ਸੂਬਾ ਖੇਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪੋਰਾ । ਦੂਜੀ ਲੜਕੀ ਪਿੰਡ ਨੌਰੋ ਦੇ ਦੀਵਾਨ ਸਿੰਘ ਵਲ ਵਿਆਹੀ ਸੀ, ਉਹ ਗੁਜਰ ਚੁਕਾ ਹੈ । ਤੀਜੀ ਲੜਕੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਆਹੀ ।

ਲੜਕਾ : ਸ : ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਬਾਲੀ ਨਗਰ ਫਿਰਾਇ, ਸ : ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸੰਕਰ ਗਾਹੜਨ ਹਿਰਾਇਲ, ਸ : ਮੁਹਕਮ ਸਿੰਘ ।

ਇਹ ਤਿੰਨੋਂ ਲੜਕੇ ਹੀ ਕੁਵਾਇਤ ਨੂੰ ਗਏ ਹੋਏ ਹਨ ।

ਆਪਣੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਸੈਂਤ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੀਰਤੀ ਨਗਰ ਵਿਖੇ ਲੀ। ਏਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੌਠੀ ਹੈ।

ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸੰਤ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਢਲੋਰ ਨੇ ਫਾਟੀ ਸਮਾ ਅਫਰੀਕਾ ਵਿਚ ਜਾਕੇ ਕੀ ਨਾਮਧਾਰੀ ਪੰਥ ਦਾ ਪਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਮੈਂ ਇਹਦੇ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ। ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਦਸਿਆ :

ਅਫਰੀਕਾ ਨੂੰ

“੧੯੨੮ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਫੋਟੀ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਹੋਲੇ ਦਾ ਮੇਲਾ ਸੀ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਕੇ ਆਖਿਆ, ਤੇਰੀਆਂ ਦੋ ਢਿਠੀਆਂ ਨੌਰੰਬੀ ਵਿਚੋਂ ਆਈਆਂ ਹਨ। ਓਥੋਂ ਦੇ ਸਿੰਘ ਤੇਨੂੰ ਓਥੇ ਮੰਗਦੇ ਹਨ। ਸੂਬਾ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮੁਖੀਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅੰਸਾ ਪ੍ਰਦਾਤਕ ਭੋਜੋਂ ਜੋ ਮਾਝ ਤੇ ਬੰਬ ਨਾ ਬਣੇ, ਅਪਣੀ ਰੰਜੀ ਕਮਾਵੋ ਤੇ ਪਰਚਾਰ ਨਾਮਧਾਰੀਆਂ ਦਾ ਕਰੋ। ਇਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਸਿੰਘ ਤਾਂ ਰਾਵਲ ਪਿੰਡੀਓਂ ਹੀ ਰਹੇ ਹੋਏ ਸਨ।

“ਏਥੇ ਇਕ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਨਾਮ ਦਾ ਸਿੰਘ ਸ਼ਰਾਈ ਪਰਚਾਰਕ ਸੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਰਾਵਲਪਿੰਡੀ ਦੀ ਨਹੁੰ ਖੁਰ ਲਿਆ ਕਰਦਾ ਸੀ।...

“ਮੈਂ ਪਿੰਡਾ ਜਾ ਕੇ ਦੁਬਾਰਾ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਪਾਸੋਂ ਅਸੀਰਾਦ ਲੈਣ ਆਇਆ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਬਦਲ ਕੀਤਾ : ਤੂੰ ਬਿਦਾਹ ਹੋ ਕੇ ਅਫਰੀਕਾ ਜਾਹ ਜਿਥੇ ਰਾਵਲਪਿੰਡੀਓਂ ਭੋਗੇ ਨੰਦੀ ਸੰਤ ਆਉਂਦੀ ਸੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਫਰੀਕਾ ਵਿਚੋਂ ਵੀ ਆਵੇਗੀ। ਕੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੇਰੇ ਸਹਾਇਕ ਹੋਣਗੇ।

“ਪਰਮਪੁਰਤ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸੀ। ਇਹ ਮੈਂ ਬੰਬੀ ਮੰਗਾ ਦਾਸ ਦਲਾਲ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿਤਾ। ਜਿਦਦ ਹੁਇਆ ਆਤਮਾ ਸਿੰਘ ਸੇਰੋਂ ਦਾ ਇਕ ਨਾਮਧਾਰੀ ਢਲੋਰੋਂ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲ ਪਿਆ। ਦੋ ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਨੌਰੰਬੀ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮਿਲ ਗਏ। ਓਦੋਂ ੬੮/- ਨੌਰੰਬੀ ਵਾਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਝਗੜੇ ਸਨ। ਜਹਾਜ਼ ਮੁਥਾਸੇ ਲਗਦਾ ਸੀ। ਅਗੇ ਸਹਰ ਰੋਲ ਦਾ ਸੀ।...ਪਰ ਮੇਰਾ ਇਮਰਿਤਾਨ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰਾ ਬੰਬੀ ਹੀ ਲੈ ਲਿਆ। ੪੦੦ ਮੈਰੇ ਕੋਲ ਸੀ। ਇਕਦੇ ਲੈ ਕੇ ੩੦੦/- ਮੈਂ ਦੂਜੀ ਜੇਬ ਵਿਚ ਪਾ ਲਈ। ਮੇਰੇ ਗਲ਼ੁ ਇਕੋ ਕੁਰਤਾ ਸੀ। ਏਥੇ ਨਾਲ ਜੁੱਤਾ ਸਾ ਕਿ ਘਬਰਾਹਟ ਨਾਲ ਉਠਿਆ ਤਾਂ ਕੁਰਤਾ ਗਲ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੀਰਿਆ, ਏਥਲੀ ਦੇ ਠੰਗ ਏਠੇ ਹੀ ਘਬਰਾਹਟ ਹਨ ਕਿ ਸੁਤੇ ਪਿਆ ਸਮੇਂ ਕੁਰਤਾ ਵੀ ਲਾਹ ਲੈ

ਗਏ। ਉਹ ਕਿੱਲੀ ਨਾਲ ਟੰਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਜੇਬਾਂ ਖਾੜੀ ਸਨ। ਸਭ ਨੇ ਮੇਰੇ ਹਿਤ ਵਿਚ ਭੱਜ ਨੱਠ ਕੀਤੀ ਪਰ ਪੰਜੇ ਤਾਂ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਨ।

ਸਵੇਰੇ ੩ ਵਜੇ ਉਠ ਸਨਨ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ : ਕਹਿੰਦੇ ਸਾਂਝੇ ਤੇਰੇ ਗੁਰੂ ਰਖਵਾਲੇ ਹੋਣਗੇ, ਹੁਣ ਕੀ ਕਰਾ ? ਜਾਂ ਇਕ ਵੇਰ ਟਰੰਕ ਵੇਟ ਫੌਨਿਆ ਤਾਂ ੩੦੦/- ਉਸ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਸੀ।

ਮੁਥਾਸਾ ਜਾ ਉੱਤਰੇ

ਜਿਦਦ ਮੁਥਾਸੇ ਜਹਾਜ਼ ਲਗਾ। ਓਥੇ ਇਕ ਗੱਦਾ, ਜੋ ਪੰਜਾਬੀ ਬੜੀ ਅਗ਼ੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ, ਸਭ ਦੇ ਪਰਮਪੁਰਤ ਚੌਂਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ੩੦੦/- ਹਰੰਕ ਦੀ ਕਮਾਨਤ ਰਖੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਕੁਝ ਕਦੀ ਕਮਾਨਤੀ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਕ ਗਰੀਬ ਮਾਸਟਰ ਕਰਜ਼ ਦੂਝ ਕੇ ਹੀ ਆਇਆ ਸੀ। ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਨਾ ਬਖਸ਼ਿਆ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਆਦਰ ਨਾਲ ਕੁਰਸੀ ਤੇ ਬੈਠਾ ਲਿਆ। ਸਭ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਕੇ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਉਸ ਨੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਨਾਲ ਚਾਲ ਪਛਿਆ ਉਸ ਕਿਹਾ : ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਇਕ ਵਾਰ ਲਾਹੌਰ ਰੋਸ ਕਰਨ ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਪਰ ਰੱਲਵਾਤ ਨਹੀਂ ਸੋ ਹੋਈ। ਇਸ ਅਗਰੇਜ਼ ਨੇ ਰੇਲਪੇਡੀ, ਕੁਜਰਾਦਲਾ, ਸੰਖੁਪੁਰਾ, ਲਾਹੌਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਆਦਿ ਵਿਚ ਨੌਰੰਬੀ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਨਾਮਧਾਰੀ-ਕੁਰਾ-ਜਾਣ ਹੀ ਇਸ ਆਦਤ ਦਿਤਾ ਸੀ। ਜਿਹ ਇਸ ਹੋ ਇਹ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਪੁਛਿਆ : ਕੁਰਾਨੂੰ ਕੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਘਾਹੇ ਕੁਰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਥੇ ਹਨ ? ਤੇ ਉਸ ਆਪ ਹੀ ਦਸਿਆ ਕਿ ੧੯੧੮ ਤਕ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਸੀ ਫੋਰ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਗ ਸਕਿਆ।

“ਮੇਰੇ ਜਿਦਦ ਤੇ ਜਹਿਬ ਨੇ ਗਰੀਬ ਮਾਸਟਰ ਦੇ ਪੰਜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਪਸ ਦੇ ਦਿਤੇ ਤੇ ਮੇਰੇ ਜਿਸੇ ਉਸਦੀ ਚੋਟੀ, ਰਿਹਾਇਸ਼ ਤੇ ਯੱਮ ਲਗਾ ਦਿਤੇ। ਮੈਂ ਪਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਉਸ ਦੇ ਕਲਰਕ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ : ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਤਾਂ ਕੁਰਾ ਬੰਬੇ ਅਸੀਂ ਨਲਮੀ ਜਾਂ ਉਦਾਰਤਾ ਵਿਖਾਈ ਨਹੀਂ। ਸਾਹਿਬ ਕਹਿੰਦੇ ਲਗਾ : ਕੁਰੂ ਕੁਰਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ— ਮੈਂ ਕੁਰਾ ਬੁਝਾਵਟ ਪਕੀ ਹੋਈ। ਕੁਰਾ ਕਦੇ ਕੁਣ ਨਹੀਂ ਬੰਦਦਾ, ਵਾਅਦੇ ਤੋਂ ਖਿਰਦਾ ਨਹੀਂ। ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਮਾਸਟਰ ਵਲੋਂ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਪਰਸ਼ਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੈਂ ਜਤਨ ਕਰਕੇ ਮਾਸਟਰ ਨੂੰ ਫੋਟੀ ਹੀ ਕੰਮ ਤੇ ਲਵਾ ਦਿਤਾ।

ਅੱਖ ਮੈਂ ਰਖਾਣਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਔਰ ਦੇ ਔਰ ਪ੍ਰਭ
ਕੱਲੇ ਦੇ ਦੀਵਾਨ ਸਜਾਏ। ਨਾਮਧਾਰੀ ਪੰਥ ਦਾ ਪ੍ਰਭ, ਅਮ
ਪਦਾਰਥ ਹੋਣ ਲਗਾ।

“ਵੈਸਾਖੀ ਦਾ ਦਿਵਾੜਾ ਆਇਆ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ
ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਲਈ ਕਿ ਉਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਮਾੜਾ
ਚੰਗਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤੇ ਦੀਵਾਨ ਆਦਿਕਾਂ ਵਿਚ
ਇਕ ਦੂਜੇ ਤੇ ਵਰ੍ਹਨ ਦੀ ਥਾਂ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਪੁਰਜਾਰ
ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਉੱਦਮ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦਾ

“ਬਸੰਤ ਪੰਚਮੀ ਦਾ ਦਿਨ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਮੈਂ ਔਲਾਨ
ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਚੋਟੀ ਛੱਪੀ ਆ ਕੇ ਉਗਰਾਹੀ
ਦੇਣੀ ਜਿਹੜੇ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਟਕ ਗਏ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ
ਅਰਦਾਸਾ ਕਰਕੇ ਮਾਸ ਸਰਾਬ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ਗਾਰ ਕਰ ਦੇਣੇ।
ਸੈਂਕੜੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੇ ਸ਼ਰਧਾ ਪੂਰਬਕ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ
ਦਾ ਅਵਤਾਰ ਦਿਨ ਮਨਾਇਆ। ਹਿੰਦੂ, ਸਿੱਖ, ਮੁਸਲਮਾਨ
ਤੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਮਾਜੀ ਗਿਆਨੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਮੁਖੀ
ਦੀ ਬੁਲਾਏ ਗਏ। ਇਸ ਮੌਲੇ ਤੇ ਹੀ ਨਾਮਾਧਾਰੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ
ਉਸਾਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਈ। ਅਤੇ ਰਸੀਦਬੁਕਾਂ
ਉੱਤੇ ਉਚਾਰੀ ਹੋਣ ਲਗੀ। ਕੱਲੇ ਮੈਂ ੧੦,੦੦੦ ਜਲੰਧਰ
ਕੱਠਾ ਕਰਕੇ ਸੂਬਾ ਜੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿਤਾ। ਇਕ ਸਿੱਖ
ਜਮੀਨ ਦੇਣ ਦੂਜੇ ਨੇ ਚਾਦਰਾਂ ਦੇਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ।

“ਅਤੇ ਪੈਂਦੇ ਦੋ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਮੈਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ
ਦਾ ਹੁਕਮ ਵਾਪਸ ਭਾਰਤ ਆਉਣ ਦਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਸਾਧ
ਸੰਗਤ ਦਾ ਭਾਵੇਂ ਮੇਰੀ ਵਾਪਸੀ ਨੂੰ ਜੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰਦਾ
ਪਰ ਮੈਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਬਰਨ ਨੂੰ ਸਿਰ ਉਪਰ ਠਿਕ ਕੇ
ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਆ ਗਿਆ।

ਸੰਤ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਾਮ
ਸ: ਈਸ਼ਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਨੰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਉਹ ੭੬ ਸਾਲ ਦੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਬਾਜ਼ੂ
ਆਪਣੀ ਵਾਰਕਸ਼ਾਪ ਨੂੰ ਚਲਾ ਰਹੇ ਸਨ।

੭ ਅਗਸਤ ੧੯੭੮ ਸੋਮਵਾਰ

ਨਵੀਂ ਦਿਲੀ

ਸਾਨੂੰ ਨਿੱਤ ਨੇ ਉਡੀਕਾਂ ਤੇਰੀਆਂ!

ਸਰੋਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂਦਿਆਂ ਹੀ ਭੱਥੇ ਨੱਸੀ ਪੈ ਗਈ। ਆਪਣੇ
ਛੋਟੇ ਲੜਕੇ ਸੁਪਬੀਜ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਭਾ: ਅਮਰ ਭਾਰਤੀ ਪਾਸ

੫.੩੦ ਵਜੇ ਭੇਜਿਆ ਕਿ ਉਹ ੬.੩੦ ਸੇਰੇ ਪਾਸ ਆ
ਜਾਣ। ਜਦੋਂ ਨੂੰ ਉਹ ਆਏ ਮੈਂ ਕਪੜੇ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਹੋਏ।
ਕੋਈ ੭ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਦੋਹੇ ਸ: ਹੋਸਪਾਲ ਵਲ ਚਲੇ
ਗਏ। ਅਗੇ ਉਹ ਸੁਮਾਨ ਜੀ ਉਡੀਕ ਦੀ ਹਦ ਸਨ ਤੇ
ਫਿਕਰ ਦੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।

ਉਡੀਕ ਸਾਡੇ ਆਉਣ ਦੀ ਫਿਕਰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕਿ
ਜੇ ਫਰੰਟੀਅਰ ਮੇਲ ਭੇਦ ਘੱਟਾ ਲੱਭੇ ਨਾ ਆਉਂਦੀ ਤਾਂ ਅਸੀਂ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਸੁਆਗਤ ਦਿੱਲੀ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੇ ਜਾ ਕੇ ਨਹੀਂ
ਸੀ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਗੱਡੀ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਦਾ ਸਮਾਂ ਟਾਈਮ ੬-੩੦
ਸਵੇਰ ਸੀ ਪਰ ਹੋਸਪਾਲ ਨੂੰ ੭-੩੦ ਦਾ ਪਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਵਲੀਖ
ਲਗਾ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ੭-੩੦ ਦਾ ਵਕਤ
ਦਿਤਾ ਸੀ।

ਸ: ਹੋਸਪਾਲ ਦੀ ਗੱਡੀ ਤੇ ਦਿਲੀ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ।
ਹੇਲ ਅਜੇ ਆਉਣੀ ਸੀ। ਸੰਗਤ ਹੋਰ ਵੀ ਕਾਫੀ ਜੁੜੀ ਹੋਈ
ਸੀ ਸੁਆਗਤ ਲਈ ਚੋਤੇ ਰਹਿੰਦੇ। ਦੋ ਹੋਣ ਲਿਖੇ ਨਾਮ
ਜਿਕਰ ਯੋਗ ਹਨ: ਸੰਤ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ, ਸੰਤ ਸਪੁਰਤ
ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ, ਸ: ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮਨਦੇਵਾ, ਸੰਤ ਆਰ ਸਿੰਘ
ਨਿਰਮਾਣ, ਸੰਤ ਦੀਦਾਰ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ, ਸ: ਜੁਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ
ਨਾਗੀ, ਸੰਤ ਗੁਲਜਾਰ ਸਿੰਘ, ਸੰਤ ਅਭਤਾਰ ਸਿੰਘ ਗੋਰ
ਨਗਰ, ਸੰਤ ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਜਕਤਰ ਨਾਮਧਾਰੀ ਧਰਮਾਤਮਾ
ਸੰਤ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਡਰਾਈਵਰ ਆਦਿ।

੭-੩੦ ਤੇ ਫਰੰਟੀਅਰ ਮੇਲ ਪਲੇਟ ਡਾਕਮ ਤੇ ਆਪਣੇ
ਕਲੋਟ-ਟਿਕਾਟੇ ਵਲ ਵਧਣ ਲਗੀ। ਹਰ ਕੋਈ ਰੱਡੀ ਦੇ
ਭੱਥਿਆਂ ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਟਿਕਾਈ ਪ੍ਰੀਤਮ ਚਰਨਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ
ਨਜ਼ਾਰੇ ਲਈ ਵਿਆਕੁਲ ਸੀ। ਤੁਰੇ ਜਾਂਦੇ ਭੱਥੇ ਅੱਖਿਆਂ
ਵਿਚਦੀ ਲੰਘਦੇ ਦਿਲ ਦਿਆਗ ਨੂੰ ‘ਉਸ ਭੱਥੇ’ ਲਈ ਹੋਰ
ਤੰਘਣ ਵਾਸਤੇ ਸਜਾਧੁਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਤਦੇ ਬਰ ਟੋਅ
ਕੋਡੀਲਨ ਕਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿਚੋਂ ਸਫੇਦ ਬਸਰਪਾਰੀ ਮੁਸਕਰਾਏ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲ ਗਈ।

ਗੱਡੀ ਰੁਕਣ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਫਾਲ ਸਾਰ ਦੇ ਉਤਰੇ।
ਤੋੜ ਤੋੜ ਕਦਮ ਪੁਟਦੇ ਆਪ ਉਡੀਕਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚ
ਗਏ। ਹਰ ਕੋਈ ਜੋਰੇ ਲਾਹ, ਹੱਥ ਜੋੜ, ਚਰਨਾਂ ਤੇ ਜਿ
ਝੁਕਾ, ਨਾਮਸਕਾਰ ਕਰ ਲਾਂਭੇ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪਰੰਤ ਅੱਗੇ
ਅੱਗੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਪਿਛੇ ਪਿਛੇ ਸੰਗਤ ਹੋ ਰਹੀ। ਪਲੇਟ
ਫਾਕਮ ਨੰ: ੨ ਤੋਂ ਚਲ ਕੇ, ਬਚਨ ਕਰਦਿਆਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ
ਤੇ ਸੰਗਤ ਸਟੇਸ਼ਨੋਂ ਬਾਹਰ ਆਏ। (ਚਲਾ)

ਕੁਰਬਾਨੀ

—ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ

ਬੜੇ ਸਮਿਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਕ ਦਿਵਾਲੀ ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨੇ ਇਕ ਘਰ ਦਾ ਬੂਹਾ ਖੜਕਾਇਆ। ਅੰਦਰੋਂ ਅਵਾਜ਼ ਆਈ, ਜਹਾ ਠਹਿਰੋ, ਆ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਕੁਝ ਦੇਰ ਉਡੀਕਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਕਸ਼ਮੀ ਅੱਗੇ ਚਲੀ ਗਈ ਤੇ ਦੂਸਰੇ ਘਰ ਦਾ ਬੂਹਾ ਖੜਕਾਇਆ, ਤੇ ਫਿਰ ਤੀਸਰੇ, ਚੌਥੇ ਦਾ। ਪਰ ਹਰ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰੋਂ ਇਹੋ ਅਵਾਜ਼ ਆਈ, ਜਹਾ ਠਹਿਰੋ, ਆ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਮੁੜਨ ਦੀ ਲਗੀ ਸੀ ਕਿ ਇਕ ਹੋਰ ਘਰ ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਪਈ। ਲਕਸ਼ਮੀ ਨੇ ਉਸ ਘਰ ਦਾ ਬੂਹਾ ਖੜਕਾਇਆ। ਅੱਖ ਦੇ ਚੋਰ ਵਿਚ ਬੂਹਾ ਖੁਲ੍ਹਾ ਤੇ ਘਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਲਕਸ਼ਮੀ ਸਾਂਝੇ ਹੱਥ ਜੋੜੀ ਖੜਾ ਸੀ। ਉਹ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨੂੰ ਬੜੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੈ ਗਿਆ। ਬੜੇ ਆਦਰ ਮਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਬਿਠਾਇਆ ਤੇ ਪੁਆ ਅਰਚਨਾ ਕੀਤੀ। ਲਕਸ਼ਮੀ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇਖ ਕੇ ਖਹਤ ਪੁੰਨ ਹੋਈ ਤੇ ਬੋਲੀ ਹੋ ਪਾਈ, ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਤੇ ਬਹੁਤ ਪੁੰਨ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਜੋ ਰੋਗਾ ਜੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਉਸ ਘਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬੋਲਿਆ—

ਹੋ ਦੇਵੀ, ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦਰਗਜ਼ ਕਰਕੇ ਧੰਨ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ।

ਪਰ ਲਕਸ਼ਮੀ ਬੋਲੀ—

ਨਹੀਂ, ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਚਰੂਰ ਮੰਗੋ।

ਘਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬੋਲਿਆ—

ਫਾਂ ਫਿਰ ਮੇਰੀ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਹੈ।

ਬੋਲੋ—

ਮੈਂ ਜਹਾ ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੀ ਇਹ ਖਾਹੁਣ ਹੈ ਕਿ ਜਦ ਤਕ ਮੈਂ ਘਰ ਵਾਪਸ ਨਾ ਆ ਜਾਵਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਾ ਜਾਣਾ।

ਲਕਸ਼ਮੀ ਬੋਲੀ—

ਠੀਕ ਹੈ।

ਤੇ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਬਾਹਰ ਜਾ ਕੇ ਇਕ ਖੂਹ ਵਿਚ ਫਾਲ ਮਾਰ ਦਿਤੀ।

ਸਾਹਿਤਕ ਗੋਸ਼ਟੀ

ਜਲੰਧਰ—‘ਨਵਰੰਗ’ (ਸਾਹਿਤਕ ਅਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਸੰਸਥਾ ਜਲੰਧਰ) ਵਲੋਂ ‘ਆਰ ਐੱਚ’ (ਸੁਖਪਾਲਵੀਰ ਸਿੰਘ ਹਸਰਤ), ‘ਮੇਰੇ ਹਸਤਾਖਰ’ (ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ), ਅਤੇ ‘ਸਿੱਖ ਤੇ ਸਿੱਪੀਆਂ’ (ਸਿਰੀ ਰਾਮ ਅਰਸ) ਪੁਸਤਕਾਂ ਤੇ ਬੰਨ੍ਹੇ ਦਿਨੀਂ ਇਕ ਗੋਸ਼ਟੀ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਗੋਸ਼ਟੀ ਪ੍ਰਵਾਸੀ ਲੇਖਕ ‘ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਸੰਤੋਖ’ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਹੇਠ ਹੋਈ। ਗੋਸ਼ਟੀ ਦਾ ਆਰੰਭ ‘ਸਿਰੀ ਰਾਮ ਅਰਸ’ ਦੀ ਗ਼ਦਲ ਨਾਲ ਹੋਇਆ। ਸੁਖਪਾਲਵੀਰ ਸਿੰਘ ਹਸਰਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੀਆਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਸੁਣਾਈਆਂ। ਡਾ: ਜਗਤਾਰ ਨੇ ‘ਸਿੱਖ ਤੇ ਸਿੱਪੀਆਂ’ ਤੇ, ਅਵਤਾਰ ਜੋੜਾ ਨੇ ‘ਆਰ ਅਰਸ’ ਤੇ, ਅਤੇ ਲਖਵਿੰਦਰ ਜੌਹਲ ਨੇ ‘ਮੇਰੇ ਹਸਤਾਖਰ’ ਤੇ ਪੇਸ਼ ਪੜ੍ਹੇ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਬਾਕਸ ਹੋਈ। ਇਸ ਵਿਚ ਪ੍ਰੋ: ਵੇਦ ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ, ਉਲਫਜ਼ ਥਾਪਟਾ, ਪ੍ਰੋ: ਜਗੀਰ ਕਾਹਲੋਂ ਅਤੇ ਡਾ: ਨਿੱਤਰ ਆਦਿ ਵਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ। ਡਾ: ਜਗਤਾਰ, ਅਵਤਾਰ ਜੋੜਾ ਅਤੇ ਲਖਵਿੰਦਰ ਜੌਹਲ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਉੱਤੇ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿਤਾ। ਅੰਤ ਵਿਚ ਸੁਖਪਾਲਵੀਰ ਸਿੰਘ ਹਸਰਤ, ਸਿਰੀ ਰਾਮ ਅਰਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਪਣੀ ਕਵਿਤਾ ਮੰਬਰੀ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਕਟਾਏ। ਸਟੇਜ ਸਕੱਤਰੀ ਦੇ ਫਰਜ ਮਹਿੰਦਰ ਜੱਟੀ ਨੇ ਨਿਭਾਏ।

ਸੰਗੀਤ ਕਲਾ ਮੰਚ ਜਲੰਧਰ ਵਲੋਂ
ਸਭਵਾਂ ਸਾਲਾਨਾ ਸੰਗੀਤ ਸਮਾਗਮ ੭ ਅਪਰੈਲ ਨੂੰ

ਸੰਗੀਤ ਕਲਾ ਮੰਚ ਦੇ ਸਭਤਰ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ੭ ਅਪਰੈਲ ਐਤਵਾਰ ਸਵੇਰੇ ੧੦ ਵਜੇ ਕੋ: ਕਾਲਜ ਆਫ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਜਲੰਧਰ ਵਿਖੇ ਮਹਿੰਦਰ-ਵੇ-ਮੋਸੀਕੀ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਕਈ ਉੱਘੇ ਸੰਗੀਤਕਾਰ— ਸ੍ਰੀ ਜੀਮ ਸੇਨ, ਸ੍ਰੀ ਮਨਦਰ ਲਾਲ, ਸ੍ਰੀ ਹਿੰਗਿੰਦਰ ਬਾਵਰਾ, ਪੰ: ਰਮਾ ਕਾਂਤ, ਸ੍ਰੀ ਕਾਲੋ ਰਾਮ, ਸ੍ਰੀ ਸੁਧੀਰ ਕੋਕਲ, ਸ੍ਰੀ ਰਾਜਬੀਰ ਸਿੰਘ, ਸ੍ਰੀ ਸਿਰੀ ਠਾਨ, ਸ੍ਰੀ ਜਗਦੀਪ ਕਿਰਨ ਆਦਿ ਰਾਗ ਲੈਣਗੇ। ਡੀ. ਸੀ. ਜਲੰਧਰ ਮੁੱਖ ਅਭਿਥੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ‘ਵਢਾ’ ਉਦਘਾਟਨ ਕਰਨਗੇ।

ਤੂ ਸਾਹਿਬ ਸਚੇ ਵੇਖੁ

—ਜਗਦੀਸ ਸਿੰਘ

ਮੇਰੇ ਘਰ ਦੇ ਭਾਗੇ ਵੱਡੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਵਿਚ ਅੱਜ ਕੀਰਤਨ ਚਰਥਾਰ ਹੈ। ਮੈਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰ ਤੋਂ ਹੀ ਮਨ ਖਟਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀਰਤਨ ਸੁਣ ਕੇ ਸਾਂਝੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਂਗਾ। ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਇਸਤਿਤਾਰਾ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਗਾਥੀਆਂ ਜਥਿਆਂ ਪਾਸੋਂ ਵੱਖ ਵੱਖ ਰਾਗਾਂ ਤਾਲਾਂ ਦੀਆਂ ਫੋਨ ਸੁਣਨੀਆਂ ਸੁਣਾ ਕੇ ਜ਼ਰੂਰ ਸੁਣਦੇ ਦਾ ਗੁਲਾਗ ਲਵਾਂਗਾ। ਸ਼ਬ ਹੁੰਦੇ ਭਾਜੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦੇਣੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਪਰਤਦਾ ਹਾਂ। ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਅੰਤਰ ਬੰਦੀਆਂ ਨਾਲ ਜਗਮਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗੋਟੇ ਸਿਲਮੇਂ ਸਤਾਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਰਸੀਆਂ ਦੇ ਜਾਲਾਂ ਨਾਲ ਲਿਜਗਾਏ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਚੰਡੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਸਜਾਵਟ ਸਾਡੇ ਮੁਹੱਲੇ ਦੇ ਜਗਮਗਤਿਆਂ ਵਿਚ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੇ ਸਾਹਰ ਇਕ ਵੱਡਾ ਸਪੀਕਰ ਲਗਾ ਹੈ। ਅਗੇ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਅਗਲੇ ਖੰਭੇ ਨਾਲ ਸਪੀਕਰ ਦਾ ਇਕ ਹੋਰ ਭੱਥਾ ਹਾਰਨ ਲਗਾ ਹੈ। ਆਵਾਜ਼ ਹੋਰ ਵੀ ਵੱਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਗਲਾ ਚੰਭੇ ਦੇ ਫਰੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੌਣਾ ਨਹੀਂ ਕਿੰਨੇ ਲਾਉਣ ਸਪੀਕਰ ਦੇ ਦਾਰਨ ਲਗੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਅੱਧ ਵਿਚ ਮੇਰਾ ਘਰ ਹੈ। ਘਰ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਗਾਇਆਂ, ਝਕਦਾਂ ਦੀਆਂ ਟੋਪ ਕੋਸ਼ਟਾਂ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵੇਚਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਵੀ ਸਾਰੇ ਗਾਏ ਅੱਜ ਹੀ ਸੁਣਾਉਣੇ ਹਨ।

ਰਲੀ ਵਿਚਲੇ ਸਾਰੇ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਟੀ.ਵੀ. ਚਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਰਿਕਾਰਡ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿਚ ਗਾਏ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਿਹੜੀਆਂ ਸੁਆਦੀਆਂ ਰਸੋਈ ਵਿਚ ਹੀ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਕੂਲਰ ਲਈ ਉਚੇਂ ਚਲਦੇ ਟੀ.ਵੀ. ਸੈਟਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਰਸੋਈ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਘਰ ਦੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਖੁੱਲ੍ਹ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੇ ਪਾਣ. ਕਰਨਾ ਹੈ ਕੁਝ ਦੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕੀਰਤਨ ਚਰਥਾਰ ਦੇ ਲਾਉਣ ਸਪੀਕਰਾਂ ਵਿਚ ਸੁਚਲਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਚਾਲੂ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਛੋਟੀ ਝੜੀ ਦੀ ਦਾ ਕਲ ਇਮਤਿਹਾਨ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਉਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਦਾ ਜਤਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਡੇਰ ਝੋਰੀ ਕਦੇ ਟੈਲੀਵੀਜ਼ਨ ਵਲ ਵੱਖਦੀ ਹੈ ਕਦੇ ਬਾਹਰ ਨੂੰ। ਕੀਰਤਨ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਗਾਇਆਂ ਦਾ ਰਲਵਾਂ ਸੋਰ ਅੰਦਰ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਵਰਿਆਮੁਆਲੋਲ ੧੯੮੫

ਮੈਂ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਪੁਜਦਾ ਹਾਂ।

ਉਡੀਕ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਸ਼ਾਮ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ ਹੁਣ ਕੋਈ ਗਲਿਆਣ ਦੀ ਬੰਦਿਸ ਸੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕੋਈ ਭਿਰਾਗੜਾ ਦੀ ਗੇੜ ਗਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਧਰੁਪਦ ਧਮਾਰ ਦੇ ਹਮਾਨੇ ਤਾਂ ਕਦੇ ਪਰ ਕੋਈ ਤਿੰਨ ਤਾਲ ਦੀ ਗਤ ਸਮਾਂ ਖਲਿਆਰੇਗੀ। ਗਰਮ ਪੈਂਟ ਕੱਟ ਸੁਟ ਪਾਈ ਅਤੇ ਦਾਤੀਆਂ ਨੂੰ ਤਾਜੀ ਹਿਸਰੇ ਲਾਈ ਝਾਤੀਆਂ ਤੇ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਸਿਲਤੀ ਫੁਲ ਸਜਾ ਕੇ ਪਰਬੰਧਕ ਏਧਰ ਓਧਰ ਦੇਂਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਸ਼ਬਦ ਪੜ੍ਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹੁਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਨਮਾਨ ਸਮਾਰੋਹ ਸੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਬੇ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ “ਕੀਰਤ ਪੂਰ ਕੀ ਗਾਓ ਮੇਰੀ ਰਸਨਾ” ਪਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਕੀਰਤੀ ਗਾਉਣੀ ਸੁਰੂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹਨਾ ਸੁਮਾਨ ਨੇ ਸਮਾਗਮ ਵਾਸਤੇ ਰਾਤ ਦਿਨ ਇਕ ਕਰ ਦਿਤਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਸਰਦਾਰ ਜੀ ਮਾਇਆ ਦੇ ਖੁਲੇ ਗੱਦੇ ਦਿਤੇ ਹਨ। ਇਹ ਨੇੜੇਦਾਰ ਅਨਥਕ ਵਾਰਕਰ ਹਨ। ਹਰ ਹਫ਼ਤੇ ਘਰੋਂ ਘਰੀ ਪਾਣ ਚੀੜੇ ਹਨ। ਅਗੀਂ ਏਨੇ ਗੁਰਪੁਰਖ ਮਨਾਏ ਹਨ ਅਗੀਂ ਗੁਰਮਤ ਸਤੁਲ ਚਾਲੂ ਚੀੜਾ ਹੈ। ਅਗੀਂ, ਅਗੀਂ ਆਹ ਅਹੁ ਆ।...ਵੱਲੇ ਜੋ ਨਿਹਾਲ...

ਮੈਨੂੰ ਸੁਖਮਨੀ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਇਕ ਤੁਕ ਚੇਤੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ :

“ਜਥੇ ਟਿਹ ਜਾਨੈ ਮੈਂ ਕਿਛੁ ਕਰਹਾ।

ਤਥੇ ਲਹੁ ਗਰਤ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਵਿਰਹਾ॥”

ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਗੁਰਪੁਰਖ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਨਗਰ ਕੀਰਤਨ ਦੀ ਗੱਲ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਬਦੀ ਜਥੇ ਸ਼ਬਦ ਪਸੁਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਕ ਜਥੇ ਦਾ ਲਾਉਣ ਸਪੀਕਰ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਥੇ ਦਾ ਤਾਂ ਘੋਰ ਅਪਸਾਨ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰਬੰਧਕਾਂ ਤੇ ਗੁੰਜਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕੀਰਤਨ ਬੰਦ ਪਿਆ ਹੈ। ਆਚ ਕੁਰਾਣਾ ਪਰਬੰਧ ਹੈ ? ਕਿਥੇ ਹੈ ਪ੍ਰਧਾਨ ਕਿਥੇ ਹੈ ਸਕੱਤਰ ? ਲਿਆਉਂਦੇ ਵਨ ਕੇ। ਘੱਟੇ ਡੇਢ ਬਾਅਦ ਲਾਉਣ ਸਪੀਕਰ ਚਾਲੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਸੈਂਟ ਨੇ ਗੁੰਜਾਂ ਪਾ ਦਿਤੀਆਂ ਹਨ। ਅਗਲੇ ਜਥੇ ਦੇ ਨੇਚੁਆਨ ਪਿਛਾਂਹ ਨੂੰ ਮੁੜ ਮੁੜ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਬਦਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਨਾਲੇ ਨਾਲੇ ਅਗੇ ਪਿਛੇ ਕੀਰਤਨ ਵੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਨੌਜਵਾਨ ਪਿਛੇ ਨੂੰ ਆਏ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਲਾਉਣ ਸਪੀਕਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਘੱਟ ਕਰੋ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਥਾਂ ਚਲੇ ਜਾਵੇ।

ਉਹ ਵਾਪਸ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਦੁਬਾਰਾ ਲਾਹ ਕੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੈਂਟ ਤੋਂ ਆਵਾਜ਼ ਖੰਭੇ ਕਰਨ ਦੇ ਜਤਨ

ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨਿਸ਼ਚਲ ! ਫਿਰ ਉਹ ਰਿਕਸ਼ੇ ਦੇ ਹੈਂਡਲ ਤੇ ਲਗੇ ਸਪੀਕਰ ਦਾ ਮੂੰਹ ਉਤਾਂਦ ਨੂੰ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਪਿਛਲੇ ਜੱਥੇ ਵਾਲੇ ਫਿਰ ਮੂੰਹ ਹੇਠਾਂ ਨੂੰ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਹੱਥੋਪਾਈ ਅਤੇ ਛੱਡ ਫੁਡਾਈ ਦਾ ਘੱਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।...ਬੜਪ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਡੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਲੂਸ ਚਲਦਾ ਹੈ।

ਅਗੇ ਫਿਰ ਲਾਉਡ ਸਪੀਕਰਾਂ ਦਾ ਮੀਲ ਭਰ ਦਾ ਸਿਲਸਿਲਾ ਹੈ। ਇਕ ਦੁਕਾਨ ਵਿਚ 'ਬੰਦੀ ਬੱਲ' ਰਿਹਾ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਗੁਰਪੂਰਬ ਦੀ ਸਭ ਸੋਗਤਾਂ ਨੂੰ ਲੱਖ ਲੱਖ ਵਧਾਈ ਹੋਵੇ। ਘੜੀ ਮੁੜੀ ਇਹ ਹੀ ਗੱਲ। ਨਗਰ ਕੀਰਤਨ ਵਾਲੇ ਜਥਿਆ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬਦ ਸੁਣਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ। ਉਸ ਦੁਕਾਨ ਵਿਚ ਬੇਨੇ ਇਕੱਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀਆਂ ਵਧਾਈਆਂ ਵੱਲ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।

ਸੁਆਗਤ ਸੁਆਗਤ ਦਾ ਸ਼ੋਰ ਹੈ। ਸਿਹੜੀ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਗਰਮ ਜੁਗੂ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਅੱਧਾ ਮੀਲ ਏਧਰ ਅਤੇ ਅੱਧਾ ਮੀਲ ਦੂਰ ਪਾਸੇ ਤੱਕ ਲਾਉਡ ਸਪੀਕਰ ਲਗੇ ਹਨ। ਏਨੇ ਥਾਂ ਵਿਚ ਬੰਦੀ ਹੋਰ ਸਬਦ ਕੀਰਤਨ ਸਭ ਥਲੇ ਦਬ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਚੋਕ ਵਿਚ ਸਟੇਜ ਲਾਈ ਰਈ ਹੈ। ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਕਾਰਿੰਦੇ ਹਾਰ ਅਤੇ ਸਿਰੋਪਾਓ ਦੇ ਪਟਕੇ ਲੈ ਖੜੇ ਹਨ। ਹਰ ਵਰੋਂ ਟਰਾਲੀ ਵਾਲੇ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈ ਕੇ ਸੁਆਗਤ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰਬੰਧਕਾਂ ਨੂੰ ਪਛਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਹ ਕੌਣ ਹਨ। ਉਤਰ ਇਹ ਹੈ ਇਹ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਸਟੇਜ ਹੈ। ਸਟੇਜ ਤੇ ਸੁਟਿਰ ਬੁਟਿਰ ਨੌਦੁਆਰ ਖੜੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਢਲਾਟੇ ਜਥੇ ਦਾ ਸੁਆਗਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਜਥੇਦਾਰ ਜੀ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਆਣ ਕੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰੋਪਾ ਲੈ ਜਾਣ।

ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਗੱਲ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮਜ਼ਹੂਰ ਰਾਜੇ ਦੇ ਘਰ ਆਪ ਆਜ਼ਮੀ ਨਾਲ ਰਿਆ। ਇਹ ਸਿਰੋਪਾ ਵੇਣ ਵਾਲੇ ਕੀਰਤਨਕਾਰਾਂ ਕੋਲ ਜਾ ਕੇ ਕੋਠਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਇਕ ਆਪਣੇ ਬਣਾਏ ਸਟੇਜ ਤੇ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੀ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਉੱਚਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਸਿਰੋਪਾ ਸਮਝਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੀਲ ਭਰ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿਚ ਇਸ ਸਟੇਜ ਤੋਂ ਏਨੀ ਆਵਾਜ਼ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਜਲੂਸ ਵਿਚਲੇ ਕੀਰਤਨਕਾਰਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਏਨੇ ਥਾਂ ਵਿਚ ਸੁਣਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇਂਦੀ। ਉਹ ਰੂਪ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਗਲੇ ਚਿਨ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿਚ ਖਬਰਾਂ

ਤਾਵੀਰਾਂ ਛਪਈਆਂ ਹਨ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਉਦਮ ਦੀਆਂ। ਜਲੂਸ ਦੀ 'ਅਗਵਾਈ' ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀਆਂ। ਜਿਹੜੇ ਅੱਠ ਘੰਟੇ ਤੱਕ ਗਾਉਂਦੇ ਰਹੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚ ਰਿਆ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿਤੇ।

ਟਰੱਕਾਂ ਦੀਆਂ ਬਾਡੀਆਂ

ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਟਰੱਕਾਂ ਦੀਆਂ ਅਤਿ ਮਜ਼ਬੂਤ
ਪਾਏਦਾਰ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਖੂਬਸੂਰਤ ਬਾਡੀਆਂ
ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਮਾਹਿਰ

ਪਰਤਾਪ ਬਾਡੀ ਬਿਲਡਰਜ਼

51-ਗੁਲਾਬੀ ਬਾਗ

ਦਿਲੀ-110007

ਮਾਲਕ : ਸੰਤ ਸਾਧਾ ਸਿੰਘ ਮੁਹਾਰਾ ਵਾਲੇ

ਫੋਨ ਨੰ: 519808

HIGH CLASS GUN MANUFACTURERS

AND

REPAIRERS

FREE INDIA GUN MANUFACTURERS

(Industrial Estate, Extension Area, Jammu Cantt.)

Phone No. 42452

(SINGLE BARREL OR DOUBLE BARREL) 12 Bore Guns

Once Purchased Ever Purchased

AS

BEST QUALITY OF THE DAY

IS

OUR MOTTO

IN NEED CONTACT US FOR BARGAIN

WITH FULL CONFIDENCE

(ਹਲਾ—ਸਦਾ ੧੨ ਦੀ ਥਾਕੀ)

ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਟੋਪ ਝਲ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਰਾਗ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਪਿਆਰ... ਜਾਨਵਰਾਂ ਤੇ ਵੀ ਰਾਗ ਦਾ ਅਸਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੇ ਰਾਗ ਨੂੰ ਗੱਦੇ ਵਿਕਸ਼ ਵਿਚੋਂ ਕੱਢ ਕੇ ਜਾਨੂੰ ਦਿਤਾ। ਹਰ ਸਿੱਖ ਦਾ ਫਰਸ ਹੈ ਕਿ ਰਾਗ ਨੂੰ ਮਰਨ ਨਾ ਦਿਤਾ ਜਾਵੇ।

ਨਿਤਨੇ। ਉਪਰੰਤ ਮਹਾਰਾਜ ਬੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਇਹ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਟੋਪ ਵਿਚ ਆਏ ਰਾਗ ਸਬੰਧੀ ਉਪਦੇਸ਼ ਧਾਰੇ ਕਢੇ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਰਾਗੀਆਂ ਦਾ ਉਹੀ ਇਲਾਹੀ ਕੀਰਤਨ ਸੁਣੁ ਹੋਇਆ ਜਿਸਨੇ ਸਮੂਹ ਸੰਗਤ ਤੇ ਵਜਦ ਭਾਰੀ ਕਰ ਦਿਤਾ।

ਬਸੰਤ ਹੰਡਲ ਵਿਚ 'ਮਾਈ ਮੇਂ ਧਨੁ ਪਸਿਓ ਗੰਨਿਅਮੁ' ਅਤੇ ਮਿਸਰ ਕਾਵੀ ਵਿਚ 'ਸੁਣਿ ਸਬੰਧਿ ਮਿਲਿ ਉਦਮੁ' ਭਗਤ ਮਨਾਇ ਲੋਹਿ ਹੋਇ ਭੰਡੇ' ਦੇਸ਼ਬੰਦਾਂ ਦੀਆਂ ਉਚੀਆਂ ਸੁਰਾਂ ਦਿਲਾਂ ਦੀ ਬਿਰਕਤ ਭੇਜ ਕਰ ਵਹੀਆਂ ਸਨ ਪਰ ਮਨ ਨੂੰ ਝਾਂਤੀ ਦੇ ਰਹੀਆਂ ਸਨ।

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮਾਗਮ।

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਜਨਲ ਸਿੰਘ ਨਮਾਧਾਰੀ ਸਾਥਕਾਂ ਨਿਜੀ ਸਕੱਤਰ ਗੁਣ ਮਿਚ ਸੰਦਾਲਕ ਬਣੇ ਉਹਨਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਹੁਣ ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮਾਗਮ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਦਰਅਸਲ ਸਾਥਕਾਂ ਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਵਲੋਂ ਹੈ।

ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਅਨਾਉਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹੁਣ ਅਨਧਕ ਵਰਕਰ ਸ: ਹਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਹੰਸਪਾਲ ਐਮ.ਪੀ. ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ ਨਮਾਧਾਰੀ ਦਰਬਾਰ, ਪ੍ਰਧਾਨ ਹੋਣਾ ਕਮੇਟੀ ਸਟੇਜ ਤੇ ਆ ਕੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਗੇ।

ਸ: ਹਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਹੰਸਪਾਲ ਨੇ ਅਪਣੀ ਤਕਰੀਰ ਵਿਚ ਦਿੱਲੀਆਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਥਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਗੁਰੂ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਤਕ ਸੁਣਾਇਆ। ਉਹਨਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਦੋ ਹੱਲੇ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਬਾਈਲੈਂਡ ਅਤੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿਚ ਹੋ ਚੁਕੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਕ, ਇਸ ਸਾਲ ਤਨਜਾਨੀਆ ਵਿਚ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸਮਾਧਿਕਾ ਗਿਮੇਜਨ

ਇਸ ਮੌਕੇ ਤੇ ਹੋਣਾ ਕਮੇਟੀ ਵਲੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਕ ਸਮਾਧਿਕਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਜਿਸ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬੀ ਹਿੰਦੀ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਚ ਲੇਖ ਅਤੇ ਮੁੰਦਰ ਇਤਿਹਾਸਕ, ਭਲਾਅਕ ਤਸਵੀਰਾਂ ਸਨ।

ਸਮਾਧਿਕਾ (ਸੰਵੀਨਰ) ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਬਾਅਦ ਗੁਰਜਨਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਵਾਰੀ ਵਾਰੀ ਨਾਮ ਐਲਾਨੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਜਣਾਂ ਨੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਵੁਲਾਂ ਦੇ ਹਾਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਸੁਆਗਤ ਵਿਚ ਸੰਗਤ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਹਾਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਕੇ ਬੰਦਗੀ ਜਿਹਾ ਗੱਲੋਂ ਨਾਲ ਫੁਟਾ ਕੇ ਸਾਕਮਣੇ ਧਰ ਦਿੱਤੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਇਹ ਹਨ।

੧. ਸ: ਹਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਹੰਸਪਾਲ, ਪ੍ਰਧਾਨ ਹੋਣਾ ਕਮੇਟੀ।
੨. ਸ: ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਾਥੀ ਮੇਅਰ ਦਿੱਲੀ
੩. ਚੋਧਰੀ ਵਰਕ ਸਿੰਘ ਐਮ.ਪੀ. ਆਉਟਰ ਦਿੱਲੀ
੪. ਲਾਰੀ ਗਟੇਜ ਦਾਸ, ਚੇਅਰਮੈਨ ਵਾਟਰ ਸਪਲਾਈ ਦਿੱਲੀ
੫. ਡਾ: ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ ਵਰਮਾ ਐਂਗਰਾਥਾ
੬. ਮਾਸਟਰ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਪ੍ਰਧਾਨ ਸਰਬ ਹਿੰਦ ਨਾਮਧਾਰੀ ਦਰਬਾਰ
੭. ਗਿਆਨੀ ਅਮਰ ਸਿੰਘ, ਸਾਥਕਾ ਮੇਅਰ ਦਿੱਲੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ
੮. ਪੰਡਿਤ ਸੋਨਾ ਰਾਮ ਜੀ ਚੌਹਰਕ
੯. ਸ: ਜੀ.ਐਸ. ਕਨਥੀਰ ਪਤ੍ਰਕਾਰ
੧੦. ਸੂਰਾ ਗੋਤਾ ਸਿੰਘ

ਵੁਲਾਂ ਦੇ ਹਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਆਗਤ ਬਾਅਦ ਤਕਰੀਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸਨਮਾਨ ਭੇਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਮੇਅਰ ਦਾ ਭਾਸ਼ਨ

ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਮੁਖ ਸ਼ਹਿਰੀ ਸ: ਮਹਿੰਦਰ ਸਾਥੀ ਮੇਅਰ ਸਾਹਿਬ ਮੱਥ ਤੇ ਆਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਲ ਵਿਚ ਸ: ਹਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਹੰਸਪਾਲ ਜੀ ਨੇ ਵੁਲਾਂ ਦਾ ਹਾਰ ਪਾ ਕੇ ਸੁਆਗਤ ਕੀਤਾ। ਮੇਅਰ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਾਵ ਭਿਜੇ ਸ਼ਵਲਾਂ ਇਸੇ ਰਿਹਾ :

...ਪਰਮ ਪ੍ਰਸੰਨੀਯ ਪਰਮ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ! ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਮਾਨ ਅਤੇ ਗੋਰਵਤਾ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਜੋ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਹੋਣਾ ਕਰਾਊਨ ਜੀ ਆਗਿਆ ਦਿਤੀ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਰਿਣੀ ਹਾ... ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਹੋਏ ਹਮੇਲਿਆ ਅਤੇ ਫਸਾਦ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਸੀਂ ਵਿਰਸਾ ਸੰਭਾਲਕੇ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਆਚਰਨ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ... ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਇਕ ਥਾਂ ਮਿਸ਼ਨ

ਓ ਕੇ ਪੰਜਾਬ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਕਾਲੀ ਚੈਂਡਕ੍ਰਮਾਰਟਰ ਨਾਲ ਚਿੱਠੀ ਪੱਤਰ ਕਰਕੇ ਵੀ ਗਏ ਪਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕੁਆਵਨ ਨਹੀਂ ਜੀ ਦਿਤਾ। ਵਾਪਸੀ ਉਤੇ ਅਸੀਂ ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਕੁਏ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਘਪਟੇ ਕਾਰਜ ਵਾਸਤੇ ਬਹੁਤ ਹੌਸਲਾ ਦਿਤਾ। ਜੋ ਅਸੀਂ ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਨਾ ਹੋਕੇ ਆਉਂਦੇ ਤਾਂ ਉਤਸ਼ਾਹਿਟ ਹੋ ਜਾਣਾ ਸੀ—ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਹਿਣੀ ਹਾਂ...

ਚੌਧਰੀ ਭਰਤ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਚੌਧਰੀ ਭਰਤ ਸਿੰਘ ਬਾਹਰਲੀ ਚਿੱਠੀ ਤੋਂ ਲੋਕ ਸਭਾ ਲਈ ਮੈਂਬਰ ਚੁਣੇ ਗਏ ਹਨ। ਉਹਨਾ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬੇਬੇ ਆਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਇਥੇ ਆ ਕੇ ਬਹੁਤ ਗਿਆਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਕੰਰਤਨ ਸੁਣ ਕੇ ਸਹੁਰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਨਾਮਧਾਰੀਆਂ ਨੇ ਪੁਤਾਲੀ ਪਰੰਪਰਾ ਨੂੰ ਕਾਲਿਮ ਰਖਿਆ ਹੈ ਇਹ ਲਾਭਾਰਾ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਦੀਆਂ ਅਤੇ ਸਸਤੀਆਂ ਸਾਦੀਆਂ ਕਸਦੇ ਹਨ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿਚ ਖੁਦਕਸ਼ੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀਆਂ।

ਲਾਲਾ ਗਣੇਸ਼ ਦਾਸ

ਸੱਚੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਉਸ ਦੇ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਦਰਸਨ ਕਰ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਇਥੇ ਆ ਕੇ ਬਹੁਤ ਪਰਸੰਨ ਹੋਇਆ ਹਾਂ।

ਤਾ: ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ ਵਰਮਾ

ਮੈਂ ਮਹਾਰਾਸਟਰ ਤੋਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਸ: ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਅੰਗਰਾਬਾਦ ਅਤੇ ਸੂਬਾ ਹਰਵੰਸ ਸਿੰਘ ਦੋਸੀ ਲੋ ਕੇ ਆਏ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਇਕ ਪਹਿਲਾ ਮੌਕਾ ਹੈ ਜੋ ਦੋਵੇਂ ਵਡਾ ਧਰਮ ਸ਼ਿਲੇਨ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ...। ਧਰਮ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ...ਪਰੰਪਰਾ ਅਤੇ ਬੁਝੀ ਵਿਚ ਫਰਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਬਿਰਥ ਦੇ ਪਤੇ ਭੁਤ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਨਿਕਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੋ ਭੜਿਆਂ ਪਤਿਆਂ ਨੂੰ ਹੋਈ ਨਾਲ ਜੋੜਨਾ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਉਹ ਬੁਝੀ ਹੈ ਨਵੇਂ ਪਤੇ ਪਰੰਪਰਾ ਹਨ। ਜਦੋਂ 'ਬੰਗੋ' ਕੀ ਹੋਲੀ ਦੰਗੋ' ਕੀ ਹੋਲੀ' ਬਣ ਗਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਗੋਵਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਧਾਮਕ ਅਤੇ ਸਮਾਜਕ ਚੇਤਨਾ ਲਿਆਈ... 'ਮੈਂ' ਨੂੰ 'ਹਮ' ਵਿਚ ਮਿਲਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਧਰਮ ਵਿਚ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਜਿਤਨਾ ਵਿਚ ਨੀਤਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕੋਲ ਸੁਰ ਦੀ ਤਾਕਤ ਹੈ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ। ਇਹ ਚੇਤਨਾ ਨੂੰ ਭਾਲ ਵਿਚ ਬੰਨਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੀ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਾ ਕਰਤਵ

ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸੰਤ ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ ਕੇਵਲ

ਇਸ ਮੌਕੇ ਤੇ ਸੰਤ ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ ਕੰਵਰ ਵਲੋਂ ਨਿਖੀ ਗਈ ਸੁਆਗਤੀ ਕਵਿਤਾ ਸਟੇਜ ਸਕੱਤਰ ਨੇ ਹੀ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਈ।

ਮਾਸਟਰ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਸਰਬ ਹਿੰਦ ਨਾਮਧਾਰੀ ਦਰਬਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮਾਸਟਰ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਅਪਨੀ ਤਬਜ਼ੀਰ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਕਿ "...ਨਾਮਧਾਰੀ ਮਿਸ਼ਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ...ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਚਿੱਟਾ ਝੰਡਾ ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਗੱਠਿਆ ਤਾਂ ਕਿ ਕਾਲੇ ਕੱਚੇ ਹਥੀ ਅਮਰੀਕਨ ਸਭ ਅਮਨ ਨਾਲ ਹਰਿਣ।

ਗਿਆਨੀ ਅਮਰ ਸਿੰਘ

ਜੇ ਕੋਈ ਸਖਸੀਅਤ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਨਾ ਭੀਜਪਲਿਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਿੰਨੇ ਅੱਜ ਅੱਜ ਦੇਖ ਕੀ ਹਾਂ। ਚਿੱਲੀ ਜਿਥੇ ਨਰਬਰ ਦੇ ਦੁੱਧੇ ਉਠਦੇ ਕੀ ਅਤੇ ਵਿਉਂਤਾ ਬਣਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਉਥੇ ਇਲਾਹੀ ਕੀਰਤਨ ਨਾਲ ਹਵਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਾਖਸ਼ਤ ਦਰਸਨ ਤੋਂ ਬਗ਼ੈਰ ਕੋਈ ਗੱਤ ਨਹੀਂ ਚਲ ਸਕਦੀ।

ਪੰਡਿਤ ਸੋਨਾ ਰਾਮ

ਰੱਹਤਕ ਤੋਂ ਆਏ ਜਿੰਦੀ ਮਹਾਪੁਰਸ਼ ਪੰਡਿਤ ਸੋਨਾ ਰਾਮ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਅਭਿਆਸੀ ਵਿਆਖਿਆਕਾਰ ਸਨ। ਬਹੁਤ ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਉਗਰਮਈ ਪਰਵਚਨਾਂ ਵਿਚ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਗਾਇਨ ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ। ਉਹਨਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚੋਂ ਪੰਠਿਆਂ ਅਤੇ ਤੁਕਾਂ ਦੇ ਨੰਬਰ ਦਸ ਦਸ ਕੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਮੂਰਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰਨ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਉਹਨਾਂ ਕਿਹਾ ਭਾਰਤ ਹੋਲੇ ਮਹੋਲੇ ਬਨਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਸਦਾ ਹਿਣੀ ਰਹੇਗਾ।

ਪੰਡਿਤ ਨਰਿੰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ

ਕਾਲ ਦੇ ਤਿੰਨ ਹਿੱਸੇ ਹਨ। ਬੀਤ ਗਿਆ, ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਵਰਤਮਾਨ। ਹੱਥ ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਲ ਦੀ ਅਵਧੀ ਇਕ ਛਿਣ ਹੈ। ਇਕ ਛਿਣ ਤੋਂ ਭਗਤੀ ਦੀ ਲਾਹੇਵੰਦ ਹੈ। ਸਿੰਗ ਤੇ ਜਿਤਨੀ ਦੇਰ ਦਾਣਾ ਟਿਕ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਤਨੀ ਦੇਰ ਦੀ ਭਗਤੀ ਭਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਉਲਟ ਉਤਨੀ ਦੇਰ ਦੀ ਫਲ ਭੱਭ ਵੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਾਸਤ

ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸਹੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਮਹਾਰਾਜ ਬੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਅੰਤ ਤੇ ਸੰਖੇਪ ਜਿਹੇ ਪ੍ਰਵਚਨ ਵਿਚ ਪੰਡਿਤ ਨਰਿੰਜਨ ਦੇਵਾਨੀ ਦੇ ਕਥਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਕ ਫ਼ਿਟ ਦੀ ਸੰਗਤ ਜਨਮ ਸਵਾਰ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਗੱਲ ਸੁਣਾਈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨਾਲ ਕਰਾਚੀ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਜਾਗ ਵਿਚ ਪਛਿਆ ਕਿ ਕਿਥੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮਾਰਨੀ ਪਾਪ ਹੈ। ਫ਼ਤਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੰਗਤੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨਿਰਨੋਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਉਹਨਾਂ ਬੈਠਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਡਬੇ ਵਿਚ ਚਿੱਠੀ ਲਿਖੀ ਸਵਾਲ ਰੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਉਤਰ ਲਿਖਿ ਤੇ ਦਿਤਾ ਉਹ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੀ ਟੁੱਕ ਸੀ।

ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੋਲੀ ਘਾਤ, ਕੋਝਕਾ
ਅਣਦਾਰੀ ਕਾ ਧਾਨ
ਫਿਟਕ ਫਿਟਕਾ ਕੌਣ ਬਦੀਆ
ਸਦਾ ਸਦਾ ਅਭਿਮਾਨ

ਉਸ ਇਕ ਫ਼ਿਟ ਨੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਵਾਲੇ ਦਾ ਜੀਵਨ ਦੀ ਬਦਲ ਦਿਤਾ।

ਅੰਤ ਉਹੋ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਨੇ ਧਰੇ ਜੋਗਦਾਸ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਪਥਾਰ ਨੂੰ ਸਹਿਯੋਗ ਦਿਓ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਾਡਾ ਪੁਰਾਣਾ ਕੌਮੀ ਅਪਥਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਮਜ਼੍ਹਬੂਤੀ ਬਦਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਨੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਰਿਆਮ ਯੁਗ ਮਰਿਆਦਾ ਨਿਰੀਖਿਅਕ ਪੜ੍ਹਣ ਲਈ ਪੁਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰੇਰਿਆ।

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪ੍ਰਵਚਨ

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਪ੍ਰਵਚਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਵਾਸਤੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਸੰਗਤ ਉਤਸ਼ਾਹ ਸੀ। ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਬਹੁਤ ਮਿੱਠੇ ਮਿੱਠੇ ਬੋਲਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ ਕੁਝ ਬਚਨ ਕਹੇ ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਬਾਲਕ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸੰਗਤਾਂ ਤੋਂ ਕਹਾ ਕੇ ਵਰਜਾਇਆ ਕਿ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਵਲੋਂ ਪੁਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਹੱਤਵ ਦੀ ਅੱਜ ਦੀ ਲੰਡ ਹੈ। ਅੱਜ ਚੰਗੇ ਭਾਵੇਂ ਬਦਲ ਗਏ ਹਨ ਪਰ ਇਕ ਲੜਾਈ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਅੰਦਰ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ

ਘਰ ਨੂੰ ਲਟਕ ਵਾਲੇ ਦੀ ਹਨ ਕਜ਼ੀਰ ਜੀ ਨੇ ਬਸੰਤ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ :

ਸਭ ਮਦਮਾਦ ਕੰਢੇ ਨ ਜਾਗ
ਸੰਗ ਹੀ ਚੋਰ ਘਰੂ ਮੁਸਨ ਲਾਗ

ਇਸ ਦੇਹੀ ਕੋ ਅਧਿਕ ਕਾਮ
ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਕਸਿ ਜਾਮ ਨਾਮ

ਇਸ ਮੰਤਵ ਵਾਸਤੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੁਰੀ ਸੰਗਤ ਤਿਆਗਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਭਾਈ ਕੁਰਦਾਸ ਦਾ ਨਸ਼ਿਤ ਜਿਸ ਵਿਚ ਪਰਮਾਣਾ ਸਹਿਤ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦਿਨਾ ਦੀ ਹਵਾ, ਕੋਈ ਪਾਣੀ-ਕੋਈ ਅਗਨੀ ਵਿਚੋਂ ਕੰਮ ਸਵਾਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹੀ ਚੀਜ਼ ਉਲਟ ਦਿਹਾ ਵਿਚ ਨੁਕਾਨਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਚੰਗੀ ਸੰਗਤ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾੜੀ ਸੰਗਤ ਜਮਪੁਰ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਗੁਰੂ ਦਸਾ ਕੋ ਪਦਨ ਰਵਾਨ ਕੋ ਬਰਖਾ ਹੈ
ਗੁਰੂ ਦਸਾ ਕੋ ਪਦਨ ਵਾਦਰ ਬਿਲਾਤ ਹੈ।
ਗੁਰੂ ਦਲ ਪਾਨ ਕੀਏ ਹਰਤ ਅਰੰਭ ਵੇਹੀ
ਗੁਰੂ ਜਲ ਪਾਨ ਬਿਆਪੇ ਬ੍ਰਿਵਾ ਬਿਲਲਾਤ ਹੈ।
ਗੁਰੂ ਗ੍ਰਹਿ ਕੀ ਅਗਨਿ ਪਾਕ ਸਾਕ ਸਿਧ ਕਰੇ
ਗੁਰੂ ਗ੍ਰਿਹ ਕੀ ਅਗਨਿ ਬਦਨ ਜਗਤ ਹੈ।
ਗੁਰੂ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਹੁਟੈ
ਗੁਰੂ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਜਮਪੁਰਿ ਜਾਤ ਹੈ।

ਅੰਤ ਵਿਚ ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਆਗੂਰਿ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹਰ ਵੇਲੇ ਇਕ ਘੰਟਾ ਨਾਮ ਸਿਰਜਨ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਿਆ ਕਰੋ ਅਤੇ ਇਕ ਪਾਠ ਇਕ ਮਹੀਨੇ ਵਿਚ ਸੰਪੂਰਨ ਆਦਿ ਸ੍ਰੀ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਕੀਤਿਆ ਕਰੋ।

ਚੰਦਨ ਚੰਦ ਨ ਸਰਦ ਹੁਤਿ
ਮੂਲ ਨ ਮਿਟਈ ਘਾਮ
ਸੀਤਲ ਬੀਏ ਨਾਨਕਾ
ਜਪਦੰਤੋਂ ਹਰਿ ਨਾਮੁ

ਕੀਰਤਨ ਮੁਕਾਬਲਾ

ਰਾਤ ਨੂੰ ਨੌਜਵਾਨ ਭਾਗੀ ਜਸਿਆਂ ਦਾ ਕੀਰਤਨ ਮੁਕਾਬਲਾ ਸੀ। ਇਸ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿਚ ਹਜ਼ਾਰੀ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸਨ।

ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਮਗੋਰ ਨਗਰ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਨੌਜਵਾਨ ਕੋਟਰਨਕਾਰਾਂ ਨੇ ਦੌਲਕ ਛੋਟਿਆਂ ਨਾਲ ਕੀਰਤਨ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਬਾਅਦ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦਾ ਦਰਬਾਰ ਸਜਿਆ ਜਿਸ ਦੇ ਜੱਥੇ ਸਨ ਮਾਨਸਰੋਜ ਮਹਾਰਾਜ ਬੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅਤੇ ਉਸਤਾਦ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਸੰਤ ਨਗਰ ਨੇ ਮਾਲਕੋਸ਼ ਦੀਆਂ ਸੂਹਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਬਦ ਗਾਇਆ :

“ਬਿਸਰਿ ਗਈ ਸਤ ਤਾਰਿ ਪਲਾਈ”

ਤਬਲੇ ਤੇ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਾਥ ਦਿਤਾ।

—ਭਾਈ ਨਗਰ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਫੋਟੋ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਜੱਥੇ ਵਿਚ ਜੁਗਾਦ ਸਿੰਘ-ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਰਾਗ ਜੋ ਜੋ ਵੰਤੀ ਦੀਆਂ ਸੂਹਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਬਦ ਪੜ੍ਹਿਆ :

ਪੂਰ ਤੋਰੇ ਮਗ ਜੋ ਸੂਰਿ

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨਮੋਹਨ

ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹੀ ਲੰਚਾ ਪੂਰਿ

—ਨਾਮਪੁਰੀ ਸੰਗੀਤ ਕੇਂਦਰ ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਜੱਥੇ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ, ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ (ਤਬਲਾ) ਨੇ ਦੋ ਸ਼ਬਦ ਪੜ੍ਹੇ। ਪਹਿਲਾ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੩ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਬਸੰਤ ਰਾਗ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹਿਆ :

ਬਸੰਤ ਚੰਤਿਆ ਕੂਨੀ ਬਨਰਾਇ

ਏਹਿ ਗੋਖ ਜੇਤ ਫੁਲਾਹਿ ਹਰਿ ਚਿਤ੍ਰ ਲਾਇ

ਇਨ ਬਿਹਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਜੀਇ

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀ ਦਿਨ ਰਾਤੀ,

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮਿ ਕਏ ਧੋਇ ॥

ਦੂਸਰਾ ਸ਼ਬਦ ਮਾਲਕੋਸ਼ ਦੀਆਂ ਸੂਹਾਂ ਵਿਚ ਧਰੁਪਦ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿਚ ਗਾਇਆ ਗਿਆ।

ਹੇ ਗੋਬਿੰਦ, ਹੇ ਗੋਪਾਲ,

ਹੇ ਦਾਇਆਲ ਲਾਲ।

... ..
ਸ੍ਰੀ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ (ਸਿਤਾਰ) ਧਰਮ ਸਿੰਘ, ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ (ਸਰੋਦ) ਅਤੇ ਸਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਤਬਲਾ) ਦੇ ਜੱਥੇ ਨੇ ਅਪਣੇ ਆਪਣੇ ਸਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਪਹਾੜੀ ਦੀਆਂ ਸੂਹਾਂ ਵਿਚ ਵਗੀਦ ਗੀਤ ਗਾਇਆ :

ਕਾਗ ਕਰੋਕੁ ਦਢੀਲਿਆ, ਸਗਲਾ ਖਾਇਆ ਮਾਸੁ
ਏ ਦੁਇ ਨੇਨਾ ਮਤਿ ਵਹਉ, ਪਿਰ ਚੇਖਨ ਕੀ ਆਸ

ਮਹਿਲ ਸਿੰਘ ਸੰਤ ਨਗਰ ਦੇ ਜੱਥੇ ਨੇ ਇਕ ਸ਼ਬਦ ਪੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਇਕ ਅਮਰੀਕੀ ਸਿੰਘ ਹਰਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਅਮਰੀਟ) ਦੇ ਜੱਥੇ ਨੇ ਭੋਮ ਪਲਾਸੀ ਵਿਚ “ਬਿਸਰਿ ਗਈ ਸਤ ਤਾਰਿ ਪਲਾਈ” ਦਾ ਕੀਰਤਨ ਕੀਤਾ।

ਸੰਤ ਬਲਕਾਰ ਸਿੰਘ

ਇਹ ਲਾਲ ਇਸ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੀ ਤਾਂ ਸ਼ਾਮਪਤੀ ਹੱਲੀ ਪਰ ਇਕ ਵੰਨਗੀ ਸਤਿਕੂਜ਼ ਨਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਰੁਗ ਅਨੁਸਾਰ ਖੋਸ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਸੀ ਪੁਰਾਣਨ ਸਿਖਾਂ ਵਲੋਂ ਕੀਰਤਨ ਦੀ ਦੌਲਕ ਛੋਟਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ੈਲੀ। ਸੰਤ ਬਲਕਾਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੰਠਾਲ ਕੇ ਵੱਲਕ ਵਜਾਈ। ਦੋ ਸ਼ਬਦ ਲੰਮੀਆਂ ਹੋਕੇ ਵਿਚ ਉਹਨਾਂ ਪੜ੍ਹੇ ਮੁਟਾਏ।

... ..

ਹੱਲੇ ਦਾ ਦੀਵਾਨ

ਉਪਰੋਕਤ ਸ੍ਰੀ ਜੈਤੀ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਨੌਜਵਾਨ ਜਥੇਦਾਰ ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਜਥੇਦਾਰ ਮੇਵਾ ਸਿੰਘ ਸੰਤ ਨਗਰ ਅਤੇ ਜਥੇਦਾਰ ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਬਪੂਰਾ ਵਲੋਂ ਵਿਦਵਾਨ ਜਥੇਦਾਰ ਰਾਤ ਜੋ ਵਜੋਂ ਤਕ ਹੱਲੇ ਦੇ ਦੀਵਾਨ ਲਾਏ।

ਇਹ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਦਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਸੀ।

(ਬਾਕੀ ਅਗਲੇ ਅੰਕ ਵਿਚ)

ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਰਸੇ ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਸੀ ਦੂਤ :

ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਕੰਵਲ

ਕੁਲਚਰਨ ਸਿੰਘ ਭਾਟੀਆ

‘ਪ੍ਰਦੇਸੀ ਬੈਠ ਕੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਸਿਰਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਾਇਆ
ਜਾਂ ਸਕਦਾ।’

‘ਬਲਬੀਰ, ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਤਾਰਤੀ-ਕੁਸਤੀ ਉਪਰ
ਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ।’

‘ਭਾਰਤੀ ਘੁਲਾਟੀਆਂ ਥਾਰੇ ਖੋਜ ਕਰਨੀ—ਇਹ
ਬਲਬੀਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਉਮਰ ਭਰ ਦਾ ਘੱਲ ਬਣਾ
ਲਿਆ ਹੈ।’

‘ਬਲਬੀਰ ਦੇ ਘਰ ਜਾਂ ਕੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਰਦਾ ਹੈ
ਜਿਵੇਂ ਕੁਸੀ ਕਿਸੇ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਸਿਟ੍ਰੇਜ਼ੀਅਮ ਵਿਚ ਦੁਸ
ਗਏ ਹੋਏ।’

‘ਬਲਬੀਰ ਨੇ ਬਰਤਾਨੀਆ ਵਿਚ ਵੀ ਨਿੱਕਾ ਜਿਹਾ
ਪੰਜਾਬ ਬਣਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ।’

ਇਹ ਹਨ ਬਰਤਾਨਵੀ ਪ੍ਰੈਸ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਟੁਕਾਂ
ਜਿਹੜੀਆਂ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਵਾਸੀ ਦੂਤ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਕੰਵਲ ਦੇ
ਕੰਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅੱਜ ਕਲ੍ਹ ਉਸ ਨੂੰ
ਕੁਸਤਮ-ਅਜਾਇਬ ਘਰ ਖਰਾਉਣ ਦਾ ਖਬਰ ਦਿੱਤੀਆਂ
ਹੋਇਆ ਹੈ ਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਬਰ ਦਾ ਝੱਲ ਸਵਾਰ
ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਨੂੰਨੀ ਬਣ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਛੇ
ਧੱਸਦਾ ਹੈ... ‘ਜਿਹ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੁਪਨਾ ਵੀ
ਨਹੀਂ ਆਇਆ,’ ਉਹ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਮੁਸਕਰਾਂਦਾ ਖੁਹਾਨੂੰ
ਆਪਣੇ ਜਨੂੰਨ ਬਾਰੇ ਦਸੇਗਾ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਦੀ ਸੂਚੀ ਪੜ੍ਹੀ ਤਾਂ ਮੈਂ
ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ। ਸੂਚੀ ਵਿਚ ਸੰਕੇਤਕ ਅਜਿਹੀਆਂ
ਤਸਵੀਰਾਂ ਤੇ ਅਦੁੱਤੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਕੇ
ਹੀ ਸਾਡਾ ਸਿਰ ਗੁੰਦਵ ਨਾਲ ਉਚਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ
ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੇ ਸਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਮੰਨੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ
ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਵਸਤਾ ਮੁਲਾਹਜਾ ਹੋਣ :—

- * ਕੁਸਤਮ ਪਹਿਲਵਾਨ (ਸੱਲੂਵੀ) ਸਜੀ ਤੇ ਅੱਧ ਵਿਚ)।
- * ਹਾਜੀ ਪਹਿਲਵਾਨ (ਜਹਾਂਗੀਰੀ ਨਾਲ)।
- * ਉਸਤਾਦ ਨੂਰਉਦੀਨ ਪਹਿਲਵਾਨ ੧੭੩੫-੧੮੧੦ ਜਿਸ
ਨੂੰ ਅਜੇਹੀ ਕੁਸਤੀ ਦਾ ਪਿਤਾਮਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ

ਜਿਸਦੀ ਕਵਰ ਉਪਰ ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ
ਯਾਦਗਾਰੀ ਪੱਥਰ ਲਗਵਾਇਆ ਸੀ।

- * ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦਾ ਵਰਧਾਨੀ ਪਹਿਲਵਾਨ
ਸਦੀਕਾ।
- * ਮਹਾਰਾਜਾ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਸਦੀਕੋ ਗਿਲਗੂ ਅਤੇ ਕੁਚਾਲ
ਪਹਿਲਵਾਨ ਦੀ ਕੁਚਾਲੀ ਲਾਹੌਰ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਇਕ ਬਾਹੀ
ਵਿਚੋਂ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹੈ।
- * ਕੁਚਾਲ ਪਹਿਲਵਾਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੀ ਅਤੇ ਫਾਜ਼ੇ ਨਾਲ ਜੰਗੀ
ਦੀ ਕੁਚਾਲੀ (੧੮੬੩)।
- * ਕੁਚਾਲ ਪਹਿਲਵਾਨ ਜਿਸ ੧੮੭੦ ਵਿਚ ਲੰਡਨ ਵਿਖੇ
ਕੁਸਤੀ ਲੜੀ ਤੇ ਮਲਕਾ ਵਿਕਟੋਰੀਆ ਤੋਂ ਸਨਮਾਨ
ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ।
- * ਇਕ ਮਿੱਥ ਘੁਲਾਟਾ ਜਿਸ ਮੰਦਿਆਂ ਉਪਰ ਪੰਜ ਪਹਿਲ-
ਵਾਨ ਚੁੱਕ ਰਖੇ ਹਨ।
- * ਕਿੱਕਰ ਸਿੰਘ ਪਹਿਲਵਾਨ ਹਿੰਦ ਦਾ ਦਿਓ ਜਿਸ ਦੀ
ਫ਼ਾਈ ੮੦ ਇੰਚ ਚੌੜੀ ਸੀ ਤੇ ਇਹ ਅੱਖੇ ਵੀ ਦੁਨੀਆਂ
ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਹੈ।
- * ਅਹਿਮਦ ਬਖਸ਼ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੀ ਜਿਸ ਆਪਣੇ ਚੌੜੇ ਚਕਲੇ
ਮੰਦਿਆਂ ਉਪਰ ਤਿੰਨ ਪਹਿਲਵਾਨ ਚੁੱਕ ਰਖੇ ਹਨ।

...ਗਾਮਾ, ਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਰਾਏਪੁਰ ਭੋਜਵਾਲਾ, ਬਡਨ ਸਿੰਘ
ਪਹਿਲਵਾਨ, ਪੰਡਤ ਚੁੱਨੀ ਲਾਲ ਸਿਤਾਰਾ-ਏ-ਹਿੰਦ,
ਸੰਸਾਰ ਚੰਪੀਅਨ ਕਰੀਮ ਸ਼ਖਸ, ਗੁੱਟਾ ਸਿੰਘ ਹਾਸਾ,
ਚੌੜਾ ਟਾਈਗਰ, ਇਮਾਮ ਬਖਸ਼, ਕੁੱਟਾ, ਹਮੀਦਾ, ਮੀਰਾ
ਬਖਸ਼ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੀ ਅਖਾਜਾ, ਸਿਆਲਕੋਟੀ
ਅਖਾਜਾ, ਲਾਹੌਰੀ ਅਖਾਜਾ...ਤੇ ਇਹ ਸੂਚੀ ਮੁਕੱਦਮੇ
ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ।

ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਕੰਵਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਇਕ
ਮੌਜਬਾ ਕਣ ਚੁਕਿਆ ਹੈ। ਪਿਛੇ ਜਿਹੇ ਬਰਤਾਨਵੀ ਤੇ ਪਾਕਿ-
ਸਤਾਨੀ ਪ੍ਰੈਸ ਵਿਚ ਇਕ ਭਖਵੀਂ ਚਰਚਾ ਦਲਦੀ ਰਹੀ ਕਿ
ਗਾਮਾ ਸੰਸਾਰ ਚੰਪੀਅਨ ਵੀ ਬਣਿਆ ਸੀ। ਕੰਵਲ ਸਮਝ ਹੋ
ਕੇ ਇਸ ਚਰਚਾ ਦਾ ਤਮਾਸ਼ਾ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ ਤੇ ਜਦੋਂ ਗੱਲ
ਸਿਖਰ ਉਪਰ ਪੁੱਜੀ ਤਾਂ ਉਸ ਅਜਿਹੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰ
ਦਿਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਕੇ ਖੁਫ਼ ਆਲੋਚਕ ਪਸਿਆਨੇ ਜਿਹੇ ਹੋ ਕੇ
ਰਹਿ ਗਏ। ਬਲਬੀਰ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰ ਦਿਤੀ
ਕਿ ਗਾਮਾ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਚੰਪੀਅਨ ਪਹਿਲਵਾਨ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਕੰਵਲ ਨੂੰ ਇਹ ਚੇਟਕ ਕਿਵੇਂ ਠੱਗੀ? ਇਕ ਨਿੱਕੀ ਜਿਹੀ ਘਟਨਾ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਰੁਖ ਨੂੰ ਹੀ ਪਲਟ ਦਿਤਾ। ਇਹ ਗੱਲ ੧੯੫੨ ਦੀ ਹੈ। ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਭੈਣ ਗੁਆ ਪਹਿਲਵਾਨ ਨਾਲ ਹੋ ਗਈ। ਉਸ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਅ ਹੀ ਪੁਛ ਲਿਆ, “ਜੁਆਨ! ਕੀ ਕੁਗਲ ਹੋ ਰਹਾ ਹੈ?”

“ਕਵੀ ਹਾਂ! ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਲਿਖਦਾ ਹਾਂ...”

“ਸਾਡੀ ਕਵਿਤਾ ਕੌਣ ਲਿਖੇਗਾ? ਉਹ! ਕਿੰਨੇ ਪਹਿਲਵਾਨ ਅਣਗੋਲੇ ਹੀ ਮਰ ਗਏ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਕੌਣ ਲਿਖੇਗਾ ਤੇ ਬਲਬੀਰ ਨੇ ਰਹੀਆ ਕਰ ਲਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਹੀਦੀਆਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਹੀ ਲਿਖਾਂਗਾ ਜਿਹੜੇ ਸਾਡਾ ਵਿਰਸਾ ਹਨ... ਸਾਡੇ ਅਮੀਰ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹਨ ਤੇ ਉਹੀ ਗਲ ਹੋਈ। ਇਕ ਉਮਰ ਤੇ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰੇਮੀ ਲਗਾਓ ਕੰਵਲ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਪਹਿਲਵਾਨਾਂ ਉਪਰ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਲਿਖ ਦਿਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਵਾਨਾਂ ਦਾ ਮਹਾਕੰਠ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ੧੯੬੫ ਵਿਚ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਨੂੰ ਯੂਨੈਸਕੋ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਿਲ ਚੁਕਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ‘ਗੁਆ-ਗੁਆ ਦਾ ਰੋਹ’ ਆ ਰਹੀ ਹੈ। ਏਸੇ ਵਿਖੇ ਉਪਰ ਉਸ ਦੀ ਭੀਜੀ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ‘SIKH STRONG MEN OVER THE YEARS’ ਦਿੱਤੀ। ਏਸੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿਚ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਕੋਭਿਆਲਾਂ ਬਾਰੇ ਵੀ ਇਕ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਦੇ ਚੁਕਿਆ ਹੈ।

ਖੇਡ-ਲਿਖਾਰੀ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਕੰਵਲ ਦਾ ਸਨਮਾਨ

ਜਲੰਧਰ—ਪੰਜਾਬ ਕਬੱਡੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਵਲੋਂ ਪਿਛਲੇ ਦਿਨੀਂ ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਖੇਡ ਲਿਖਾਰੀ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਕੰਵਲ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸਨਮਾਨ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਕਾ ਮੰਤਰੀ ਸ: ਉਮਰਾਓ ਸਿੰਘ ਤੇ ਕਬਡੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸ: ਇੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮਮੋਟ ਰੱਦ ਕੀਤਾ। ਸਪਰਟਸ ਸਕੂਲ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਸ: ਤਿਰਲੋਚਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵੀ ਸ: ਕੰਵਲ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵੀ ਦਿਤੀ। ਸ: ਉਮਰਾਓ ਸਿੰਘ ਤੇ ਸ: ਇੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਖੇਡਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਤੇ ਜੋਰ ਦਿਤਾ।

ਸੁਭ ਅਨੰਦ ਕਾਰਜ

ਸੋਨ ਰਾਜਪਾਲ ਸਿੰਘ ਸਪੁੱਤਰ ਸੋਨ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ, ਨਵੀਨ ਕਲਾਥ ਚਾਉਸ ਮੰਡੀ ਦਾ ਸੁਭ ਅਨੰਦ ਕਾਰਜ ਬੀਬੀ ਹਾਟੀ ਸਪੁੱਤਰੀ ਸ: ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਰਬੰਦਾ ਸੁੰਦਰ ਨਗਰ ਨਿਵਾਸੀ ਨਾਲ ੩ ਫਰਵਰੀ ੧੯੮੫ ਨੂੰ ਨਮਗਾਹੀ ਪਰਸ਼ਾਦਾ ਮੰਡੀ ਵਿਖੇ ਸੁਭਾ ਜੋਸਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਦੇਖ ਰੇਖ ਹੇਠ ਦਿੱਤਾ।

ਸਹੁ ਕਹੈ ਸੋ ਕੀਜੈ,

ਤਨੁ ਮਨੇ ਦੋਜੈ, ਐਸਾ ਪਰਮੁਲ ਲਾਈਐ

ਦੇਵ ਕਹਹਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਭੈਣੇ,

ਦਿਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈਐ

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ

ਵਿਸ਼ਵ ਕੱਪ ਕ੍ਰਿਕਟ ਦਾ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ

ਭਾਰਤ ਨੇ ਮੈਲਬੌਰਨ ਵਿਚ ਹੋਏ ਬੰਸਨ ਐਂਡ ਹੈਜਰ ਇਸਟ ਕ੍ਰਿਕਟ ਚੈਂਪੀਅਨਸ਼ਿਪ ਜਿਤ ਕੇ ਜੋ ਨਵੇਂ ਰਿਕਾਰਡ ਕਾਇਮ ਕੀਤੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਨਵੇਂ ਵਿਕਟ ਕੀਪਰ ਸਦਾ ਨੰਦ ਵਿਸ਼ਵ ਨਾਥ ਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਯੋਗਦਾਨ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿਰਫ ਇਸ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿਚ ਇਕ ਦਰਜਨ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਆਉਟ ਕਰਨ ਦਾ ਸਿਹਰਾ ਪਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ੯ ਕੇਚ ਅਤੇ ੩ ਸਟੰਪ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜਦਕਿ ਬਾਕੀ ਸਭ ਟੀਮਾਂ ਦੇ ਵਿਕਟ ਕੀਪਰਾਂ ਨੇ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ੧੫ ਖਿਡਾਰੀ ਆਉਟ ਕੀਤੇ। ਵਿਸ਼ਵ ਨਾਥ ਨੇ ਇਕਲੌਤਾ ੯੫ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਆਉਟ ਕਰਕੇ ਵੀ ਇਕ ਇਨਾਂ ਕ੍ਰਿਕਟ ਮੈਚ ਵਿਚ ਨਵਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਕਾਇਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਕਟ ਆਕਰਸ਼ਾ ਮਾਹਿਰ ਸ੍ਰੀ ਵਿਨੋਦ ਸ਼ਰਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਬੱਲੇਬਾਜ਼ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੰਚਾਂ ਵਿਚ ਦੌੜਾਂ ਦੀ ਐਂਸਰ ੪੦ ਤੋਂ ਉਪਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਇਸ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੇ ਫਾਈਨਲ ਵਿਚ ਪੁਜਣ ਵਾਲੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਟੀਮ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਖਿਡਾਰੀ ੪੦ ਦੌੜਾਂ ਦੀ ਐਂਸਰ ਨਾ ਬਣਾ ਸਕਿਆ। ਬੱਲੇਬਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਐਂਸਰ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਰਨ ਮੌਲਾ ਖਿਡਾਰੀ ਇਮਰਾਨ ਖਾਨ ਸਭ ਤੋਂ ਉਪਰ ਹੈ ਜਦਕਿ ਉਸ ਦੀ ਬੱਲੇਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਐਂਸਰ ਕੇਵਲ ੩੮-੬੬ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਪਤਾਨ ਸ੍ਰੀ ਸੁਨੀਲ ਗਾਵਸਕਰ ਦੀ ਬੱਲੇਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਐਂਸਰ ੮੪, ਕਪਿਲਦੇਵ ੮੩, ਵੋਹਰਾ ਸਰਕਰ ੬੭-੫੦, ਸ਼ੀਨੀ ੫੬-੫੦ ਅਜ਼ਹੂਦੀਨ ੪੬-੭੫ ਅਤੇ ਰਵੀ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਦੀ ਐਂਸਰ ੪੫-੫੦ ਹੈ। ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿਚ ਬੱਲੇਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਐਂਸਰ ਵਿਚ ਅਸਟਰੇਲੀਆ ਦੇ ਸਾਈਮਨ ਡੇਨੀਅਲ ਸਰਵਸਰੋਸ਼ਨ ਰਹੇ ਕਿਉਂਕਿ ਕੇਵਲ ਇਕ ਵਾਰ ਆਉਟ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਬੱਲੇਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਐਂਸਰ ੮੧ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸਲਾਮੀ ਬੱਲੇਬਾਜ਼ ਸ੍ਰੀ ਕਾਂਤ ਇਕ ਮਾਤਰ ਅਜਿਹੇ ਖਿਡਾਰੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ੨੩੮ ਦੌੜਾਂ ਬਣਾਈਆਂ ਜਦਕਿ ਬਾਕੀ ਕਿਸੇ ਟੀਮ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਬੱਲੇਬਾਜ਼ ੨੦੦ ਦੌੜਾਂ ਵੀ ਸਟੋਰ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ। ਵੇਸਟ ਇੰਡੀਜ਼ ਦੇ ਗੋਦਬਾਜ਼ ਗਾਰਨਰ ਕੇਂਦਰਾਜੀ ਦੀ ਐਂਸਰ ਵਿਚ ਸਰਵਸਰੋਸ਼ਨ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਦੋ ਵਿਕਟਾਂ ਲੈ ਕੇ ੧੨-੫੦ ਦੀ ਐਂਸਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹਨ ਫੇਰ ਕੇਵਲ ੨੨ ਸੀ ਜਦਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦਾ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸਪਿਨਰ ਸ਼ਿਵਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਨੇ ਕੀਤੀ। ਉਹਨਾਂ

ਨੇ ਸਾਰੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿਚ ੫੦ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਆਉਟ ਕੀਤਾ। ਭਾਰਤੀ ਤੇਜ਼ ਗੇਂਦਬਾਜ਼ ਕਪਿਲ ਦੇਵ ਨੇ ਸਭ ਮੈਚਾਂ ਵਿਚ ੯ ਵਿਕਟਾਂ ਉਥਾਰੀਆਂ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਗੇਂਦਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਐਂਸਰ ੧੪-੮੮ ਰਹੀ ਅਤੇ ਹਨ ਫੇਰ ੨-੮੨ ਰਿਹਾ। ਏਸੇ ਦੌਰਾਨ ਕਰਨ ਟਕ ਦੇ ਮੁਖ ਮੰਤਰੀ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੈਗਰੇ ਨੇ ਆਸਟਰੇਲੀਆ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵ ਕ੍ਰਿਕਟ ਕੱਪ ਜਿਤਣ ਵਾਲੀ ਭਾਰਤੀ ਕ੍ਰਿਕਟ ਟੀਮ ਨੂੰ ਵਧਾਈ ਦਿਤੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਇਕ ਵਧਾਈ ਸੁਨੇਹੇ ਵਿਚ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਜਿੱਤ ਭਾਰਤੀ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਦੀ ਟੀਮ ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।

ਕੇਂਦਰੀ ਲੇਖਕ ਸਭਾ ਦੀ ਚੋਣ ੨੩ ਜੂਨ ਨੂੰ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ - ਕੇਂਦਰੀ ਲੇਖਕ ਸਭਾ ਦੀ ਕਾਰਜਕਰਨੀ ਨੇ ਸਭਾ ਦੀ ਨਵੀਂ ਚੋਣ ੨੩ ਜੂਨ ਨੂੰ ਬਰਨਾਲਾ ਵਿਚ ਕਰਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਲੇਖਕ ਸਭਾਵਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਹੋਏ ਕੇਂਦਰੀ ਦਫਤਰ ਵਿਚ ਪੁਜਣ ਦੀ ਅੰਤਮ ਮਿਤੀ ੨੨ ਮਈ ਨਿਸ਼ਚਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਰੱਲ ਤੋਰਾ ਸਿੰਘ ਵੰਨ ਜਨਰਲ ਸਕਤਰ ਨੇ ਦੱਸੀ ਹੈ। ਉਕਤ ਮਿਤੀ ਤਕ ਜਿਹੜੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਚੋਣ ਕੇਂਦਰੀ ਦਫਤਰ ਵਿਚ ਪੁਜ ਜਾਵੇਗਾ ਉਹ ਹੀ ਚੋਣ ਵਿਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਚੋਣ ੪ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮੈਂਬਰ ਪੁਜਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਤੇ ਪਤਿਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵੀ ਨਾਲ ਪੁਜਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਿਹੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਵੀ ਦੋ ਸਾਲ ਦਾ ਚੋਣਾ ੧੦ ਰੁਪਏ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ ਤਕ ਪੁਜਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਵਾਂ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਲੇਖਕ ਦਾ ੧੦੦/- ਰੁਪਏ ਚੋਣਾ ਵੀ ੨੨ ਮਈ ਤਕ ਪੁਜਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਉਹ ਚੋਣ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈ ਸਕੇਗਾ।

ਹੁਬਾਈ

ਲੱਚ ਦੇ ਭਰਤਨ ਕਦੇ ਵੁਟਦੇ ਨਹੀਂ
ਬਾਗ ਨੂੰ ਮਾਲੀ ਕਦੇ ਪੁੱਟਦੇ ਨਹੀਂ।
ਟੁੱਟੇ ਜਾਂਦੇ ਖੂਨ ਦੇ ਗਿਰਤ ਕਦੀ,
ਪਿਆਰ ਦੇ ਗਿਰਤ ਕਦੇ ਟੁੱਟਦੇ ਨਹੀਂ।

ਵਰਿਆਮ ਨੂੰ ਸਹਿਯੋਗ

ਵਰਿਆਮ ਦੇ ਸਨੌਹੀ ਵੱਖ ਵੱਖ ਸਨਿਆ ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮਹਿਯੋਗ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਮਹਾਦਿਤਾ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਪਠਾਵਾਦ ਸਹਿਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ :

- ਸ: ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਸੋਠੀ ਚੰਦਰ ਨਗਰ
ਆਨਮ ਬਾਗ ਲਾਹੌਰੀ ਵਲੋਂ ਪਠਾਵਾਦ
ਸਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ੧੦੦-੦੦
- ਸ: ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨਗਰ ਜਲੰਧਰ ੫੧-੦੦
- ਸੰਤ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਭੱਟੀ (ਗਾਜ਼ੀਪੁਰ)
ਦਿੱਲੀ ਵਲੋਂ ੧੦੦-੦੦
- ਸੰਤ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਰਾਮਰਾ ਮੋਰੋਂ ਫਾਲ
ਫੁਬਰੀ ਤੋਂ ਭਾਰਤ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਆਉਣ
ਸਮੇਂ ੨੦੦-੦੦
- ਸੰਤ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਨਵੀਨ ਕਲਾਸ ਹਾਊਸ
ਮੰਗੂ ਵਲੋਂ ਸਪੁਰਦ ਸੋਨ ਚਾਕਾਲ ਸਿੰਘ ਦੇ
ਅਨੰਦ ਹਾਸਮ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵੇਚ ੧੦੧-੦੦
- ਬੈਂਕੋਕ ਵਾਸੀ ਸੋਨ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨਰੂਣਾ
ਜੀ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਲੋਂ ਬਦਸਤ ਸੋਨ
ਨਰੈਣ ਸਿੰਘ ਨਰੂਣਾ ਜੀ ੫੧-੦੦
- ਸੋਨ ਨਰੈਣ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨਰੂਣਾ ਬੈਂਕੋਕ
ਵਾਲਿਆਂ ਵਲੋਂ ੫੧-੦੦
- ਸੰਤ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਜੁਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ
ਨਗਰੋਟਾ ਸ਼ਗੁਆਂ ਨਿਵਾਸੀ ਦੇ ਪਿਤਾ ਸੰਤ
ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਜੀ ਚੜਾਈ ਕਰ ਗਏ।
ਮਿਤੀ ੩੦-੧੨-੮੮ ਨੂੰ ਭੋਗ (ਸ੍ਰੀ ਭੋਟੀ
ਸਾਹਿਬ) ਦੇ ਅਦਸਰ ਤੇ ੨੧-੦੦
- ਸ੍ਰੀ ਬੀਰ ਚੰਦ ਮੋਹਨ ਟਾਲ ਆਰੂਥਾ
ਤਰਜਾਨੀਆ ਤੋਂ ਭਾਰਤ ਭੇਰੀ ਤੇ ਆਏ
ਟਿਸ ਸਮੇਂ ਵਰਿਆਮ ਵਾਸਤੇ ਸਹਾਇਤਾ
ਦਿਤੀ। ੧੦੦-੦੦

- ਬੀਰੋ ਸਾਲ ਸੰਤ ਤਰਨ ਸਿੰਘ ਵਹਿਮੀ ਦੀ
ਆਦ ਵਿਚ ਪਿੰਡ ਰਾਮਪੁਰ (ਜੀਵਨ ਨਗਰ)
ਵਿਖੇ ਕਾਫੀ ਦਰਬਾਰ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਸਮੇਂ
ਵਹਿਮੀ ਸਪੁਰਦਾ ਸ: ਜਾਗੂ ਸਿੰਘ, ਬਲੀ
ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸਹਾਇਤਾ ਆਈ ੨੫-੦੦
- ਸੰਤ ਜੋਦਾ ਸਿੰਘ ਮਲੋਂ ਵਾਲੇ ਰਮੇਸ਼
ਨਗਰ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ੧੧-੦੦
- ਸ: ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ੨-੩੦ ਮਾਨਸਰੋਵਰ
ਗਾਡਡਨ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ੩੧-੦੦
- ਪੰਜਾਬੀ ਕਵੀ ਸ੍ਰੀ ਦਿਆਲ ਚੰਦ ਮਿਗਨਾਨੀ
ਰੋਪੜਕ ੫੦-੦੦

ਪਾਠਕਾਂ ਲਈ ਸੂਚਨਾ

- ਸੇ ਵਰਿਆਮ ਦਾ ਪਰਚਾ ਆਪ ਨੂੰ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਦਸ
ਤਾਰੀਖ ਟਕ ਦੀ ਨਾ ਪੁਜੇ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖੋ। ਅਸੀਂ
ਹਰ ਪਰਚਾ ਭੇਜਣ ਦਾ ਪਰਬੰਧ ਕਰਾਂਗੇ। ਪਰ ਕਈ
:ਹੀਨੇ ਬੀਤ ਜਾਣ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੀ ਸਕਾਇਰ ਕਰਨੀ
ਲਾਹੌਰੀ ਵਲੋਂ ਹੁੰਦੀ।
- ਚਿੱਠੀ ਪੱਤਰ ਕਰਨ ਲਗਿਆਂ ਅਪਣਾ ਪਤਾ ਠੀਕ ਅਤੇ
ਪੜ੍ਹਣ ਯੋਗ ਲਿਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਉਸ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਵਾਸਤੇ
ਓਤਰ ਦੇਣਾ ਆਸਾਨ ਰਹੇਗਾ।
- ਵਰਿਆਮ ਵਾਸਤੇ ਅਪਣੇ ਚੰਦੇ ਦੀ ਤਕਮ ਤੁਸੀਂ ਆਪ
ਲਿਖਰ ਨਾਲ ਸਾਲ ਦੇ ਮਾਲ ਜਮਾਂ ਕਰਾਇਆ ਕਰੋ। ਜੇ
ਚੰਦਾ ਦੇਣ ਵਿਚ ਘੋਲ ਹੋ ਤਾਂ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦਾ ਇਕਠਾ
ਭੇਜ ਦਿਓ ਜਾਂ ਜੀਵਨ ਸੰਬੰਧੀ ਦਾ ਇਕਠਾ ਚੰਦਾ ਜਮਾਂ
ਕਰਵਾ ਕੇ ਨਿਸਚਿਤ ਹੋ ਜਾਵੇ।
- ਵਰਿਆਮ ਵਾਸਤੇ ਅਪਣੀਆਂ ਫਰਮਾਂ ਦੇ ਇਸਤਿਹਾਰ ਜਰੂਰ
ਦਿਓ। ਇਹ ਇਸਤਿਹਾਰ ਪੂਰੇ ਸਫੇ ਦੇ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੇ
ਹਨ ਅਤੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸਹੂਲਤ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਯੋ ਬਾਂ
ਵਾਸਤੇ ਵੀ।
- ਵਰਿਆਮ ਵਿਚ ਛਪਦੀ ਸਮਗਰੀ ਬਾਰੇ ਅਪਣੀ ਰਾਇ
ਜਰੂਰ ਭੇਜੋ। ਇਹ ਦੋ ਨੁਕਸਾਂ ਬਾਰੇ ਸਾਨੂੰ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਓ
ਅਤੇ ਅਪਣੇ ਕੀਮਤੀ ਸੁਝਾਅ ਜਰੂਰ ਭੇਜੋ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ
ਕਿ ਕਿਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਫੁਹਾਨੂੰ ਪਸੰਦ ਆਈਆਂ ਹਨ।

ਵਰਿਆਮ/ਅਪਰੈਲ ੧੯੮੫

GOLDEN HOLIDAYS

To

Thailand, Malayasia, Singapore

Hongkong, Japan, Europe & U. S. A.

*TRAVEL WITHOUT WORRY
TRAVEL THE KWICK WAY*

*We assist in Passports, Visas,
Planning your itineraries Reservations,
Air Tickets—International
& Domestic,
Hotels & Car Hire,*

for all your Travel & Tour requirement

Contact :-

Kwick TRAVELS PVT. LTD.
2108, DESH BANDHU GUPTA ROAD,
KAROL - BAGH, NEW DELHI - 110005 (INDIA)
Phones : 562588, 569206, 579646, 579648

Cable : KWICKAIR.

REPUTED MANUFACTURERS OF:
SUPERIOR QUALITY
SINGLE BARREL &
DOUBLE BARREL
B. L. 12 BORE

GUNS

Grams : SNIPER

Phone : 3805

MODERN GUN WORKS

Opp. Industrial Estate,
JAMMU CANTT.

With best compliments from :-

NAMDHARI BROTHERS

Prop. S AJIT SINGH

Main Bazar, DALTONGANJ (Bihar)

Dealers : KIRLOSKAR DIESEL ENGINE P. S. G. ELECTRIC MOTORS. ELECTRICAL
APPLIANCES. STAINLESS STEEL PARTS, PRESSURE COOKERS
AND AGRICULTURAL IMPLIMENTS

WITH BEST COMPLIMENTS FROM :

New Namdhari Cloth House

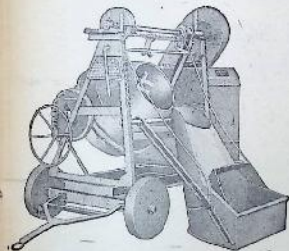
WHOLE SALE CLOTH DEALERS

Main Bazar DALTONGANJ (Bihar)

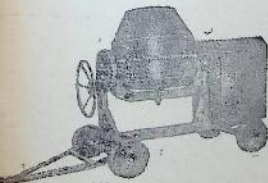
१६
ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਲਾਹੌਰ

RAJPAL

The Leading Name in Construction Machinery

CONCRETE MIXER 10/7 CFT

CONCRETE MIXER 7/5

Manufacturers of

- Concrete Mixers of all Sizes
- Pan Mixers
- Vibrators of all Types
- Tower Hoists
- Hydraulic Press
- Spare Parts of all Makes Concrete Mixers

Office : 536093
Phones : Factory: 501973
Resi. : 505454

BALWANT SINGH & SONS

Ice : 4E/11 JHANDRAWALA EXTN.
NEW DELHI 110055

Factory : A 2/3, MAYA PURI, PHASE II
Opp. C-70 NEW DELHI-110064

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary

NamdhariElibrary@gmail.com

Poonam Biscuits Private Ltd.

Manufacturers
of
Quality Biscuits

Office & Factory :

E-23 M. I. D. C. Area
Chikalhana, Aurangabad-431210

(Mehara htra)

Phone : 8626

Our Associates :

Harbhajan Sarbjeet & Associates
ENGINEERS & CONTRACTORS

H.O. : 72 Hazratganj Lucknow-226001

Phone : 52746

ਮੇਂਡੀਟਰ, ਪਿੰਟਰ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਤੇ ਮਾਲਕ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਪਿੰਟਰਜ਼; ਲਾਡੋਵਾਲੀ ਰੋਡ, ਜਲੰਧਰ ਤੋਂ ਛਾ/ਵਾ ਕੇ
ਦਫਤਰ ਵਿਖੇ ਮਾਸੀਕ ਲਾਡੋਵਾਲੀ ਰੋਡ ਜਲੰਧਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਕੀਤਾ।

Monthly WARIAM, Ladowali Road, Jalandhar-144001.